

Bia Đỡ Đạn Tiên Sinh Chuyển Chính Đi!

Contents

Bia Đỡ Đạn Tiên Sinh Chuyển Chính Đi!	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	14
4. Chương 4	21
5. Chương 5	28
6. Chương 6	35
7. Chương 7	41
8. Chương 8	46
9. Chương 9	52
10. Chương 10	57
11. Chương 11	64
12. Chương 12	71
13. Chương 13	77
14. Chương 14	85
15. Chương 15	92
16. Chương 16	99
17. Chương 17	106
18. Chương 18	113
19. Chương 19	119
20. Chương 20	125
21. Chương 21	132

Bia Đỡ Đạn Tiên Sinh Chuyển Chính Đi!

Giới thiệu

Biên tập: SaoThẻ loại: nhất thụ nhất công, vông phổi, ẩm áp, nhẹ nhàngTình trạng bản gốc: Kết thúc 21 chươngMột đ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bia-do-dan-tien-sinh-chuyen-chinh-di>

1. Chương 1

Khoảng thời gian gần đây, diễn đàn sục sôi âm ỉ. Nguyên nhân vì thụ-kun của Bụi Bặm đại thần – con người luôn nói “không” với mấy tin đồn bát quái internet, trôi lên mặt nước. Bụi Bặm, cái tên này Tần Luật đương nhiên quen thân, bạn cùng phòng đại học kiêm bạn tốt mà lại. Hơn nữa việc Bụi Bặm vào giới vông phổi cũng là do Tần Luật dụ dỗ con nhà người ta. Và đương nhiên, lịch sử thăm mền đen tối cùng màn chạy đi tỏ tình, Tần Luật không muốn nhắc lại.

Sau một thời gian vào giới, Bụi Bặm bắt đầu tích lũy được chút danh tiếng. Đại đa số kịch Tần Luật phối cũng đều hợp tác với hắn, đó là lý do nhiều người hâm mộ luôn nghĩ Tần Luật và Bụi Bặm là CP chính thức. Giờ đây người trong nhà của Bụi Bặm xuất đầu lộ diện, tin đồn hai người cặp kè mà fan nhận định chẳng cần lên tiếng xác nhận cũng tự sụp đổ.

Hồi trước vị kia nhà Bụi Bặm không biết hắn chơi vông phối, chính vì thế chuyện Bụi Bặm và mình bị gán ghép CP, Tần Luật chưa từng để ý qua, dù sao chỉ cần bọn họ mở lời nói rõ ràng rằng hai người chỉ có quan hệ bạn bè là ok. Nhưng giờ đã khác xưa, thụ chính quy xuất hiện, Tần Luật thấy mình nên đi lánh nạn tránh hiềm nghi. Kể cả biết song phương không hề có quan hệ mập mờ, nhưng cho dù là ai, khi biết người mình yêu bị người khác gán loạn CP sao mà không khó chịu. Bởi vì những lý do trên, Tần Luật quyết định nhận kịch mới, không hợp tác với Bụi Bặm. Ở trong giới vông phối, nickname của Tần Luật là Tần Thời Minh Nguyệt, chơi vông phối được gần ba năm, hiện giờ cậu không cần chủ động đi tìm kịch cũng có người đến dụ dỗ cậu tiếp kịch của mình.

Bên này Tần Luật mới vừa nảy ra suy nghĩ tiếp kịch mới, bên kia đã một em gái kế hoạch đã tìm tới cửa.

Nấm Nấm: Sà má yêu quý, anh có ở đó không? (3)

Tần Thời Minh Nguyệt: Có

Nấm Nấm: Sama, cầu tiếp kịch >3<

Tần Thời Minh Nguyệt: Thể loại nào?

Nấm Nấm: Sama nhất định sẽ thích! Văn gốc rất nổi tiếng, để em kể qua nội dung chính cho sama.

Tần Thời Minh Nguyệt: Được v

Nấm Nấm: Thụ là hoàng tử được sủng ái nhất, vô tình bị kẻ gian hãm hại cùng đường phải đi lưu lạc, về sau được bia đỡ đạn công cứu, thụ đi theo bia đỡ đạn công lên núi sống ngót mười năm. Công phụ một lòng thâm tình với thụ nhưng thụ không biết. Đến khi trưởng thành, thụ tạm biệt công phụ, nói rằng muốn thử cuộc sống một mình phiêu bạt giang hồ. Sau khi xuống núi, thụ trên đường gặp công chính, hai người kết bằng hữu cùng đi ngao du thiên hạ, kết quả lâu ngày sinh tình, cả hai quyết định thành đôi. Một thời gian sau, thân phận thật của thụ lộ ra, bị hoàng tử khác trong cung truy sát. Khi hai người gặp nguy hiểm, công phụ chạy đến giúp đỡ, còn vì cứu bọn họ nên bị địch nhân sát hại, trước khi chết mới dám bày tỏ tình cảm của mình với thụ. Thụ vì muốn báo thù cho công phụ bắt đầu xây dựng lực lượng, sau cùng dưới sự trợ giúp của công chính đoạt được ngôi vị hoàng đế. ~()/~ Sama thấy thế nào?

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ rất bình thường, không hứng thú

Nấm Nấm: TOT Tại sao lại như vậy... Sama...

Tần Thời Minh Nguyệt: Những vai khác chọn sao rồi?

Nấm Nấm: (>_<) Chủ dịch công đã định rồi, là Vũ Mộ-sama ~

Vũ Mộ à, Tần Luật nhớ mang máng hình như bản thân lâu thật lâu trước kia đã từng hợp tác qua, tên đó làm người không tệ lắm.

Nấm Nấm: Sama ới Sama à TUT

Tần Thời Minh Nguyệt: Được, tôi nhận.

Nấm Nấm: Gào khóc ~ Tốt quá là tốt, moah moah moah moah (3)

Ngày tối hôm đó, Tần Luật đã bị kéo đến nhóm chat tổ kịch

Đạo diễn – Cô Tô: Hoan nghênh Minh nguyệt-sama! Tung hoa! *,°*:. ()/\$:*. °*.

Biên kịch – Bánh Doughnut: Hoan nghênh Minh nguyệt-sama! Tung hoa! *,°*:. ()/\$:*. °*.

Kế hoạch – Nấm Nấm: Hoan nghênh Minh nguyệt-sama! Tung hoa! *,°*:. ()/\$:*. °*.

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Hoan nghênh Minh nguyệt-sama! Tung hoa! *,°*:. ()/\$:*. °*.

Tần Thời Minh Nguyệt: Hây hây ~ các em gái bình tĩnh nào, bản công bất ngờ đó.

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Nguyệt thụ, ngài đừng ép bọn em phải khinh bỉ chứ ()

Tần Thời Minh Nguyệt: Thụ cái đầu nhà cô!!! Anh đây là công!! Tổng công!!

Vũ Mộ: Tổng công đại nhân, đã lâu không gặp, yô.

Tần Thời Minh Nguyệt: Khụ khụ, ngại quá.

Biên kịch – Bánh Doughnut: Ha ha! Khí tràng tổng công quá mạnh làm mỗi lửa trong Nguyệt thụ nhảy mất tất nhóm ~()/~

Tần Thời Minh Nguyệt: Gạt đi! Nghe nói mọi người không tìm được bia đỡ đạn công?

Đạo diễn – Cô Tô: = = Nguyệt thụ tinh lực dồi dào quá à, một công không đủ để thỏa mãn anh sao???

Kế hoạch – Năm Năm: 23333 Nguyệt thụ yên tâm, em sẽ cố gắng rù quén người cho sama!

Tốc độ Năm Năm kéo người rất nhanh, sang ngày thứ hai, Tần Luật vừa mới lên mạng thì đã nhận được thông báo CV phối vai bia đỡ đạn công đã tìm được rồi.

Kế hoạch – Năm Năm: Minh Nguyệt-sama, anh có onl không?

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ có

Kế hoạch – Năm Năm: ~()/~ Vì thương sama nên bia đỡ đạn công đã lôi kéo được rồi!! Mời mặc sức hoành hành!!

Đạo diễn – Cô Tô: Há!! Năm Năm GJ!!!

Biên kịch – Bánh Doughnut: Há!! 23333

Tần Thời Minh Nguyệt:!!!! Không phải chứ!

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Ha ha! Sama kích động đến mức không nói được lời nào sao ~()/~

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai kích động hơn?

Kế hoạch – Năm Năm: Công-kun còn không mau lên loa

Khổ Đinh Trà: Chào mọi người.

Vũ Mộ: Kêu bản công tới có chuyện gì hả?

Đạo diễn – Cô Tô: Này, tại sao hai công-kun đều online mà không nói, cứ ản nick vậy là sao? →__→

Tần Thời Minh Nguyệt: Hây, Khổ Đinh Trà, thật là đáng ()

Kế hoạch – Năm Năm: Thanh âm Khổ Đinh Trà-sama rất từ tính, nghe mà run rẩy con tim (>__<) Khổ Đinh Trà-sama trước đây từng phối âm phải không? Nếu không thanh âm tốt như vậy sao mai một được.

Khổ Đinh Trà: Đã từng phối, nhưng chỉ làm áo rồng.

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Rất uống phí tài năng đó.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Quả đúng thể thật.

Khổ Đinh Trà: Ha ha.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ha ha em gái cậu!!! Tôi cười ha ha vào mặt cậu!!

Vũ Mộ: Ôi, đến tháng hay sao mà cái kỉnh quá vậy? Mau chạy đến vòng tay ấm áp của bản công, để bản công dỗ dành nào =3=

Tần Thời Minh Nguyệt: (#)

Tâm trạng ngày hôm nay của Tần Luật vô cùng vô cùng không tốt, ở trên nhóm chat bị mấy em gái trêu chọc, bây giờ không biết từ đâu lại nhảy ra một Khổ Đinh Trà, chỉ riêng cái tên thôi đã làm cho người ta chán ghét, nói chuyện với hắn ta thì chỉ thấy miệng đắng ngắt, lại còn hết một câu ha ha lại thêm một câu há hà!!! Ai mà không hiểu hai từ ha ha đấy là ý gì!!

Đóng cửa sổ nhóm chat, xem hai video hài điều chỉnh tâm tình, xem hết mới phát hiện dưới góc phải có kèn đồng nhỏ nhỏ nhấp nháy, đúp mở.

Khổ Đinh Trà gửi lời mời kết bạn.

Từ chối!!!

Lát sau, tiểu kèn đồng lại ‘đình đình’ mấy tiếng.

Khổ Đinh Trà gửi lời mời kết bạn.

Tiếp tục từ chối!!!

Tiểu kèn đồng vẫn ương ngạnh như cũ kêu ‘đình đình’

Tần Luật đang định ấn từ chối, ai dè để phút cuối đột nhiên dời tay, click đồng ý. Gần như ngay lập tức, ảnh chân dung nhỏ bắn ra khung chat.

Khổ Đinh Trà: Minh Nguyệt?

Khổ Đinh Trà: Xin lỗi.

Hừ, Tần Luật không nghĩ mình cần trả lời.

Khổ Đinh Trà: Minh Nguyệt, tôi không có ý chê bai gì cả. Từ ‘ha ha’ đây là từ ‘ha ha’ thôi.

Khổ Đinh Trà: Vậy, ngủ ngoan.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Khổ Đinh Trà: Minh Nguyệt, tôi thật sự không có ý gì cả, tôi không cố ý chọc cậu giận.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Khổ Đinh Trà: Vẫn còn tức?

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi xem tên của anh là tâm tình liền tụt dốc!

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Thời Minh Nguyệt: Quên đi, tôi đâu có hẹp hòi như vậy.

Khổ Đinh Trà: Ừ.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ở trong giới tôi nổi danh là người phóng khoáng mà lị = =

Khổ Đinh Trà: Ừ.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ừ cái con khỉ mốc!! Tự động trả lời sao!!

Khổ Đinh Trà: Không có, tôi vẫn đang nghe.

Tần Thời Minh Nguyệt: ...

Làm gì có ai nói chuyện nghiêm túc như vậy khi con người ta đang nói đùa!! Tên này rốt cuộc là bị làm sao thế! Chắc chắn là đáp cho có lệ! Tần Luật rít gào trong lòng, tay liên tục tìm kiếm thông tin về Khổ Đinh Trà. Chết tiệt! Một trang lại một trang, xem xem Khổ Đinh Trà rốt cuộc là thằng nào!! Đây không muốn uống trà cũng không muốn đào mộ! Nhưng thậm chí đến một tin tức hay ho cũng đếch có. Xem ra Khổ Đinh Trà nếu không phải là người mới thì phỏng chừng là người cũ không nổi danh.

Ngày hôm sau Tần Luật đi dạo quanh siêu thị một vòng, đến gần khu bán trà, chưa kịp suy nghĩ gì đã vươn tay nhấc lấy một hộp trà khổ đinh bỏ vào giỏ, đợi đến lúc ra tính tiền mới phát hiện ra, cậu quả quyết vứt hộp trà ra khỏi giỏ. Nhất định là do ấn tượng đêm qua quá mạnh mẽ nên cho tới bây giờ tràn đầy trong đầu toàn là khổ đinh trà với trà khổ đinh, Tần Luật quyết định rồi, tý phải tạt qua cửa hàng bánh ngọt mua ít đồ tống khứ cái vị đắng ngắt do tự mình tưởng tượng ra này.

Trên đường về nhà Tần Luật tiện thể mua thêm một phần đồ ăn nhanh, buổi tối tùy tiện ăn một chút liền mở máy tính nghiên cứu kịch bản. Tần Luật rất nghiêm túc trong việc phối kịch, thường thường khi vừa nhận kịch mới, Tần Luật đều dành ra vài ngày nghiên cứu kỹ kịch bản và nhân vật mình phụ trách. Lần này Tần Luật phối vai thụ, một hoàng tử nhỏ đơn thuần, theo bia đỡ đạn công một đường vô ưu vô lự, trong khoảng thời gian lang bạt gặp được công chính quy, cuộc sống vẫn rất thuận buồm xuôi gió, đến khi bản thân bị truy sát, thêm nữa bia đỡ đạn công vì hấn mà chết nên hoàng tử nhỏ ngày nào giờ mới trưởng thành, trở nên chín chắn hơn. Một vai diễn phổ biến, rất dễ nắm bắt cảm xúc. Nghiên cứu xong kịch bản, Tần Luật buồn chán soạn soạn lướt mạng, đột nhiên lại có thể thấy Bụi Bặm cùng vị kia nhà mình đang ở trên mạng “nở bừng” đóa hoa tình ái, show ân ái muốn diễn thì đóng cửa rồi thích làm gì thì làm! Ra ngoài đã thương mấy người độc thân tui tui làm chi!

2. Chương 2

Hăm ba cái chuyện làng nhàng về Khổ Đinh Trà gì gì đó rất nhanh bị Tần Luật quăng ra sau đầu. Nhiệm vụ được giao khiến Tần Luật bận sức đầu mề trán, ngày ngày sớm ra khỏi cửa, tối muộn mới lết được về. Về tới cửa nhà thì kiệt sức, qua loa ăn vài miếng liền đi tắm, tắm xong lên giường đắp chăn đi ngủ, giờ giấc sinh hoạt quay cuồng, tận hai ngày sau cậu mới tìm được chút thời gian rảnh rỗi.

Nhân lúc không có việc gì, Tần Luật quyết định tự khảo một bữa, trên đường về nhà liền lượn qua cửa hiệu có tiếng lâu đời mua nguyên một con vịt quay xé sẵn gói mang về. Chậm rãi nhấm nháp hết phần thịt vịt, lúc bấy giờ Tần Luật mới mở máy lên mạng, nhóm chat của tổ kịch vẫn tưng bừng nhộn nhịp như hồi nào.

Kế hoạch – Năm Năm: Kêu gào gọi hồn Minh Nguyệt-sama!!!

Kế hoạch – Năm Năm: Minh Nguyệt-sama hôm nay vẫn chưa onl sao? TUT

Đạo Diễn – Cô Tô: Năm Năm, gì mà gọi hồn kinh thế? Trực tiếp gửi tin riêng cho Minh Nguyệt-sama không phải là nhanh hơn sao?

Kế hoạch – Năm Năm: Đã gửi!! Không có trả lời!!!TOT

Tần Luật lúc này mới liếc dưới góc phải màn hình, quả nhiên y ảnh đại diện của Nấm Nấm nhấp nháy liên tục. Nhấn mở! Hèn nào hai ngày nay Tần Luật luôn cảm thấy hình như mình đã quên mất điều gì, hóa ra là chưa thu âm thô. Ham muốn tán phét trên nhóm chat nhấp mắt bị dập tắt, Tần Luật lại lúi húi mở kịch bản, cặm cụi ghi âm.

Đến tầm mười giờ rồi cuộc ghi xong, nén file gửi qua cho Nấm Nấm, lúc này Tần Luật mới thở phào một hơi, giờ lên nhóm chat được rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: (v) Mọi người đang nói chuyện gì thế?

Kế hoạch – Nấm Nấm: Nguyệt thụ còn dám lên tiếng!!! Thế hai ngày nay ai giả bộ chết hả!! Có thời gian lên nhóm chat không bằng mau đi thu âm đi!!!! (#)

Tần Thời Minh Nguyệt: (o) Tôi gửi cho cô rồi mà.

Kế hoạch – Nấm Nấm: Hả? Thật sao? Lăn đi nghe!

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Minh Nguyệt-sama mấy ngày nay biến đâu mất vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: TUT Theo chân công việc đi chơi... Mấy ngày nay bị chèn ép vất vả lắm đó.

Vũ Mộ: Nhanh nhanh nhào vào lòng ca đi nào, ca ca yêu thương cậu =3=

Tần Thời Minh Nguyệt: Cút cút cút! Ai thích cậu dỗ dành!!

Dưới góc phải màn hình đột nhiên hiện thông báo, nhấp nháy.

Khổ Đinh Trà: Mấy ngày nay mệt nhọc lắm sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: Không chơi với mấy kẻ dòm lén (#)

Khổ Đinh Trà: Nhớ chú ý sức khỏe bản thân.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Biết rồi.

Khổ Đinh Trà: Nghỉ ngơi sớm chút đi, ngủ ngoan.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ngủ ngon.

Chấm dứt trò chuyện với Khổ Đình Trà, Tần Luật cẩn thận suy xét, hình như bản thân mình cùng anh ta không thân không quen ha, vậy sao anh ta lại có thể tự nhiên như ruồi nhấm tin riêng, thậm chí còn lo lắng, quan tâm đến mình như vậy? Nghĩ mãi không ra, Tần Luật lười chả thêm nghĩ nữa, phổi âm lâu như vậy quả thật cũng thấy hơi mệt, chuyện chính bây giờ là đi tắm rồi lên giường đi ngủ.

Tần Luật từ trước đến nay thích lướt weibo, bắt luận chuyện lớn chuyện nhỏ gì cũng đăng trạng thái, cùng fan chia sẻ suy nghĩ. Trước khi đi ngủ Tần Luật tính dạo một lượt, vô tình nhớ đến Bụi Bặm cùng vị kia nhà mình ngày ngày khoe khoang hạnh phúc, còn mình thì, cô đơn lẻ bóng không nói làm gì, thêm chuyện công việc bẽ bộn, so sánh thế nào cũng thấy khác biệt một trời một vực. Cuối cùng Tần Luật quyết định quảng nổi nhức nhối kia sang một bên, trở tay vỗ gối đắp chăn đi ngủ.

Hôm sau đi làm lại tràn đầy năng lượng như mọi khi. Qua đoạn thời gian bận rộn, Tần Luật tiếp tục rảnh rỗi. Hoàn thành xong công việc được giao, Tần Luật mở khung chat khuấy động không khí. Nhóm chat của tổ kịch hình như chưa bao giờ yên lặng.

Tần Thời Minh Nguyệt: Đây...

Kế hoạch – Năm Năm: Gợn sóng ~ Sama sao lại có thời gian lên vào giờ này?

Tần Thời Minh Nguyệt: Công việc nhàn rồi ~()/~

Kế hoạch – Năm Năm: Buổi tối nay sama có rảnh không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Có, sao vậy?

Biên kịch – Bánh Doughnut: ~()/~ Kéo hiện trường nha!

Tần Thời Minh Nguyệt: (_) Được.

Tối tan làm Tần Luật mở kịch bản đọc qua một chút, sau đó đến phòng YY điểm danh.

“Sama, tới sớm vậy ha?” Một giọng nữ theo loa máy tính truyền ra, trước đây Tần Luật đã cùng mấy cô bé này hợp tác vài lần, người đang nói là Năm Năm.

“Ừ, cơm nước xong chả có việc gì làm, vậy nên lên sớm một chút.” Tần Luật thoải mái nói.

“Mọi người hẹn nhau là 8 giờ đúng, chắc cũng sắp lên rồi.” Năm Năm còn chưa nói xong, lần lượt trong phòng xuất hiện mấy nick quen thuộc.

Tần Luật cười nói: “Đến đúng giờ quá nhỉ?”

Một tin nhắn xuất hiện trên box chat.

Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: Mọi người trò chuyện suốt ở trên nhóm chat, đúng giờ thì vào.

Cô Tô: Đúng đúng ~()/~

“Hôm nay sao Minh Nguyệt đến sớm vậy?” Đây là âm thanh của Vũ Mộ.

“Tôi trước kia đến muộn bao giờ?” Tần Luật xù lông.

Một tên áo trắng xuất hiện trong nhóm, Tần Luật liếc một cái, là Khổ Đinh Trà. Kỳ thật lần này kéo hiện trường chủ yếu là phần đối xứng giữa Tần Luật và Khổ Đinh Trà, trong phần đầu của kịch, lúc thụ còn ở chung với bia đỡ đạn công, về phần chính quy công, chỉ đóng vai trò khách mời.

“Này này, đã tới rồi thì lên tiếng chào hỏi đi.” Nói thật thì Tần Luật khá tò mò về thanh âm của Khổ Đinh Trà, Nấm Nấm ngày nào cũng ba hoa chích chòe khen không dứt tên này.

Đầu bên kia Khổ Đinh Trà ho nhẹ một tiếng rồi mới mở lời: “Mọi người nghe được chứ?”

Giọng nói này, hèn chi Nấm Nấm luôn cường điệu.

Bánh Doughnut: Nghe được nghe rõ lắm! ~()/~

Cô Tô: Mọi người chuẩn bị tốt rồi thì bắt đầu thôi!

Nấm Nấm dán lời kịch lên box chat, Cô Tô ngăn những người khác lên tuyến. Bắt đầu phối âm.

“Giang đại ca, đợi khi nào ta mới có kẻ ra ngoài ngao du giang hồ?”

“Chờ khi Tiểu Mạc lớn lên là được.”

“Ta đã trưởng thành rồi!”

“Ngươi vẫn còn nhỏ lắm...”

“Ta không có nhỏ!!”

...

Kịch phối xong, mọi người chuyển sang nói chuyện phiếm.

Cô Tô: Khổ Đỉnh Trà-sama phối hay quá, em không bối móc ra nổi một khuyết điểm nào!! Giọng khi nói chuyện với thụ vừa nồng nàn tình cảm vừa cứng chiều sủng ái! TvT Khiến em thấy... đây mới là chính công này!! Thật ra thể loại dưỡng thành cũng dễ thương mà!!!

Bánh Doughnut: +1 Giọng của Khổ Đỉnh Trà-sama hay không chỗ chê!! Thâm tình mà vẫn có chút mát mát nhàn nhạt! Á á á, làm tôi không khỏi cảm thán, Minh Nguyệt-sama mau chạy theo Khổ Đỉnh Trà-sama đi! Dứt khoát quên bừa đỡ đạn chính quy công đi!!

“Khụ khụ, các cực cực à, tôi đây không làm gì mà cũng bị trúng đạn là sao? Còn chưa lên sàn đã chính thức bị K.O?” Vũ Mộ lên tiếng trêu chọc.

Tần Luật không bình tĩnh nổi: “Này này!! Đây là kịch!! Mắc mớ gì nhắc đến tôi!”

Chân Dung Kẻ Tham Ăn: ~()/~ Minh Nguyệt-sama phối cũng rất tốt, hóa ra sama phối kiểu thụ yếu đuối mềm mại cũng rất thành tạo nhá! Cứng chiều công x ôn nhu thụ, dễ thương quá đi mất!!

Cô Tô: Nấm Nấm lần này lập đại công! Đào được của quý rồi, Khổ Đỉnh Trà-sama chắc chắn là phái thực lực.

Da mặt dày thế nào đi nữa thì cũng ngại ngùng khi được gái khen nức nở, nhất là mấy em gái nhỏ hơn mình mấy tuổi, Khổ Đỉnh Trà lên tiếng cảm ơn: “Ha ha, cảm ơn mọi người đã thích, thật ra Minh Nguyệt phối tốt hơn tôi nhiều, nghe thanh âm của cậu ấy, nhin không được muốn cưng nựng.”

Chân Dung Kẻ Tham Ăn: ~()/~ Tôi lặn đi xử lý âm thô đây, rất rất muốn nhanh nhanh chóng chóng được nghe thành phẩm.

Cô Tô: ~()/~ Nhan Nhan cố lên, mình cũng rất muốn nghe!

Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Cật Hóa Nhan ~> Nhan Nhan

Bánh Doughnut: ~()/~ Tui nữa tui nữa!

Dù mọi người rời phòng YY nhưng nhóm chat lại bắt đầu náo nhiệt.

Chẳng qua Tần Luật không định xuất hiện trên nhóm chat, đùa chứ, mỗi lần lên là một lần bị đùa giỡn, cậu chưa dại. Mai là cuối tuần, được ngủ nướng nên Tần Luật không có ý định lên giường đi ngủ sớm. Lướt

weibo một vòng, phát hiện thấy mọi người có vẻ rất tò mò về hình dáng của vị kia nhà Bụi Bặm.

Nhắc đến người yêu Bụi Bặm, bản thân Tần Luật cũng chưa được gặp người thật mà chỉ được nhìn qua ảnh chụp do Bụi Bặm gửi, trông rất mềm, rất muốn sờ sờ bóp bóp, Tần Luật nghĩ khi nào gặp mặt nhất định phải nhào qua nhéo một cái. Tên thật của Bụi Bặm là Thư Nguyên, Tần Luật sau khi tốt nghiệp một năm cũng chưa gặp Thư Nguyên lần nào, tuy rằng vẫn thường xuyên liên lạc, nhưng vì không ở cùng một thành phố, cả hai lại đều đang đi làm, cơ hội gặp mặt nói chuyện chưa có. Tần Luật mở khung nói chuyện پیام với Thư Nguyên.

Tần Luật: Có đó không?

Thư Nguyên: Có.

Tần Luật: Gửi đây tấm hình đi, lâu không gặp không biết ông có thay đổi gì không.

Thư Nguyên: ...Không có gì thay đổi.

Tần Luật: Thế gửi qua ảnh hai người chụp chung đi ~()/~

Thư Nguyên: ... [hình ảnh đính kèm]

Tần Luật: Bố khỉ!! Tôi cần là cần ảnh chụp chung một cách bình thường!! Ông gửi cái này làm gì!! Kích thích người đọc thân sao???

Thư Nguyên: = = Vậy cho hỏi ảnh này có chỗ nào bất bình thường?

Tần Luật: Mẹ!! Ôm chặt thế để làm gì! Mặt dán mặt là sao!!

Thư Nguyên: ...

Đây nhất định là cố ý kích thích con nhà người ta! Tần Luật nhìn chòng chọc tấm hình kia!! Khoe khoang! Nhất định thằng này đang khoe khoang với mình! Ảnh chụp thân mật, sắc, phóng khoáng thể hiện với người hằng đang đọc thân, trên weibo đã bị vô số loại hình ân ái của hai con người này kích thích, bây giờ còn thêm người thật việc thật nữa. Tần Luật không thèm nhận mình hâm mộ hay đổ kị đâu.

Mà bên đầu bên kia, Thư Nguyên nhìn lời Tần Luật đáp trả mà mặt , gì mà ảnh chụp không giống người thường, vợ tôi thích chụp ảnh như vậy đó, ảnh thân mật hơn cũng có, cái này tính là cái bình thường nhất rồi, chấp nhận đi.

Bị kích thích quá độ, Tần Luật mở khung QQ vào nhóm chat giảm bớt bức xúc.

Tần Thời Minh Nguyệt: Chọt chọt...

Đạo diễn – Cô Tô: Sama, trễ thế này mà anh chưa ngủ sao

Tần Thời Minh Nguyệt: Mai cuối tuần, có thể ngủ nướng.

Kế hoạch – Năm Năm: o()o Ồ, bọn em bất luận mai có phải là cuối tuần hay không đều chả có thói quen ngủ sớm, tộc cú đêm mà.

Vũ Mộ: Các mỹ nhân à, trễ vậy rồi mà vẫn còn online sao?

Kế hoạch – Năm Năm: Vũ Mộ-sama lại nhìn trộm (#)

Vũ Mộ: () Đêm khuya không có thụ thụ ủ trong ngực ngủ không nổi, Minh Nguyệt mau đến đây làm ấm giường cho gia ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Ấm cái con khỉ! Biết thế không nên gửi tin (#)

Vì sao lúc nào lên nhóm chat cũng bị đùa giỡn! Lúc Tần Luật hăng còn đang phiên muộn, dưới góc phải màn hình đột nhiên nhấp nháy.

Khổ Đinh Trà: Trễ như vậy mà vẫn còn online?

Tần Thời Minh Nguyệt: Anh lại xem trộm! (#)

Khổ Đinh Trà: Cậu cùng Vũ Mộ quan hệ tốt lắm sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ấm đầu hả? Từng hợp tác qua có một lần, tính tình không đến nỗi nào.

Khổ Đinh Trà: Vậy sao.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ, vậy đó (v)

Khổ Đinh Trà: Ngủ ngoan.

Ồ ồ, tình huống gì thế này? Đang yên đang lành tự dưng ‘Ngủ ngoan’, đột phát câu như vậy làm người ta trở tay không kịp biết không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Vừa khéo, tôi cũng thấy hơi mệt, ngủ ngon.

Thật ra tôi không có mệt chút nào, được chứ!

3. Chương 3

Gần đây Tần Luật có chút xoắn xýt, nguyên nhân là vì công ty muốn điều nhân viên từ thành phố B sang thành phố T. Sau khi tốt nghiệp, Tần Luật đã tìm ngay được một công việc ở thành phố B, vất vả lắm mới thích ứng được thói quen sinh hoạt nơi đây. Bây giờ lại chuyển sang thành phố T công tác, tuy thành phố T cách đây không xa nhưng dọn nhà phiền phức lắm đó! Nghĩ tới việc phải dọn nhà thôi là Tần Luật thấy vô cùng đau đầu. Mặt khác, Tần Luật cũng hơi thương nhớ thành phố T. Suốt quãng thời gian đại học Tần Luật sống ở đây, khá quen đường quen lối với nơi đó. Hơn nữa bạn bè cậu đều ở thành phố T cả, lúc qua chắc sẽ không thấy cô đơn.

Mặc kệ Tần Luật xoắn đến thế nào, thời điểm xuất phát đến vẫn phải đi.

Từ lúc dọn nhà đến lúc mọi chuyện sắp xếp ổn thỏa, thấm thoát một tuần lễ trôi qua. Khoảng thời gian này Tần Luật quá bận nên không treo máy trên QQ lướt lờ.

Đến khi có thời gian leo lên QQ, một đồng lớn tin nhắn bắt đầu oanh tạc.

Mở ra tất cả khung đối thoại, mỗi bạn học Tần Luật đều trả lời hai ba câu, riêng tin giục âm của Năm Nấm thì trực tiếp bỏ qua, cậu không giao âm thì kịch tổ cũng chả chạy đi đâu, tin cuối cùng là của Khổ Đinh Trà.

Khổ Đinh Trà: Có đó không?

Khổ Đinh Trà: Ngủ ngoan.

Vài ngày liên tục đều là tin nhắn như vậy.

Tần Thời Minh Nguyệt: Có!!

Khổ Đinh Trà: Máy ngày nay chưa từng thấy cậu lên lần nào.

Tần Thời Minh Nguyệt: Phải dọn nhà!! Mệt chết đi được!!

Khổ Đinh Trà: * Ỉ *

Tần Thời Minh Nguyệt: $\Sigma(\text{ }^\circ\text{ }^\circ|||)$ Anh hóa ra cũng biết dùng emo!!!

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Thời Minh Nguyệt: $o(*\text{ })$ Thật ra anh nên dùng nhiều emo vào!!

Khổ Đinh Trà: Vì sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Vì như vậy người khác có thể biết tâm trạng của Anh đang ra sao chứ sao nữa!

Khổ Đinh Trà: Giống vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Anh không thấy rất giả tạo sao!! Nếu muốn biểu đạt sự vui vẻ thì có thể dùng $(*\text{ })$ hoặc $\sim(\text{ })/\sim$ không thì dùng $=v=$

Khổ Đinh Trà: $=v=$ Được.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ha ha ha ha!! Nhìn anh dùng trông nó cứ ngu ngu thế nào ấy!!

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Luật không biết vì sao giờ đây có thể thoải mái tự nhiên nói chuyện cùng Khổ Đinh Trà. Hai người bọn họ, lén lén lút lút giấu giấu diếm diếm ở chỗ mọi người không biết mà hiểu nhau.

Thay đổi môi trường công tác, Tần Luật không ngờ là bản thân có thể thích ứng nhanh như vậy, nội dung công việc thì đều đã làm quen tay. Tần Luật hôm nay theo lẽ thường hoàn thành hết nhiệm vụ rồi lên mạng chơi bắt cá, đột nhiên nhảy ra một cửa sổ, bạn đại học gửi tin.

Tần Luật: Sao vậy?

Bạn cùng học A: Cậu bây giờ đang ở thành phố T?

Tần Luật: Ủ, công ty điều đến bên này công tác.

Bạn cùng học A: Mấy đứa ở bên này đều nói lâu rồi chưa gặp nhau, buổi nào đi tụ họp chứ?

Tần Luật: Đi, trở lại đây một thời gian rồi cũng chưa gặp mọi người.

Nói chuyện một lúc với bạn, Tần Luật chợt nhớ tới Thư Nguyên khi tốt nghiệp xong cũng trực tiếp ở lại thành phố T, gọi tên đó ra ngoài nghĩa nhau một cái, chủ yếu nhất là muốn gặp vị trong nhà một lần.

Tần Luật: Có ở nhà không ~()/~

Thư Nguyên: Ừ?

Tần Luật: Thứ bảy này mấy tên kia muốn tụ họp một chút, tới luôn đi.

Thư Nguyên: Ông tới thành phố T rồi?

Tần Luật: (|||) Tôi chưa nói cho ông việc tôi bị công ty điều động à?

Thư Nguyên: = = Không hề.

Tần Luật: Khụ khụ, tôi bây giờ nói cho ông biết rồi này. Được rồi, nhớ đưa vị kia nhà ông đến chơi nhé!! Tôi sang đây vì muốn gặp người thật!

Thư Nguyên: _ Không phải vợ của ông, kích động cái gì?

Tần Luật: (#) Hiếu kỳ không được à!! Buổi tụ họp nhất định phải mạng người đi đấy!

Thời gian dài như vậy không cùng bạn cũ gặp nhau, Tần Luật rất cao hứng, vì quá cao hứng nên nếu không đi khoe khoang chắc khó mà chịu được. Tần Luật nhấp mở nhóm chat kịch tổ.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Hôm nay thật là vui!!

Kế hoạch – Năm Năm: Nguyệt thụ, anh dám lên mạng!! Mau tới chịu chết đi!!

Thấy Năm Năm trả lời, tâm tình vui sướng của Tần Luật ngay lập tức tan thành bong bóng, bận rộn dọn nhà quên thu âm, mấy ngày trước thì sống lỗi, giả chết không trả lời, giờ đây vì một phút bốc đồng mà trực tiếp đưa mình ra trước họng súng.

Kế hoạch – Năm Năm: Nguyệt thụ, anh đừng mơ tưởng có thể giả bộ!! Kỳ một thì còn mình anh chưa giao âm thô!! Quân chúng hiện đang rất mong đợi chúng ta nhanh phát kịch đó! (o –) “ (<.) Nhanh đi thu!

Tần Thời Minh Nguyệt:

Tần Luật yên lặng bỏ chạy, thật là... đang vui vẻ thì đột nhiên Nấm Nấm tạt cả chậu nước lạnh vào người. Có niềm vui mà không được chia sẻ quả thật là cực hình nha! Tuy vậy tâm trạng của Tần Luật rất nhanh lại bay vút lên. Bởi vì, Khổ Đình Trà nhắn tin.

Khổ Đình Trà: Hôm nay rất vui vẻ?

Tần Thời Minh Nguyệt: Đúng vậy đúng vậy o(*) Mau hỏi vì sao nhanh!!

Khổ Đình Trà: Vì sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: Bồ khi! Nghe lãnh đạm quá!

Khổ Đình Trà: =v= Vì sao?

Khổ Đình Trà tiên sinh, ngài chỉ biết dùng mỗi một biểu tình thôi sao!

Tần Thời Minh Nguyệt: Mấy ngày trước tôi bảo dọn nhà đúng không? Chỗ mới hiện tại gần lũ bạn cũ hơn trước nhiều lắm, vậy nên mọi người bàn bạc cuối tuần này sẽ tổ chức buổi tụ họp! Điểm trọng yếu nhất là đây: Đã từng nghe thấy ai nhắc đến Bụi Bặm chưa?

Khổ Đình Trà: đương nhiên là rồi, người này cùng hợp tác với anh rất nhiều bộ kịch, fan kêu gào nói hai người là CP chính thức.

Tần Thời Minh Nguyệt: Khụ khụ ~ là giả thôi, giả thôi () Bụi Bặm có tiểu thụ nhà hắc rồi, lần tụ hội này rất cực tôi cũng có thể trông thấy chân thân thụ-kun nhà Bụi Bặm o(*)

Khổ Đình Trà: Cậu và Bụi Bặm rất quen thân.

Tần Thời Minh Nguyệt: Chúng tôi học đại học cùng nhau, dĩ nhiên là quen rồi.

Khổ Đình Trà: Ừ, bạn bè vẫn chơi với nhau là tốt.

Tần Thời Minh Nguyệt: Hết giờ làm rồi, bye-bye ~()/~

Khổ Đình Trà: Bye.

Về đến nhà, Tần Luật vội vàng và cơm rồi bắt tay vào ghi âm, một ngày không giao âm thô thì một ngày không dám lộ mặt trên nhóm chat. Âm thô cuối cùng cũng xong, nén file gửi cho Nấm Nấm, Tần Luật không thể chờ được nữa mở khung chat của kịch tổ ra.

Tần Thời Minh Nguyệt: = =

Kế hoạch – Năm Năm: Nguyệt thụ, anh vẫn còn dám lên sao!!

Đạo diễn – Cô Tô: Xem biểu tình của Nguyệt thụ chắc chắn là đã giao âm rồi = = áu áu ~

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Trúng phóc!! Còn nữa, bản công không phải là thụ __

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Sama hôm nay rất vui về nha

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Bingo!

Biên kịch – Bánh Doughnut: >O< Có chuyện gì lớn mà khiến sama phởn đến vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ta đây thứ bảy này được đi gặp mặt thụ thụ nhà Bụi Bặm = =

Kế hoạch – Năm Năm:!!! Cầu live trực tiếp

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Cầu như trên!!

Đạo diễn – Cô Tô: +1!!

Vũ Mộ: ^__^ Cầu như trên ~

Thấy phản ứng của bọn họ, Tần Luật cuối cùng cũng thấy thỏa mãn, nói chuyện với Khổ Đinh Trà chả có cảm giác thành tựu nào cả.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Phải biết bảo hộ quyền riêng tư ~ các người từ từ nào bổ mà suy đoán đi.

Kế hoạch – Năm Năm: (#)

Đạo diễn – Cô Tô: (#)

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: (#)

Tần Luật hài lòng, tiếp tục đi lay động Khổ Đinh Trà.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Thực sự không muốn nhìn Bụi Bặm cùng thụ thụ nhà hần sao ~

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Có ý gì?

Khổ Đinh Trà: Đang nghĩ muốn xem thì có cho xem thật không?

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Phải xem tâm trạng lúc đó của tôi nữa.

Ngồi bên kia máy tính Khổ Đinh Trà cười khổ, nếu như tôi muốn gặp cậu thì sao? Trong lòng tuy rằng nghĩ vậy nhưng cũng không dám bộc bạch.

Khổ Đinh Trà: Mong là đến lúc đó Minh Nguyệt-sama vẫn giữ được tâm tình khoái trá.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~

Buổi tụ họp rất nhanh liền đến. Trước đó một ngày, Tần Luật quyết định đi mua bộ y phục mới, lâu vậy không gặp nhau, nhất định không thể ăn mặc xấu xí được.

Lần này quả thật Tần Luật đi chủ yếu là gặp người yêu Thư Nguyên. Bởi vì tính hướng, Tần Luật không thân thiết đặc biệt với người khác. Thư Nguyên thì hiểu rõ Tần Luật thế nào, vả lại bản thân Thư Nguyên cũng là con, so với bản thân Tần Luật còn nhân từ, khó ràng buộc hơn, người có bản lĩnh đem Thư Nguyên trời gợn, Tần Luật dĩ nhiên vô cùng tò mò.

Tần Luật đến tương đối sớm, Thư Nguyên còn chưa đến, lên tiếng chào hỏi bạn học cũ, Tần Luật an vị ngồi trong góc uống nước. Vài năm không gặp, mọi người vẫn khỏe, có hai tên đã kết hôn, số còn lại chưa kết hôn cũng đã có bạn gái. Mấy người cùng học còn ra đề đầu cười cổ chất vấn hỏi Tần Luật có bạn gái hay chưa, Tần Luật chỉ có thể cười cười cho qua.

Ngồi một lúc, Thư Nguyên rốt cuộc cũng tới, Tần Luật lập tức bật người tiến lên chào đón, tiện thể nhìn ngó vị kia nhà Thư Nguyên.

Chân chính gặp mặt, Tần Luật phát hiện quả nhiên chân thân bốp sưng tay hơn trong ảnh chụp rất nhiều.

Thời gian tụ hội trôi qua rất nhanh, nhìn tất cả mọi người đều có đôi có cặp, trong lòng vì họ mà thấy vui vẻ, cũng có chút thất lạc nho nhỏ. Miệng nói bản thân theo chủ nghĩa tự do độc thân nhưng quanh đi quẩn lại sống một người một côi thời gian dài cũng có chút cô đơn. Tan hội, tạm biệt bạn bè, uyển chuyển từ chối hảo ý muốn đưa về nhà của Thư Nguyên. Trên đường về nhà nặng trĩu tâm tình, thương thu xuân buồn suốt một đường, về đến nhà điều chỉnh tốt tâm trạng, lại bắt đầu vui vẻ nhảy lên diễn đàn lọc cọc gõ chữ.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~

Kế hoạch – Nấm Nấm: Sama đi gặp mặt đã trở về?

Tần Thời Minh Nguyệt: = = đúng vậy.

Đạo diễn – Cô Tô: Tiểu thụ nhà Bụi Băm-sama tròn méo ra sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: Mềm mại dễ bóp o(*)

Kế hoạch – Nấm Nấm: >O< Cầu ảnh chụp!

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Cầu ngài đi ~

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Cầu ngài!!! ^O^/

Tần Thời Minh Nguyệt: Cầu tôi cũng không cho *^O^*

Đạo diễn – Cô Tô: (#)

Đùa giỡn mấy em gái một vòng, tâm trạng quả nhiên khá hơn, thêm nữa Tần Luật thực sự không có ảnh chụp, hôm nay đang đa sầu đa cảm nào có tâm tình mà chụp ảnh cơ chứ. Đột nhiên nhớ tới trước buổi gặp mặt diễn ra đang nói chuyện với Khổ Đình Trà, chạy đi gõ chữ.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*)

Khổ Đình Trà: Gặp mặt rất vui?

Tần Thời Minh Nguyệt: Gặp được bạn cũ đương nhiên vui rồi, bọn họ thay đổi ghê thiệt nha.

Khổ Đình Trà: Chắc chắn là phải khác thời sinh viên rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ai...

Khổ Đình Trà: Làm sao vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: T. T Thấy bọn họ sống so với tôi tốt hơn nhiều lắm... Cảm thấy thất bại kinh

khủng...

Khổ Đinh Trà: * Ỉ * Tự cậu thấy tốt là được rồi mà.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ban đầu thấy mình cũng tốt lắm, chẳng lẽ do tôi quá thiên cận ToT

Khổ Đinh Trà: Đâu mà, cậu rất xuất sắc.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Tuy rằng lời anh nói rất trái lương tâm nhưng chung quy tôi thấy được an ủi rất nhiều (3)

Khổ Đinh Trà: Ha ha.

Sau khi ngủ dậy, Tần Luật cảm thấy như mình vừa được thay máu sống lại. Chờ Tần Luật thức dậy ăn uống xong xuôi mở máy tính, Năm Năm thông tri nói đêm nay phát kịch. Kỳ một đại đa số cậu đều đối diễn cùng Khổ Đinh Trà, chính quy công Vũ Mộ ngược lại chỉ nói có mấy câu. Bộ này chắc là bộ đầu tiên Khổ Đinh Trà phối kịch dài đi ha, nhớ hồi trước Khổ Đinh Trà có nói cậu ta từ xưa chỉ phối mấy câu áo rồng. Không biết người nghe phản ứng thế nào đây, cậu rất chờ mong đó nha.

4. Chương 4

Tối đến, Tần Luật ngồi trước màn hình vi tính chat chít, tối nay phát kịch, nhất định phải đi cổ vũ.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Mấy cô nói lúc nào phát kịch ấy nhỉ?

Kế hoạch – Năm Năm: Đúng 8 giờ tối! Nhớ phải bình luận đó!

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Tôi muốn cướp sô pha!!

Đạo diễn – Cô Tô: →__→ Chỉ bằng khả năng của anh mà đòi cướp sô pha-kun?

Tần Thời Minh Nguyệt: Sao tôi lại không thể!!

Vũ Mộ: Minh Nguyệt, nhanh lại nhào vào lòng ta này, để bản công ôm người cùng ngồi sô pha ~

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Không thèm!

Chả mấy chốc tám giờ đến, Tần Luật ngồi canh trên diễn đàn, liên tục F5 trang web. Rốt cuộc cũng thấy topic kịch vừa lập, Tần Luật ngay lập tức bấm vào, nhấn bình luận, nhưng tiếc là không có cướp được sô pha.

1L Cô Tô: Ôm ghế sô pha ~

2L Nấm Nấm: Bung hoa!!

3L Tần Thời Minh Nguyệt: Sô pha!!!

4L: Chúc mừng tổ kịch ~ tung hoa! * , °*:. ()/\$:*. ° *

...

10L: Gào khóc ~ Lại thấy Vũ Mộ-sama hợp tác cùng Minh Nguyệt-sama nữa kìa!! ~()/~

11L: +1 ^ _ ^

12L: Gào khóc ~ Minh Nguyệt-sama!! Lăn xuống nghe!

13L: Khổ Đinh Trà? Người mới sao? Chưa từng nghe tên...

Tần Luật xem lướt qua mấy bình luận, không có cái nào đáng chú ý, hiện tại chắc fan còn chưa lên hoặc đang nghe kịch. Làm một người từng trải, Tần Luật nghĩ mình nên đi hỏi han một chút tâm tình của người ta lúc này. Vậy nên Tần Luật chủ động khung chat với Khổ Đinh Trà.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Kịch phát, xin hỏi Khổ Đinh Trà tiên sinh có suy nghĩ gì?

Khổ Đinh Trà: Kịch phát?

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Anh không biết?

Khổ Đinh Trà: Bây giờ đã biết.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Vậy xin hỏi hiện tại ngài có cảm giác gì? Khẩn trương? Anh mặc dù là người mới nhưng phối quả thực rất tốt đó!

Khổ Đinh Trà: Cảm ơn, cậu nghĩ tôi phối tốt ư?

Tần Thời Minh Nguyệt: ^O^/ Đúng vậy, nhanh đi viết phản hồi đi!

Khổ Đinh Trà: Được.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Xin chào quý ngài lãnh đạm!!

Khổ Đinh Trà: Được =v=

Tần Thời Minh Nguyệt: Đổi mắt!!!

Khổ Đinh Trà: ~()/~ Được.

Tán phét cùng Khổ Đinh Trà một lúc, ước lượng thời gian, fan chắc đã nghe xong kịch, Tần Luật lại chạy lên topic kịch dạo một vòng.

120L: Gào khóc!! Khổ Đinh Trà là có phải là nick clone của vị đại thần nào không thế!! Nhất định không phải là tay mới!! ^O^/

121L: Gào khóc, thích cả Vũ Mộ cũng thích cả Khổ Đinh Trà, thật là khó chọn quá đi...

122L: Trước sau như một ủng hộ Vũ Mộ-sama o(*) người mới đóng công-kun cũng rất tốt ~

123L: Tổ kịch vất vả rồi!! Mong chờ kỳ hai!!

1124L: ~()/~ Cảm thấy Minh Nguyệt-sama và Khổ Đinh Trà mẹ nó rất giống CP, có phải một CP đôi mới ra lò không nha ~~

1125L: Nhưng tôi thấy Vũ Mộ-sama với Minh Nguyệt-sama moe hơn nha!!

...

Tần Luật đọc hết topic, quay sang làm âm i trên nhóm chat.

Tần Thời Minh Nguyệt: O(*) Kịch lần này có thật nhiều bình luận khen ngợi, chà chà.

Kế hoạch – Năm Năm: ~(~)(~)~ Đó là do ~ có một kế hoạch tốt ~

Đạo diễn – Cô Tô: ~(~)(~ ~)~ Đó là do ~ có một đạo diễn tốt ~

Biên kịch – Bánh Doughnut: ~(~)(~ ~)~ Đó là do ~ có một biên kịch tốt ~

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: ~(~)(~ ~)~ Đó là do ~ có một hậu kỳ tốt ~

Vũ Mộ: ~(~)(~ ~)~ Đó là do ~ có một công-kun tốt ~

Tần Thời Minh Nguyệt: (# ~) Đủ rồi đó mấy người!!

Biên kịch – Bánh Doughnut: o(* ~) Phá đội hình! Người đâu! Giải xuống XXOO một trăm lần!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (# ~)

Kế hoạch – Năm Năm: Sao Khổ Đinh Trà-sama còn chưa lên?

Biên kịch – Bánh Doughnut: Σ(° °|||) Hình như đúng thật...

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Tham Ăn: Hay là vì công việc bận rộn quá nên không có thời gian lên mạng (~)

Vũ Mộ: Còn một khả năng nữa ~ Khổ Đinh Trà thuộc đẳng invisible ngàn năm (__)

Kế hoạch – Năm Năm: Tiếc quá kỳ sau Khổ Đinh Trà-sama không còn diễn cmn nữa

Tần Thời Minh Nguyệt: Kỳ ba vẫn còn gặp nhau mà.

Biên kịch – Bánh Doughnut: Quả nhiên Vũ Mộ-sama mới là chân ái của Nguyệt thụ sao! Ở trong kịch thì vì tư tưởng “làm việc nghĩa không được chùn bước” mà rời khỏi Khổ Đinh Trà-sama, ở ngoài đời cũng chả có cảm xúc buồn bã nào khi còn không gặp nhau nữa!

Vũ Mộ: (__) Mấy người bây giờ mới biết sao, tôi và Minh Nguyệt đã thông đồng từ sớm rồi (~)

Tần Thời Minh Nguyệt: Bỏ khi!! Ai thông đồng với anh!!

Vũ Mộ: Minh Nguyệt cứ thích cãi bướng vậy, đến đây nào, moah moah (3)

Tần Thời Minh Nguyệt: Moah cái em gái cậu!!

Vũ Mộ: Chớ hôn em gái tôi, hôn tôi là được rồi (3)

Tần Thời Minh Nguyệt: (#)

Ngồi trước máy tính, Tần Luật không khỏi cảm thán cách Vũ Mộ nói chuyện, chẳng trách tên này có nhiều điều tiếng như vậy! Miệng lưỡi không xương như vậy, gặp ai cũng đùa giỡn! Thật không thể hiểu nếu sau này tên đó có người yêu thì người yêu làm sao mà chịu nổi! Đột nhiên nhớ tới lời mấy em gái trong nhóm chat, hình như hôm qua Khổ Đình Trà đúng là không xuất hiện trong thật. Tần Luật nhấp mở khung chat với Khổ Đình Trà.

Tần Thời Minh Nguyệt:

Khổ Đình Trà: Làm sao vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Thời gian dài như vậy chưa từng thấy anh xuất hiện trên nhóm chat, vì sao...

Khổ Đình Trà: Nhìn mọi người trò chuyện cũng rất tốt.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) Lại là đáp án này!! Anh chẳng lẽ ngoài đời cũng không thích cùng người khác nói chuyện phiếm sao?

Khổ Đình Trà: Có chút.

Tần Thời Minh Nguyệt: Vậy anh nhớ tìm một người tương tự như mình mà yêu mới được nha, nếu như vớ phải người hoạt bát âm ỉ anh dễ bị tưởng là người nhàm chán đó

Khổ Đình Trà: Không sao đâu, tôi sẽ gắng sức sửa tính.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Nói với tôi cũng vô ích, nói với người yêu của anh ấy.

Khổ Đình Trà: Tôi còn chưa có người yêu.

Tần Thời Minh Nguyệt: (v) Có gì to tát đâu, duyên đến rồi ắt sẽ gặp.

Khổ Đình Trà: Ha ha, hy vọng là thật.

Tần Thời Minh Nguyệt: Có thời gian thì cứ gửi tin trên nhóm chat, không mọi người tưởng đại gia anh không thích mọi người trong tổ kịch

Khổ Đinh Trà: Ừm, sẽ có.

Tần Thời Minh Nguyệt: Xem topic kịch chưa ^O^/

Khổ Đinh Trà: Đã xem.

Tần Thời Minh Nguyệt: Xin cho biết cảm thụ!! (kề micro)

Khổ Đinh Trà: Tất cả mọi người đều nói tôi với anh có cảm giác CP rất mãnh liệt ^_^

Tần Thời Minh Nguyệt: Anh nói sai trọng điểm rồi!! Hơn nữa! Bị truyền tin CP mà tâm tình anh vẫn tốt ghê hén!? (^)

Khổ Đinh Trà: Ngược lại, tôi cảm thấy không tồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Này này ~ chẳng lẽ anh thầm mến tôi sao >///
<

Khổ Đinh Trà: Ừ.

Tần Luật không biết nên đáp lại thế nào, đánh ra vài lần đều xóa bỏ, vẫn đang do dự không biết nên trả lời như thế nào thì bên kia có tin nhắn tới.

Khổ Đinh Trà: Đùa thôi, xem anh bị dọa mất vía luôn kìa.

Lúc này Tần Luật mới thở phào một hơi, nhanh chóng trả lời.

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Hôm nay không phải là ngày Cá tháng Tư!! Không có tâm trạng đùa giỡn như thế đâu!!

Đến khi tắm rửa xong nằm trên giường, Tần Luật vẫn vì chuyện vừa nãy mà tức tối. Từ trước đến nay luôn nghĩ Khổ Đinh Trà ăn nói vụng về, trầm tĩnh ít lời, bây giờ xem ra hoàn toàn không như vậy!! Sặc, cậu ta giả bộ trầm mặc phải không! Ai mà biết được con giun trong bụng cậu ta thế nào!! Làm cho mình lúc thấy cậu ta “Ừ” một tiếng thì tim gan phèo phổi đập loạn hết cả lên! Ai dè chỉ nói một câu “Đùa thôi” thì liền phũ tay coi như chưa có gì xảy ra! Khổ Đinh Trà quả thực giống y như tên, đáng vô cùng, nói chuyện với cậu ta thôi cũng cảm thấy đáng!

Điều dĩ nhiên, một tuần sau, Tần Luật không thèm đi tìm Khổ Đinh Trà nói chuyện phiếm. Nhưng Khổ Đinh Trà thì đã nhắn rất nhiều tin, việc này làm tâm tình của Tần Luật thật tốt. Cảm giác được người xem trọng không tệ, ngay cả khi nhìn Bụi Bặm ân ái tình tứ với bạn đời trên weibo, Tần Luật cũng không hề mấy may thấy chướng mắt.

Kịch kỳ một đã hoàn thành, tổ kịch bắt tay vào chuẩn bị kỳ hai. Phần này chỉ có Tần Luật với Vũ Mộ đối diễn với nhau, Khổ Đình Trà không hề lên sân.

Nội dung phần này chủ yếu là quá trình thụ với công dắt tay nhau dạo giang hồ, lâu ngày sinh tình, cuối cùng thành người nhà. Đó là lí do Tần Luật ở trong nhóm chat luôn bị đùa giỡn. Kỳ thật trước kia nhóm chat muốn trêu chọc cả Tần Luật lẫn Khổ Đình Trà, thế nhưng Khổ Đình Trà lại chưa bao giờ lộ mặt. Vậy nên trong nhóm chat thường thường xuất hiện những dòng đối thoại như sau:

Tần Thời Minh Nguyệt: TOT Ngày hôm nay đi làm mệt mỏi quá!!

Kế hoạch – Nấm Nấm: Vũ Mộ-sama, thụ-kun của anh chịu ủy khuất kìa ~()/~

Vũ Mộ: Bảo bối hôn hôn ~

Hoặc là như vậy...

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) Tối nay lại phải ăn mì gói!

Vũ Mộ: Bảo bối, tối nhà tôi đi, tôi nấu cơm cho cậu ~

Với mấy tình huống như vậy, Tần Luật đã luyện được một thân mình đồng da sắt, không còn tức giận như trước nữa. Dù sao chỉ cần hợp tác một bộ là đã bị fan ghép thành đôi. Lúc mới bắt đầu Tần Luật còn phản bác một chút, càng về sau thì càng không để ý, trực tiếp quăng ra sau đầu.

Nhưng điều khiến Tần Luật cảm thấy lạ chính là Khổ Đình Trà càng ngày càng lặng lẽ. Vậy nên Tần Luật quyết định mình sẽ đi làm Tri âm ca ca.

Tần Thời Minh Nguyệt: (o) Đạo này trong lòng có tâm sự sao?

Khổ Đình Trà: Không có.

Tần Thời Minh Nguyệt: Không cần gật tôi, anh biết mà.

Khổ Đình Trà: Thực sự không có gì.

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Có nói hay không!

Khổ Đình Trà: Ha hã, quả thực không có việc gì... Được rồi, cậu và Vũ Mộ có quan hệ tốt lắm sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: () Còn hơn thế, làm sao vậy?

Khổ Đinh Trà: ... Hai người... ngoài đời ư?

Tần Thời Minh Nguyệt: Làm sao có thể!! Chỉ là fan YY thôi, tôi sẽ không tìm người yêu trong giới võng phối đâu!!

Nhìn câu nói này, Khổ Đinh Trà quả thực không biết nên mừng hay nên buồn, tại sao mình tự nhiên lại tìm phương thức ngu xuẩn thế này để tiếp cận cậu ấy cơ chứ?

5. Chương 5

Công việc của Tần Luật lại tiến vào thời kì nhàn rỗi, cho nên rất rất tích cực phối kịch. Người mừng nhất là Năm Năm, tốc độ của Vũ Mộ rất nhanh, mỗi kì kịch người có công kéo tiến độ cả đoàn đều thuộc về Tần Luật, bây giờ Tần Luật tích cực xông pha, kịch rất mau thì hoàn thành xong.

Kế hoạch – Năm Năm: ~()/~ Minh Nguyệt-sama không kéo âm, chân dắt lừa thuê như tôi cảm thấy mỗi ngày đều là một ngày đẹp trời!! Sau khi phát kịch thì cuộc đời tôi sẽ lên tiên nha!!

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Đến mức như vậy sao!

Đạo diễn – Cô Tô: Quả thật là đến mức đó!! Vẫn 8 giờ đúng phát kịch!! Mau mau!

Tần Thời Minh Nguyệt: Lần này nhất định phải cướp được sô pha!!

Vũ Mộ: Thụ thụ đúng là chưa bao giờ đẽ được sô pha-kun, để bản công ôm cậu cùng ngồi đi ^__^

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: Này, hai người rất đẹp đôi nha!! Vũ Mộ-sama Minh Nguyệt-sama tôi muốn làm fan CP của hai người!!!

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Ai muốn cùng cùng cậu ta thành CP!!

Vũ Mộ: Đừng xấu hổ chứ, nhanh lao đến chỗ bản công đi!

Kế hoạch – Năm Năm: TUT Minh Nguyệt-sama đã quên Khổ Đinh Trà-sama đứng đợi nơi ven hồ Đại Minh rồi sao!! Khổ Đinh Trà-sama rất lâu rồi chưa thấy xuất hiện!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai biết cậu ta đi đâu.

Kế hoạch – Nấm Nấm: Sama cứ lên giọng ngạo kiều như vậy để làm chi, chẳng lẽ tại Khổ Đỉnh Trà-sama không online ()

Đạo diễn – Cô Tô: Gào khóc, muốn phát kịch!

Tần Thời Minh Nguyệt: Nhanh nhanh, tôi refresh trang liên tục đến mục cả tay rồi ^O^/

Tần Luật lần này ngồi lì canh trước màn hình máy tính, thấy bài post mới phát ngay lập tức nhấn vào, dán phần nội dung đã đánh từ trước, ấn gửi phản hồi xong mới phát hiện ra, không ngờ đã có người chiếm ghế trên rồi.

1L Khổ Đỉnh Trà: Chúc mừng.

2L Tần Thời Minh Nguyệt: Sô pha!!!

3L Cô Tô: Ôm toàn bộ tổ kịch ngồi sô pha! ^O^/

4L: Cười xem LS ngồi băng ghế ()

...

20L: Tổ kịch tốc độ ghê! GJ ~()/~

21L: Gào khóc ~ Lần thứ hai Minh Nguyệt-sama và Vũ Mộ-sama hợp tác!!

22L: Vũ Mộ-sama!! Number one!

...

50L Nấm Nấm: TOT Khổ Đỉnh Trà-sama sao lại không phúc hậu như vậy!!

Tần Luật thấy phản hồi của Khổ Đỉnh Trà đặt trên cửa mình liền không bình tĩnh được.

Tần Thời Minh Nguyệt: Này (o) ! Anh làm sao thế! Sao lại cướp sô pha của tôi!! Anh là một tên cường dòm lén!! (#) (#) (#)

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) Không còn lời nào để nói à!!

Khổ Đinh Trà: Muốn sô pha đến vậy sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Càng nhiều sô pha càng thích!

Khổ Đinh Trà: Lần tới tôi ôm cậu cùng ngồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Không quan tâm.

Khổ Đinh Trà: * ỉ *
* ỉ *

Mà lúc này ở trong nhóm chat tổ kịch.

Kế hoạch – Nấm Nấm: Gào khóc ~ Khổ Đinh Trà-sama sao lại không phúc hậu như vậy!!

Đạo diễn – Cô Tô: Khổ Đinh Trà-sama nhất định là ở đẳng invisible ngàn năm! ~()/~

Tần Thời Minh Nguyệt: Khinh bỉ bọn chuyên dòm lén! (#)

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: Quả nhiên Minh Nguyệt-sama không thể đề nổi sô pha-kun ()

Kế hoạch – Nấm Nấm: Gào khóc ^O~/ Minh Nguyệt-sama và Vũ Mộ-sama lại truyền CP!

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Cái miệng anh ta nét na như cái đầu tàu xe lửa vậy, hợp tác với ai cũng xuất hiện CP!

Vũ Mộ: (3) Hóa ra là nổi máu ghen, trong lòng ta người ta yêu nhất chính là người đó!

Thấy vậy, Tần Luật trực tiếp nhắn tin trò chuyện riêng đến Vũ Mộ.

Tần Thời Minh Nguyệt: Một mỗi quá rồi đấy! Ông cứ chờ đi, đến ngày gặp được người quan trọng của đời mình xem người ta có nghĩ lời ông nói là thật hay không, đến lúc đó có mà cười ra nước mắt!

Vũ Mộ: () Trong giới vông phối có ai nói thật không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Thật tình tôi lo cho người yêu của ông sau này quá cơ! Đoán chừng ngoài miệng suốt ngày nói “nhà tôi thế này”, “nhà tôi thế nọ”, quay đi quay lại đã liếc mắt đưa tình với CV khác lắm chứ tưởng đùa!

Vũ Mộ: Dù sao thì ngoài miệng nói vậy thôi, cũng không thực sự động tâm, có cần để ý như vậy không ()

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Ông là đồ cặn bã!

Vũ Mộ: Đây là sự khác nhau giữa công và thụ nha.

Tần Thời Minh Nguyệt: Là điểm khác biệt giữa người với kẻ cặn bã chứ! Ông nhìn Bụi Bặm ấy, dù lẻ loi hiu quạnh cũng chưa bao giờ ở trong giới vông phối làm càn!

Vũ Mộ: Không phải do cậu ta có cậu làm bia đỡ sao ()

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi nói như vậy rồi mà ông vẫn chưa thông sao!! Chờ đến khi người ông yêu biết đức hạnh ông thế này liền chia tay thì đừng trách tôi không nhắc trước!

Vũ Mộ: Ừ, cảm ơn.

Tần Luật và Vũ Mộ thật lâu trước kia đã từng hợp tác một lần, từ đó đến giờ vẫn duy trì liên lạc, cũng coi như bạn tốt. Dù cho Tần Luật có lúc cũng không biết làm sao với cái miệng phun toàn lời nhảm nhí kia.

Khi kịch kỳ ba bắt đầu, công việc của Tần Luật cũng dần bận rộn. Mỗi lần về nhà là chỉ muốn ngồi kể khổ, lên tổ kịch? Cậu giả chết nhiều ngày nay, gặp Năm Năm một phút là ăn quật ngay. Tìm Bụi Bặm? Hắc ta phải vội vàng chăm sóc thụ nhà mình rồi. Về phần Vũ Mộ, Tần Luật dùng đầu gối nghĩ cũng biết thể nào Vũ Mộ nhất định sẽ nói một loạt bảo bối thân ái, để bản công giúp cậu xoa xoa, đủ thể loại. Cho nên, sau cùng, trọng trách an ủi Minh Nguyệt-sama liền bị giao cho Khổ Đinh Trà. Tuy Khổ Đinh Trà không nói nhiều, nhưng có cả đồng nhẩn nại.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi muốn từ chức!! Sặc, đây không phải là cuộc sống của con người!

Khổ Đinh Trà: Làm sao vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Tăng ca liên tục một tuần, mỗi ngày vừa mở mắt liền rời giường, về nhà một hồi liền đi ngủ!! Cuộc sống khúc gỗ nhàm chán nhất trần gian! Bị ông chủ nghiền ép rất nhanh sẽ tỉnh hết người tong!!

Khổ Đinh Trà: ... Tỉnh hết người tong?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Tôi ám chỉ tình lực tình lực!

Khổ Đinh Trà: Đến bao giờ thì hết việc?

Tần Thời Minh Nguyệt: Tận hai ngày nữa cơ

Khổ Đinh Trà: Xoa xoa.

Tần Thời Minh Nguyệt: Không cần xoa!

Khổ Đinh Trà: Thơm nhẹ.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Càng không cần!

Thời gian cùng Khổ Đinh Trà nói chuyện không dài, nhưng mệt nhọc đã rồi lại giảm bớt rất nhiều. Kết thúc cuộc nói chuyện, Tần Luật tiếp tục quay cuồng trong công việc. Về phần ava Năm Năm nhấp nháy dưới góc màn hình và cửa sổ buzz liên tục thì trực tiếp bị Tần Luật coi như không có thấy. Cửa sổ trò chuyện với Năm Năm rung lên rung xuống nhiều lần, Tần Luật thẳng tay thoát QQ, yên tâm làm việc.

Đợi đến ngày thứ hai Tần Luật tăng ca, tình cảnh tương tự lại xuất hiện lần nữa.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi muốn từ chức! Lần này là thật!

Khổ Đinh Trà: Xoa xoa, còn bao lâu nữa?

Tần Thời Minh Nguyệt: Phỏng chừng còn hai ngày.

Khổ Đinh Trà: Khi rảnh nhớ khao bản thân một bữa.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ! Tôi định đi ăn một bữa thật lớn!!

Khổ Đinh Trà: Muốn ăn gì?

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôm hùm cay truyền thống () Hai ngày trước thấy người ta ăn trên TV, thấy rất ngon.

Khổ Đinh Trà: Ha ha, định đi ăn với ai?

Tần Thời Minh Nguyệt: (“) Vấn đề là đây! Tìm Bụi Bặm, hẳn ta chắc chắn sẽ mang nửa kia nhà hắn đi! Đến lúc đó thì tôi ăn không phải tôm hùm! Mà ăn bong bóng hồng của hai người bọn họ! Tìm Vũ Mộ, cái tên này chắc chắn sẽ không muốn ăn món không tao nhã này rồi! Không tìm được người nào ăn cùng vừa ý. 0. 0 Đúng rồi, Khổ Đình Trà, cậu thì sao? Cậu không phải ở thành phố T sao?

Khổ Đình Trà: Thành phố T, cách chỗ tôi cũng không xa.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Thật sao? Cậu ở chỗ nào?

Khổ Đình Trà: Ha ha, tôi ở thành phố A.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Xa phết đó chứ.

Khổ Đình Trà: Tôi không ngại đâu, được gặp anh tôi vui lắm.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Thôi bỏ đi, đi xa như vậy chỉ để ăn mỗi bữa cơm cùng tôi, tôi nghĩ kĩ rồi, cứ rủ Bụi Bặm là tốt nhất. Đợi đến khi nào cậu rảnh rồi thì làm buổi tụ họp nha ~

Khổ Đình Trà: Là anh nói vậy đó, đến lúc đó thì đừng có mà từ chối đấy nhé, hở?

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Chắc chắn không!! Tôi thề!

Chờ đến khi Tần Luật rảnh rồi thì đã là một tuần sau đó. Món tôm hùm mà Tần Luật thèm nhỏ dãi từ lâu cuối cùng cũng đã được Tần Luật cất nhắc dán lên tờ lịch trình ngày. Buổi tối thứ sáu, Tần Luật buzz khung cửa sổ của Thư Nguyên.

Tần Luật: o(*) Ngày mai ông cùng với vị kia nhà mình có thời gian không?

Thư Nguyên: (v) Có nha.

Tần Luật: Trăm Sâm?

Thư Nguyên: ~()/~ Clap clap clap ~ Là tôi nè!

Tần Luật: =. = Lần nào cuối tuần nhắn tìm Thư Nguyên, mười lần thì có chín lần đều là cậu (”)

Thư Nguyên: (^) Sao nào, không được hả, tìm anh ấy so với tìm tôi thì có gì khác nhau.

Tần Luật: Được rồi... (-) Quả thực là chả có gì khác nhau. o(*) Ngày mai chúng ta cùng đi ăn tôm hùm đề!

Thư Nguyên: Tốt tốt (*° °*) Tôi cũng muốn ăn từ lâu rồi!!

Tần Luật: Trưa mai mười một giờ gặp nhau ở phố XX nhé?

Thư Nguyên: o(*) No vấn đề no vấn đề!!

Hôm sau, sáng 9 giờ Tần Luật rời giường. Đợi đến 11 giờ ra phố XX thì đã thấy Thư Nguyên và Trần Sâm đứng chờ ở đó.

Tần Luật đi tới chào hỏi: “Hai người tới sớm quá đi.”

“Ha ha, mới tới thôi, mấy ngày nay vừa khéo Tiểu Sâm cũng đang muốn ăn tôm hùm thì ông đưa ra lời mời.” Thư Nguyên nói.

Trần Sâm có chút bồn chồn: “Nhanh lên nhanh lên, một lúc nữa là người đến nườm nượp đó, gào khóc, đứng ở đây cũng ngửi thấy mùi, nước bọt trào hết cả ra rồi đây này!”

Bọn họ tới sớm, thực khách không đông lắm, ngồi tại chỗ đợi một hồi rồi bàn bưng một mâm tôm hùm lớn đến.

“Tôi ăn trước!!” Trần Sâm nói xong liền cầm một con tôm lên gặm. “Cay quá! Ngon quá!”

Tuy Trần Sâm có hơi ồm ồm, nhưng quả thật làm cho sự thèm ăn của người khác trở dậy. Tần Luật cầm điện thoại chụp đĩa tôm hai kiểu, lúc này mới bắt đầu động thủ.

Ăn xong đi rửa tay sạch sẽ, Tần Luật lại chụp thêm một tấm bàn xác tôm la liệt nữa.

“Hô, ăn đã miệng quá!” Trần Sâm vỗ vỗ bụng bự. Thư Nguyên cười cười châm trà cho Trần Sâm.

Tần Luật cũng cảm thán nói: “Bạn rộn nữa tháng quả nhiên nên có một bữa no đủ thế này, ăn xong thấy quãng thời gian trước bạn rộn như vậy cũng đáng! Đây này, chớ sao chỉ châm trà cho mỗi Trần Sâm nhà ông thế chứ, cho tôi một chén nào!”

Mỗi lần đi chơi cùng hai người Thư Nguyên bọn họ sẽ luôn luôn bị chột mù mắt, nhưng dù vậy Tần Luật vẫn thích đi cùng hai người họ, vì cảm giác tự tại thoải mái. Về đến nhà, Tần Luật đã sớm mệt nhọc khi dồn hết sức tiêu diệt mỹ thực, mở máy tính, lên QQ nhắn tin gửi Khổ Đình Trà.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*)

Khổ Đinh Trà: Ăn được rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: Được rồi được rồi!! Ăn ngon, sáng khoái! Cho anh xem ảnh chụp!

Tần Thời Minh Nguyệt: [hình ảnh] Nhìn nè nhìn nè! Trông ngon quá phải không?

Khổ Đinh Trà: Ừ, nhìn ngon thật, cậu thích ăn cay?

Tần Thời Minh Nguyệt: Đúng đúng, càng cay càng ngon!

Khổ Đinh Trà: Vậy về sau có dịp gặp nhau chúng ta cùng đi ăn.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tốt! Đi ăn riêng cùng hai người nhà Bụi Bặm là một điều đau khổ lắm nha!!

Khổ Đinh Trà: Ha ha, Nấm Nấm lại đang gào thét trong nhóm chat, tại sao lâu rồi anh chưa thấy mặt.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Cậu không nói tôi quên búng mắt đấy, xuôi bụng một chút, lát nữa tôi bắt đầu ghi âm.

6. Chương 6

Kịch sang kì cuối, mọi người trong tổ bị Nấm Nấm kéo lên YY PIA kịch, thời gian hẹn vẫn tám giờ tối như trước. Lần này Tần Luật đến rất sớm, treo nick ở phòng YY, sau đó mở file đọc kịch bản.

Phân đoạn lần này cậu sẽ diễn với Khổ Đinh Trà, bối cảnh là thụ bị truy sát sau khi thân phận thật bại lộ, bia đỡ đạn công chạy tới chi viện, cuối cùng đồng vu quy tận với địch nhân để mở đường cho công thụ chạy trốn; tối trước hôm đó, anh gọi thụ tới tâm sự, quyết định đặt dấu chấm hết cho mối tình chôn giấu nhiều năm, nhưng lại vô tình biết công thụ đã nắm tay thề thốt cùng sinh cùng tử, lời chân tình sau cuối vẫn không thể thốt thành câu.

Tần Luật đọc lại lời kịch vốn đã thuộc lòng được mấy lần thì lúc này mọi người tổ kịch mới lục đục tiến vào.

“Minh Nguyệt lần này tới sớm ghê ha.” Không biết từ lúc nào Vũ Mộ vào phòng, thấy áo may ô của Tần Luật đang treo trong phòng YY bèn hỏi thăm.

Tần Luật mở nói chuyện tự do: “Bởi vì tôi mà tiến độ tổ kịch bị kéo lùi, đương nhiên phải đến sớm bồi tội rồi.” Tần Luật vừa nói xong thì nhìn thấy bình luận của Năm Năm trên khung chat làm cậu có chút xấu hổ.

Năm Năm: Nguyệt thụ anh cũng biết chuyện đó à!!!

“Khụ khụ, tới đủ cả chưa? Đủ rồi thì bắt đầu luôn đi nào.” Tần Luật vội vàng lảng sang nói chuyện khác.

Cô Tô: Khổ Đinh Trà-sama sao không nói năng gì thế 0. 0

“Có mặt.” Khổ Đinh Trà lên tiếng.

Mọi người đã đến đông đủ, bắt đầu PIA.

“Tiểu Mạc, ta có thể nói chuyện riêng với ngươi được không?” Lời của bia đỡ đạn công trong buổi tối trước khi chết.

“Hảo, Vũ Trì, ngươi về phòng trước đi, ta cùng Giang đại ca sang đình nghỉ chân bên kia tâm sự, hai chúng ta lâu lắm rồi chưa gặp nhau.”

Chuyển cảnh.

“Tiểu Mạc, lâu lắm rồi hình như chúng ta chưa từng ở cạnh nhau như thế này.”

“Đúng vậy, chớp mắt một cái ta cũng đã trưởng thành, không còn... bám trên người đại ca đùa văng trời như hài tử nữa.”

“Ta mong ngươi mãi như vậy, không phải giống như bây giờ.”

“Giang đại ca, ta...”

“Tiểu Mạc, từ trước đến nay toàn là ngươi nói ta nghe. Ngày hôm nay, ngươi hãy nghe ta nói. Chúng ta quen biết nhau hơn mười năm rồi nhỉ, suốt những năm qua, ta dạy ngươi đọc sách, luyện võ, đem hết tâm huyết đặt vào ngươi. Trước kia ta đã nghĩ ngươi sẽ mãi là một đứa nhỏ như vậy, rồi đột nhiên một ngày kia, ngươi chạy đến thư phòng, nói ngươi đã trưởng thành, muốn ra ngoài phiêu bạt. Ta hằng còn nghĩ chắc ngươi chưa hiểu tình yêu là gì, ai ngờ hai năm sau ngươi trở về, dắt theo Vũ Trì nói muốn ta chúc phúc cho hai người. Cái suy nghĩ ngươi luôn là của ta, hóa ra lại chỉ là do mình ta hoang tưởng.”

“Giang đại ca, ngươi nói những lời...”

“Không gì cả, chỉ là nhìn hài tử mình một tay nuôi lớn giờ đây đã trưởng thành nên có chút cảm khái. Ừ... hết chuyện rồi, người trở về phòng trước đi.”

“Tiêu Mạc, ta yêu ngươi.” Đường sự khuất bóng, văng vẳng trong tai chỉ còn lời yêu khê khàng.

Phối xong, toàn bộ phòng YY đều yên lặng, cả khung bình luận cũng lắng lại. Đột nhiên Tần Luật mở miệng nói: “Sao không có phản ứng thế? Tôi bị rút mạng à?” Bầu không khí an tĩnh vì câu khuấy động của Tần Luật mà bay biến.

Nấm Nấm: Bố khỉ!! Em đang đắm chìm trong sông êm mờ sương với rặng liễu điêu tàn mà quên mất không thông báo lời kịch!! Thụ anh đến tháng hay sao mà đang yên đang lành đi phá không khí!!

Bánh Doughnut: TOT Em bị thanh âm của Khổ Đỉnh Trà-sama làm đứng hình, Khổ Đỉnh Trà-sama em ngưỡng mộ anh!! Thanh âm của sama chan chứa biết bao!!

Cô Tô: TvT Đồng cảm, tôi nghĩ sama về sau có người trong lòng, không cần thổ lộ, chỉ cần thâm tình gọi tên người ta như vừa nãy, đối phương chắc chắn có thể cảm nhận được tấm lòng sâu đậm của anh!

“Ha ha, mọi người quá khoa trương rồi, Minh Nguyệt và Vũ Mộ cũng rất tuyệt, tôi sao có thể kéo lùi trình độ được.”

Tần Luật cũng chạy ra giúp vui: “Anh đâu cản trở mọi người, rõ ràng là giúp tổ kịch tăng thêm phần sức mạnh mới nha, phối tuyệt lắm. Ha ha, tiểu thụ nhà anh thật có phúc, mỗi ngày nghe thanh âm như vậy cũng là một loại hưởng thụ nha.”

Khổ Đỉnh Trà đột nhiên thốt ra: “Vậy anh nguyện ý hưởng thụ sao?”

Nấm Nấm: Gào khóc! Chân tướng bất ngờ!!

Cô Tô: Ngồi hàng đầu vậy xem!! Minh Nguyệt-sama hãy bằng lòng hưởng thụ đi hí hí ~()/~

Bánh Doughnut: Minh Nguyệt-sama hãy bằng lòng hưởng thụ đi hí hí ~()/~

Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: Minh Nguyệt-sama hãy bằng lòng hưởng thụ đi hí hí ~()/~

Nấm Nấm: ^O^/ Minh Nguyệt-sama anh đáp ứng đi!!

“Ai ham!” Tần Luật tim đập thình thịch, nhưng chợt nhớ tới lần bị Khổ Đỉnh Trà đùa giỡn trước kia, bỗng chốc cảm thấy ngượng chín mặt vì phản ứng có phần quá khích của mình.

Vũ Mộ không nhin được mà mở miệng: “Trà huynh, mau dẫn tiểu thụ ngạo kiều nhà cậu về nhà đi.”

“Bố khỉ!! Tôi đi ngủ!! Off đây!!” Tần Luật nói xong liền rời phòng. Vừa mới tắt YY, QQ lại vang.

Khổ Đỉnh Trà: Minh Nguyệt?

Khổ Đỉnh Trà: Còn onl chứ?

Khổ Đỉnh Trà: Out rồi sao? Ngủ ngon.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Khổ Đỉnh Trà: Không giận nữa?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Tôi đâu có nhỏ mọn như vậy. Biết là anh vốn đang nói chơi mà!!

Khổ Đỉnh Trà: Vậy nếu tôi nói thật thì sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Hôm nay không phải ngày Cá Tháng Tư!!

Khổ Đỉnh Trà: Biết chứ.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Cho nên anh không thả cá lừa được tôi đâu.

Khổ Đỉnh Trà: ...

Có âm thô, cộng thêm hiệu suất rất cao của bạn nhỏ hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Ăn Hàng, tổ kịch quyết định lựa chọn tối thứ sáu phát kịch.

Kế hoạch – Nấm Nấm: ~()/~ Lại phát kịch, kỳ kịch lần này tôi nghe thử rồi! Quả thật hay lắm á! ^O^/
Tôi cảm thấy vô cùng may mắn khi đào được Khổ Đỉnh Trà-sama, khối ngọc thô chưa được mài giũa nha!
→_→ Dem công 2 diễn sống luôn.

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: Tôi cũng nghĩ thế! Lúc đọc nguyên tác cảm xúc đối với công 2 chẳng có bao nhiêu, nhưng ai dè, mẹ nó, sau khi nghe Khổ Đỉnh Trà-sama phối, liền nhanh chóng nhảy từ thuyền chính chuyển sang thuyền phụ! Thụ thụ ấy à! Ở bên cạnh công 2 mới đích thực là chân ái a!!

Vũ Mộ: Tôi đây nằm cũng trúng đạn là sao, Minh Nguyệt bị Trà huynh dẫn về nhà rồi, không có thụ cưng

ôm trong tay thận trống trải quá đi!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Gần tám giờ rồi! Đi phát kịch nhanh!

Biên kịch – Bánh Doughnut: () Tôi nói, hình như Nguyệt thụ vẫn không buông tha việc cướp sô pha sao
~

Kế hoạch – Nấm Nấm: o(v)o~~ Tôi dám đánh cược lần này cũng không dè được nổi sô pha-kun đâu!

Đạo diễn – Cô Tô: () Chúng ta lần này hãy để Nguyệt thụ dè được một lần như ý nguyện đi. Tớ phát kịch tất cả mọi người đừng có lạnh nhạt đấy, Nguyệt thụ, anh cứ refresh trang liên tục đi, lần này nhất định được!!

Biên kịch – Bánh Doughnut: o(v)o~ OK!

Mặc dù lần này mọi người thống nhất cùng chiến tuyến, tuy nhiên kết quả lại làm cho Tần Luật nước mắt đầm đìa.

1L: Chúc mừng tổ kịch!! Tui chiếm được sô pha này ~()/~

2L: Gào khóc!! Vô cùng chờ mong, lăn đi theo! ^O^/

3L: Tần Thời Minh Nguyệt: Sô pha!!

4L: TOT Chờ đợi lâu lắm rồi, rốt cuộc mẹ tròn con vuông o(v)o~~

...

Lúc này, ở trong nhóm chat, Tần Luật không dám xuất hiện.

Kế hoạch – Nấm Nấm: (#) ! Nguyệt thụ, anh làm cho chúng em quá thất vọng!

Biên kịch – Bánh Doughnut: Há há há há! Tôi chỉ muốn nói, đây là ý trời! Không giành được sô pha thì cũng coi như là chuyện thường ngày ở huyện, Nguyệt thụ ngay cả ghế băng cũng giành không được! Ha ha ha!!

Hậu kỳ – Chân Dung Kẻ Ăn Hàng: () Cớ sao tôi vẫn nghĩ đây là chuyện nằm trong dự liệu rồi nhỉ.

Vũ Mộ: () Hóa ra sô pha-kun cũng cam lòng để thụ ngồi a, Minh Nguyệt, lần tới để tôi bảo Trà huynh ôm cậu ngồi thì tốt hơn.

Đạo diễn – Cô Tô: ~()/~ Khổ Đinh Trà-sama quả nhiên là chuẩn của chuẩn! Có công 2, mọi thứ đều là phù du.

Kế hoạch – Năm Năm: ^O^/ Tui đi xem đây.

Đến mười giờ tối, bình luận trong post kịch đã lên tới mấy trăm.

159L: ~()/~ Gào khóc ~ Minh Nguyệt-sama Vũ Mộ-sama em là fan CP nào tàn của hai anh!

161L: TvT Mấy người đừng cười tôi nha... Tỷ đây nghe xong bật khóc luôn!!

162L: TvT LS bạn không chỉ có một mình!! Nghe công 2 nói “Ta yêu ngươi”, tôi liền muốn xuyên vào trong kịch lắng tĩnh thụ!! Đây mới đúng là chân tình nha!!

163L: TvT Đây! Mấy người đừng như vậy chứ!! Vũ Mộ-sama nhà tôi phối cũng rất tốt đó!

164L: Gào khóc!! Minh Nguyệt-sama Vũ Mộ-sama!! Đừng bỏ mặc CP này!

165L: Giống đẳng CP như bạn trên!! Vũ Mộ-sama, mau bắt Minh Nguyệt-sama trốn ra đảo đi!

...

Tần Luật thấy những em gái fan CP lại bắt đầu chộn rộn! Đã thế còn từng hàng từng hàng đẩy CP, bây giờ mà lên nhóm chat chắc chắn bị trêu đùa, vậy nên Tần Luật chạy đi tìm Khổ Đinh Trà.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !

Khổ Đinh Trà: Làm sao vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Vì sao lại đem tôi với tên tra Vũ Mộ kia ghép cùng một chỗ!

Khổ Đinh Trà: Anh rất ghét Vũ Mộ?

Tần Thời Minh Nguyệt: () Làm bạn bè thì được, làm CP thì quên đi.

Khổ Đinh Trà: Tôi hiểu.

Tần Thời Minh Nguyệt: $\Sigma(\circ \circ |||)$ Chẳng lẽ anh có ý nghĩ không nên có với Vũ Mộ?

Khổ Đinh Trà: ...

Tần Thời Minh Nguyệt: $\rightarrow_ \rightarrow$ Vậy cậu hiểu được cái gì?

Khổ Đinh Trà: Tôi cũng nghĩ anh và hấn ta không hợp đôi.

Tần Thời Minh Nguyệt: $o(v) o \sim \sim$ Thế cậu nghĩ tôi hợp với ai nào?

Khổ Đinh Trà: Tôi thì sao?

7. Chương 7

Tần Luật nhìn tin nhắn của Khổ Đinh Trà, không biết nên trả lời ra làm sao. Nếu đây là lời của CV khác, Tần Luật chắc chắn sẽ không coi là thật, nhưng, Khổ Đinh Trà khác họ, dù đôi khi cũng có nói vài lời đùa giỡn, tuy vậy tỷ lệ rất hiếm. Hôm nay Khổ Đinh Trà nói như vậy tới ba lần, nói đùa một ngày ba lần, chẳng lẽ là thật sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: $\rightarrow_ \rightarrow$ Này, máu đùa của anh hôm nay tăng xông nhiều thế! Hơi quá rồi đó!

Khổ Đinh Trà: Tôi chưa từng đùa giỡn với cậu, tất cả đều là thật.

Tần Thời Minh Nguyệt: $(\wedge)$ Anh nghĩ tôi sẽ tin sao!

Khổ Đinh Trà: Cậu có thể không tin, nhưng tất cả những gì tôi nói đều là thật, Minh Nguyệt tôi thích cậu, vẫn luôn thích cậu.

Khổ Đinh Trà nghiêm túc như thế khiến Tần Luật không biết phải làm sao. Tuy trong giới võng phối quả thật cũng có nhiều cặp gay, nhưng cậu từ trước đến nay không hề có ý định chìm đắm vào loại tình yêu bấp bênh này. Tần Luật thấy nói chuyện phiếm cùng Khổ Đinh Trà rất vui, nên bèn mỗi ngày nhắn tin chuyện trò. Với lời tỏ tình bất thành lĩnh này của Khổ Đinh Trà, trong chốc lát, Tần Luật không biết nên đối mặt ra sao.

Khổ Đinh Trà từng nói bản thân câu chữ vụng về nên chưa bao giờ xuất hiện trong nhóm chat, do đó cậu ta chỉ có thể tìm Tần Luật nói chuyện, dù chỉ là nói một câu ‘ngủ ngon’. Người như vậy mà lại thông qua

phương tiện không đáng tin là internet và giới vãng phối hỗn loạn để tiếp cận người mình thích, Tần Luật không biết tương lai của hai người bọn họ rồi sẽ ra sao. Một hồi yêu đương mặn nồng sau lại vì hiểu lầm tổn thương mà thành người dưng, không bằng ngay từ đầu đừng có dây dưa. Thấy Tần Luật không trả lời, Khổ Đình Trà cũng không gửi thêm tin nhắn, cứ như đang chờ đợi câu trả lời. Tần Luật, cuối cùng vẫn quyết định cự tuyệt.

Tần Thời Minh Nguyệt: Việc ấy, thật ra anh rất tốt.

Khổ Đình Trà: Ồ, được phát thẻ người tốt sao? Vậy, tôi tình nguyện làm người xấu còn hơn.

Tần Thời Minh Nguyệt: Xin lỗi.

Khổ Đình Trà: Câu không sai, nhưng Minh Nguyệt, tôi rất nghiêm túc trong chuyện này.

Tần Thời Minh Nguyệt: Nhưng tôi đối với anh không có cái cảm xúc ấy.

Nhắn xong tin này, Tần Luật liền tắt máy tính. Đến tận khi nằm lên giường, Tần Luật vẫn thấy không thật, đây là lần đầu cậu được con trai tỏ tình. Được rồi, trong hiện thực cũng chưa bao giờ được có lần nào, nam sinh quanh cậu người nào người nấy thẳng tắp. Ở giới vãng phối, cái tên Tần Thời Minh Nguyệt đại đa số đều bị trói định với Bụi Bặm, tới tận khi thụ-kun nhà Bụi Bặm ra mặt, vẫn không ít fan CP không hề tin đây là sự thật.

Lần đầu tiên trong đời được người cùng giới tỏ tình, mình lại cự tuyệt. Trong lòng Tần Luật thấy hơi khó chịu, dù sao cậu rất có hảo cảm với Khổ Đình Trà, khổ nỗi Khổ Đình Trà chỉ là bạn quen qua internet, trọng yếu hơn nữa, mình không hề có thông tin gì về người ta, chuyện tiến thêm bước nữa nghe thế nào cũng thấy hảo huyền. Mình từ chối anh ta, anh ta chắc từ nay sẽ không bao giờ... đáp lời mình nữa, thói quen mỗi ngày cùng Khổ Đình Trà nói hai câu, quả nhiên thật là đáng sợ.

Khổ Đình Trà tỏ tình khiến Tần Luật như bị ma nhập mà mở ra post kịch, kéo xuống vừa xem bình luận vừa nghe. Lướt qua, một nhóm người bàn luận về việc đính danh CP Minh Nguyệt – Khổ Đình Trà, Tần Luật ngơ ngẩn thế nào, lại trực tiếp dùng nick chính trả lời.

525L: Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi với Khổ Đình Trà không có gì.

526L: = = LS là chân thân của Minh Nguyệt-sama sao?

527L: Giọng nghiêm chỉnh như vậy, có chuyện gì hót?

Bởi vì bản thân cự tuyệt Khổ Đình Trà mà đại đột dùng nick chính bình luận post kịch, cả hai người lại còn chung một tổ kịch, dù Khổ Đình Trà chả bao giờ mở miệng nhưng mọi người vẫn sẽ e ngại.

Tối hôm sau, Tần Luật ẵm toàn bộ danh sách chat, đồng thời tắt trò chuyện riêng, đến lúc Tần Luật tắt máy đi ngủ cậu mới dám mở hộp thông báo, phỏng chừng tất cả mọi người đều gửi tin hỏi thăm về lời bình nọ.

Bánh Doughnut: T~T Sama, anh cùng Khổ Đỉnh Trà-sama làm sao vậy...

Nấm Nấm: Réo tên sama!! Chuyện gì đã xảy ra!! Ai cũng giả chết vậy!

Cô Tô: Sama, anh làm sao vậy? Có mâu thuẫn gì với Khổ Đỉnh Trà-sama sao TOT

Vũ Mộ: Chuyện gì đã xảy ra?

Chân Dung Kẻ Ẩn Hàng: Sama sưng sĩa như vậy, đừng làm tôi sợ nha TAT

Khổ Đỉnh Trà: Minh Nguyệt, ngủ ngon.

Tần Luật lần lượt nhấn đáp từng người, với ai cũng chỉ một câu 'không có chuyện gì', còn lại khung đối thoại của Khổ Đỉnh Trà. Tần Luật nhìn tin nhắn, một mực xoắn xuyết không biết mình nên có trả lời hay không, nhưng rồi lại nghĩ, hai người bọn họ thực sự không có khả năng, tốt nhất đừng cho Khổ Đỉnh Trà bất kỳ hy vọng nào, với cả hai đều không tốt.

Liên tục một tuần, Khổ Đỉnh Trà mỗi ngày cứ mười giờ nhấn một tin gửi Tần Luật, nội dung tin nhắn giống hệt nhau. Lần đầu tiên Tần Luật gặp phải chuyện như vậy, không biết nên trao đổi với Khổ Đỉnh Trà như thế nào, đành coi như bản thân chưa từng nhìn thấy.

Cuối tuần sau, Thư Nguyên hẹn Tần Luật ra ngoài chơi, Tần Luật tâm tình không tốt nên cũng tính ra ngoài giải sầu. Tối đó Tần Luật dẫn hai người họ đến quán bar, quán này Tần Luật kiếm được trên mạng, nghe người khác nói không khí không tệ lắm nên ngó qua một chút. Gay bar, nơi này Tần Luật cũng mới chỉ nghe nói chứ chưa bao giờ dám tự mình đến. Tuy nhìn bề ngoài Tần Luật rất lợi hại, nhưng sức chiến đấu không quá cao, một thân một mình đi bar đều có ý chơi tình một đêm, đúng thật là nhiều người không tqua coi trọng vấn đề trình tiết nam nhân gì gì đó, nhưng Tần Luật không muốn tùy tiện buông thả bản thân như vậy.

Chẳng qua, quyết định đi cùng bọn Thư Nguyên đến chỗ này thực sự là một sai lầm rất lớn! Vừa vào đến cửa, Trầm Sâm liền đánh trên người Thư Nguyên, trên ghế ngồi đánh còn khùng khiếp hơn! Chọc ngoáy vào nỗi đau của người độc thân là tội lớn đó nha! Tình cảm giữa Thư Nguyên và Trầm Sâm khiến Tần Luật lần thứ hai ghen tỵ! Nhìn ly rượu trong tay, đầu lại liên miên nghĩ đến Khổ Đỉnh Trà. Nếu thật sự hẹn hò với Khổ Đỉnh Trà, không biết về sau sẽ như thế nào nhỉ? Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Tần Luật ngay lập tức phỉ nhổ bản thân, căn bản là không có khả năng, nghĩ cũng chỉ là nghĩ suông mà thôi.

Trên đường về tạt qua siêu thị 24h mua về một hộp khổ đỉnh trà. Về đến nhà, bỏ một nhánh vào cốc nước, tuy chỉ một nhánh, nhưng thật sự rất đáng! Xem ra loại khổ đỉnh trà đặc biệt kia, mình chắc chắn uống không nổi đâu.

Khổ Đinh Trà mỗi ngày cứ đứng mười giờ nhẩn “Ngủ ngon”, liên tục không ngừng nghỉ, mà Tần Luật, như thường lệ, tự động bỏ qua. Tuy rằng mỗi khi nhận được tin nhắn của Khổ Đinh Trà cậu đều sẽ phỉ nhổ sao cứ người này lè mề dây dưa miết, bị mình từ chối rồi mà vẫn còn bám riết không tha, nhưng không thể phủ nhận, trong âm thầm Tần Luật có một xiu xiu mừng rỡ.

Để dời đi lực chú ý, Tần Luật tính nhận thêm bộ kịch mới, vừa khéo Vũ Mộ tìm đến cửa.

Vũ Mộ: Onl không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ?

Vũ Mộ: Gần đây tâm tình không tốt sao? Vì Khổ Đinh Trà?

Tần Thời Minh Nguyệt: Không phải đâu.

Vũ Mộ: Cậu đừng bận tâm quá làm gì, ở trên internet có mấy người nghiêm túc? Không nói đến chuyện kia, tôi hỏi cậu mấy việc.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi đâu có sao, thật đó.

Vũ Mộ: Nói không hề thêm biểu cảm, không có sao mà như thế hả?

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-||

Vũ Mộ: Yêu qua mạng không chân thành, cậu biết người ta tên họ là gì không? Biết người ta cao thấp mập ốm ra sao không? Cậu biết nhân phẩm tính cách người ta như thế nào chứ? Tất cả đều không biết. Ừ, ở trên internet nói chuyện rất vui, nhưng vạn nhất người ta lớn lên thậm không dám nhìn thì sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Không thể nào.

Vũ Mộ: () Đương nhiên có thể, không phải ai cũng giống tôi đây anh tuần nường này, tiêu sái nường này, tính cách nhân phẩm đều không lời nào bàn cãi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Ông lại không biết xấu hổ rồi!

Vũ Mộ: Đây là sự thực ()

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Không có việc thì rút ngay! Tôi không rảnh rồi ngồi đây nghe ông nói lung tung.

Vũ Mộ: →_→ Kỳ thật tôi tìm cậu nói chuyện nghiêm chỉnh, hai chúng ta quen nhau lâu rồi, Tiểu Meo Meo tìm tôi phối kịch, là vai công phụ, thụ chưa tìm được ai, cậu nhận không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Được, vừa khéo đang lúc rảnh rỗi.

Vũ Mộ: Quyết định vậy đi, tôi đi nói chuyện với Tiểu Meo Meo.

Không lâu sau, có một khung chat mới bật ra.

Tiểu Meo Meo: Nguyệt thụ, lâu rồi không gặp! Sau lần hợp tác với Bụi Bặm-sama thì anh chả thêm làm hạnh chúng em nữa!

Thính Phong: Làm đi làm đi ~ tuy vậy, đây thực sự là Minh Nguyệt-sama sao! Lại còn mang về được một công hàng chất lượng cao theo mình nữa.

Đậu Đậu: Làm đi làm đi!! o(*)

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Ai cùng loại hàng bán ế này ở chung một chỗ!

Vũ Mộ: Minh Nguyệt làm tôi rất đau lòng nha, sau cứng nỡ lòng nào ghét bỏ tôi thẳng thừng như vậy...

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!!

Kịch kỳ này tương đối ngắn, hơn nữa Tần Luật chỉ phối vai phụ, một hai phân đoạn, cho nên hiệu suất rất nhanh. CV năng suất, vậy nên kịch ra cũng nhanh chả kém.

Tuy vậy kịch kỳ này chưa ra, ở trong diễn đàn xuất hiện một post khác. Post này được rất nhiều người chú ý, mỗi ngày đều có bình luận mới, chỉ có điều là post nọ có dính đến Tần Luật. Nội dung đại ý cho rằng Tần Luật với Bụi Bặm nguyên bản là một đôi, nhưng sau Trầm Sâm thọc gậy bánh xe. Fan với một phần fan CP, cho dù biết CV mình mến mộ ở trong hiện thực đã có người yêu nhưng vẫn như cũ kiên trì quan điểm. Điều đáng nói ở đây, kiên trì hay không không quan trọng, nhưng lợi dụng quan điểm đó đi xúc phạm nhân phẩm người khác thì lại là một chuyện hoàn toàn khác. Về sau Tần Luật cùng Thư Nguyên đều lên nick chính giải thích rõ ràng, bấy giờ mọi chuyện mới được dẹp yên.

Nhìn lướt qua bài post, đang chuẩn logout đi tắm lên giường đi ngủ, tin nhắn của Khổ Đinh Trà lại đúng hạn gửi tới.

Khổ Đinh Trà: Minh Nguyệt, ngủ ngon.

Chấp nhất quá rồi! Ngày ngày mười giờ đêm suốt hai tháng, ý chí thật sắt đá thật bền bỉ, đôi khi thời tiết

không tốt còn gửi tin nhắn qua nhắc nhở, Khổ Đinh Trà mỗi ngày đều xem dự báo thời tiết của thành phố T sao? Ban đầu Tần Luật chỉ có một xíu hảo cảm với Khổ Đinh Trà, giờ hảo cảm ấy lại chồng thêm vài tầng nữa, tuy vậy trong lòng cậu vẫn không muốn bước thêm một bước.

Rada bắt sóng chuyện tình yêu tình báo các CV của fan nhanh nhạy vô cùng, một xíu gió thổi cỏ lay cũng đủ để họ gọi nên một câu chuyện tình đầy sóng gió. Một chủ đề hoàn toàn không có chứng cứ, mà chỉ có lời nói một phía của chủ post đều có thể bày tỏ quan điểm của một nhóm người, được nhà nhà ủng hộ, vạn nhất Khổ Đinh Trà cũng là người ưa suy diễn như vậy thì sao? Hơn nữa Khổ Đinh Trà chỉ biết mình ở trên internet phối âm, nếu chính thức bắt đầu một mối quan hệ mới, vấn đề CP chắc chắn sẽ nảy sinh, cho nên yêu qua mạng và vân vân, càng nghĩ càng không đáng tin.

8. Chương 8

Bất luận suy nghĩ của Tần Luật về Khổ Đinh Trà có tiến triển ra sao, cậu vẫn chưa một lần trả lời tin nhắn của người kia. Tiểu Meo Meo phát kích mới, hai cái tên Tần Thời Minh Nguyệt cùng Vũ Mộ lại tiếp tục bị ghép đôi. Tần Luật vốn không quan tâm mấy chuyện tào lao này, chẳng qua đột nhiên nhớ tới lần Khổ Đinh Trà hỏi về quan hệ giữa hai người họ. Thế mà tới khi bị ghép CP với Khổ Đinh Trà thì cậu lại thẳng thừng nói một câu “Không có quan hệ”, chắc anh ta nghĩ mình ghét anh ta lắm. Đương lúc Tần Luật trầm tư, đột nhiên một lời mời gia nhập nhóm nhảy ra. “Cúc thơm đầy vườn”? Hội gì đây? Có điều vì Tiểu Meo Meo gửi, Tần Luật vẫn ấn đồng ý.

Tiểu Meo Meo: ~()/~ Minh Nguyệt sama!

Tần Thời Minh Nguyệt: Nhóm gì đây?

Thính Phong: (>_<) Tụi em thật ra định tổ chức offline! Muốn mời sama đến chung vui ~

Đậu Đậu: ~()/~ Đúng vậy đúng vậy ~ Dù sao cũng không phải lần đầu, sama ở thành phố B, mà cả bọn lần này định tổ chức tại thành phố T! Gần không à, quấy luôn đi sama, mọi người sẽ ấn theo thời gian của anh để tổ chức.

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Thật ra thì hiện tại tôi ở thành phố T, được công ty điều tới đây một thời gian rồi.

Tiểu Meo Meo: Vậy offline càng tiện, đến luôn đến luôn!

Tần Thời Minh Nguyệt: Mọi người đã chào đón nhiệt tình như vậy () Được rồi, đi thì đi.

Tần Luật nghĩ đến buổi offline lại nhớ tới ước hẹn với Khổ Đinh Trà, theo tình huống hiện giờ chắc không được rồi.

Tan làm về nhà, Tần Luật mở nhóm chat, bởi vì sắp tổ chức offline, “Cúc thơm đầy vườn” mỗi ngày đều vô cùng rôm rả. Bất ngờ là hôm nay nhóm quần cư lại không thấy động tĩnh gì, thật kỳ lạ, Tần Luật chủ động mở ra khung đối thoại.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Thời gian thương lượng xong chưa? Cuối cùng thì offline lúc nào?

Kế hoạch – Năm Năm:!!! Chuyện gì đã xảy ra!! Offline????

Thấy Năm Năm trả lời, Tần Luật bình tĩnh, chết dở gửi nhầm nhóm rồi!

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Khụ khụ, đừng để ý, gửi lộn.

Đạo diễn – Cô Tô: Sama đi offline với ai vậy ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Máy người Thính Phong, offline mấy lần rồi.

Kế hoạch – Năm Năm: Ở đâu ở đâu?

Tần Thời Minh Nguyệt: () Thành phố T.

Kế hoạch – Năm Năm: Hơi xa, thật hâm mộ T^T

Đạo diễn – Cô Tô: Cùng hâm hộ-ing T^T

Tần Thời Minh Nguyệt: ()

Tần Luật vừa mới tắt khung chat tổ kịch thì tin nhắn của Khổ Đình Trà đến.

Khổ Đình Trà: Offline lần này tôi đi có được không?

Bị Khổ Đình Trà thấy mất rồi, Tần Luật có chút do dự, Khổ Đình Trà lại gửi tới tin nhắn khác.

Khổ Đình Trà: Cậu đã nói chắc chắn không từ chối rồi mà, giờ định quýt sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai quýt, anh tự đi hỏi mấy đứa Tiểu Meo Meo đi, họ không ngại là được.

Một lát sau, nhóm chat “Cúc thơm đầy vườn” kêu “đỉnh đỉnh”.

Tiểu Meo Meo: ~()/~ Hoan nghênh Khổ Đỉnh Trà-sama!

Thính Phong: ~()/~ Hoan nghênh hoan nghênh!

Tiểu Hoa Đào: Hoan nghênh sama!! o(v)o~

Khổ Đỉnh Trà: Chào mọi người.

Tiểu Meo Meo: Khổ Đỉnh Trà-sama! Nghe xong kịch anh phối lần trước em đã muốn thông đồng với anh từ lâu rồi!

Tần Thời Minh Nguyệt: Sao anh ta vào đây được???

Tiểu Meo Meo: Khổ Đỉnh Trà-sama nói anh lỡ mồm nói ra chuyện offline nên bảo muốn đến vui chung, nhầm ra offline có mình anh là zai thì quả là nhầm chán ()

Thính Phong: () Chuẩn, nhiều người chơi mới vui.

Đậu Đậu: Gào khóc-ing! Khổ Đỉnh Trà-sama em vô cùng thích thanh âm của anh!! Cầu hợp tác!

Một lũ phản bội! Khổ Đỉnh Trà mới nói một câu liền đồng ý cái rụp! Tần Luật cực kỳ không muốn thừa nhận cảm giác chờ mong đang nhen nhóm trong lòng đâu! Vì tránh trường hợp đôi bên gượng gạo, Tần Luật quyết định gọi thêm mấy người Thư Nguyên, dù sao, như Thính Phong đã nói, càng đông càng vui.

Số người tham gia offline vùn vụt tăng theo cấp số nhân, nhóm em gái trong hội càng ngày càng kích động. Trước ngày tụ hội, Trầm Sâm mò đi tìm Tần Luật.

Cà Phê: →_→ Chậc chậc chậc.

Tần Luật: -_-|| Chậc cái con khỉ!

Cà Phê: ~()/~ Trong lòng ông hồi hộp lắm phải không?

Tần Luật: Hồi hộp cái gì?

Cà Phê: Còn giả vờ giả vịt! Có phải ai đó đang lén lút tưởng tượng ra mặt mũi Khổ Đỉnh Trà phải không?

Tần Luật: (#) ! Tôi với anh ta chả có gì hết!

Cà Phê: Nói cứng ghê, mà này, nhờ đâu Khổ Đỉnh Trà xấu thật thì làm sao bây giờ?

Tần Luật: ... Ông đây là người nông cạn thế sao?? Mà nói lại lần nữa, tôi cùng anh ta chả có quan hệ gì hết sất, cần đêch gì phải quan tâm đến tướng mạo!!

Cà Phê: Chắc chắc chắc, ông cứ mạnh miệng tiếp đi, tôi out đây, bái bai.

Tần Luật cũng tính out nick nghỉ sớm, đang định đóng QQ thì đột nhiên Khổ Đỉnh Trà gửi tin.

Khổ Đỉnh Trà: Nghỉ ngơi sớm chút đi, ngủ ngon.

.....

Ngày hôm sau, vì nơi tổ chức offline cách nhà không xa nên chín giờ hơn Tần Luật mới rời khỏi nhà. Thư Nguyên đã đặt phòng từ trước, chỉ là Tần Luật chưa muốn vào, đứng ngoài hành lang chờ, một lát sau, ba cô nhóc tuổi học sinh chạy tới.

“Minh Nguyệt-sama chào buổi sáng!” Tần Luật nghe thấy tiếng chào liền quay đầu lại nhìn, ba người mới tới lần lượt là Đậu Đậu, Thính Phong và Tiểu Hoa Đào.

“Làm sao để con gái đợi được chứ, ngồi đi.” Tần Luật giúp ba cô kéo ghế.

“Nguyệt thụ, anh đừng khách khí, tự bọn em có thể chăm sóc bản thân, trái lại anh mới là người cần che chở hơn.” Đậu Đậu cười xấu xa.

“Bố khí! Ông đây chuẩn men, cần gì người che chở!” Tần Luật xù lông.

Tùy tiện xuôi theo bọn họ hàn huyên đôi ba câu, đang uống trà thì bên cạnh vang lên giọng nam quen thuộc.

“Chào mọi người.” Ngay cả cách chào hỏi cũng rất quen, người kia chưa kịp tự giới thiệu, Tiểu Meo Meo đã lên tiếng: “Anh là Khổ Đỉnh Trà-sama sao!”

Khổ Đỉnh Trà cười khê: “Ừ, mọi người giỏi thật, nghe giọng liền nhận ra.”

Đậu Đậu đắc ý trả lời: “Chứ sao nữa, anh không nhìn xem chúng em là ai, mỗi ngày đều phải tiếp xúc với âm thanh, hơn nữa bọn em rất thích thanh âm của Khổ Đỉnh Trà-sama, kịch nào anh phối em cũng nghe rất nhiều lần!”

Khổ Đinh Trà cười cười: “Cảm ơn mọi người.”

“Sama ới sama à, em là Tiểu Meo Meo ~”

“Em là Thính Phong nè.”

“Đậu Đậu!”

“Em là Tiểu Hoa Đào.”

Thính Phong thấy Tần Luật không mở miệng liền nói thẳng: “Cái người đang cự nự ngồi kia chính là Minh Nguyệt-sama đó, ha ha, Minh Nguyệt-sama sao lại không nói gì thế?”

Khổ Đinh Trà nhìn về phía Tần Luật, cười nói: “Chào anh.”

Tần Luật giương mắt nhìn Khổ Đinh Trà “Ừ” một tiếng rồi lại cúi đầu tiếp tục uống trà.

Hai bên giới thiệu xong, mấy cô bé con bắt đầu nhón nháo vui đùa. Tần Luật liếc nhìn Khổ Đinh Trà qua khóe mắt, người kia trông rất nghiêm chỉnh, ngũ quan cân đối, không khác lắm so với trong tưởng tượng. Thật ra lần này Tần Luật cũng có chút mong đợi, tuy luôn mở miệng khước từ Khổ Đinh Trà, thế nhưng người kia trái lại không hề để ý, vẫn tiếp tục quan tâm, chú ý tới cậu. Biết rằng lần offline này cậu đi, Khổ Đinh Trà cũng chạy tới vì muốn gặp cậu, loại cảm giác được người khác coi trọng này thật tốt. Nếu lần gặp nhau này song phương cảm thấy không tệ, Tần Luật muốn thử một lần tin tưởng Khổ Đinh Trà, cho dù cả hai không ở cùng một thành phố. Cơ mà, tình huống bây giờ là sao! Trên mạng lúc nào cũng nói thích mình, vậy mà ngoài đời gặp nhau nhìn một cái chào một câu rồi thôi là sao? Tâm tình phấn chấn vốn có của Tần Luật đột nhiên bay biến, may mà đúng lúc Tiểu Meo Meo và bọn Thư Nguyên tới, đoàn người cùng đi vào phòng, thế nên cậu mới giấu được phần nào tâm trạng không vui.

Cơm nước xong xuôi, Tần Luật xuôi xuôi một ít, nhưng đến KTV thì lại tiếp tục tuột dốc không phanh. Lúc ăn cơm Tần Luật còn có thể tự an ủi do nhiều người nên Khổ Đinh Trà không bắt chuyện, đến KTV, mấy em gái tùm lại một chỗ ca hát nhảy múa, Thư Nguyên thì dính một chỗ với Trầm Sâm, còn thằng cha Khổ Đinh Trà kia thì dán rịt mông bên đầu kia ghế salon! Đây rõ ràng là thái độ không hứng thú mà!

Trầm Sâm uốn éo bên Thư Nguyên một hồi liền đến ngồi bên cạnh Tần Luật cọ cọ, mở miệng ra đi thẳng vào vấn đề khiến Tần Luật lập tức xù lông!

Trầm Sâm hỏi: “Khổ Đinh Trà có phải đã chết tâm với cậu rồi không?”

Chết tâm... Chết tâm cái con mẹ nó! Tần Luật trong đầu rít gào! Sau khi thấy mặt liền chết tâm, mặt mũi ông đây đâu có tàn tạ đến thế! Cái người trước đó đồng dạng nói thích mình là thằng nào! Giờ vừa thấy mặt đã dứt tình, quá giả tạo! Nghe xong lời Trầm Sâm nói, tâm tình Tần Luật ngay lập tức rơi xuống đáy.

Trầm Sâm muốn giúp một tay, chân thành đề nghị hai người thành thật mở lời với nhau.

Dưới cái tình huống này đúng là cần nói thẳng mặt với nhau, Tần Luật hiểu cách nghĩ của Trầm Sâm. Mặt đối mặt làm rõ mọi chuyện với Khổ Đình Trà, hiện giờ đây là phương án tốt nhất.

“Theo tôi biết, Khổ Đình Trà-sama trước đây hình như đã từng thích một người, lúc gặp mặt người ta cũng chả nói năng gì, vô cùng lạnh nhạt, chắc không phải thất vọng vì cậu xấu đâu?”

Nghe câu chốt của Trầm Sâm, Tần Luật bắt đầu thấy hồi hộp, vì Tần Luật cũng rất muốn biết đáp án.

“Thứ nhất, tôi không hề thất vọng, thứ hai, tôi đâu có thích anh ta.”

Câu trả lời này làm Tần Luật thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại tiếp tục phỉ nhổ bản thân không ngừng, lo được lo mất như vậy có đáng mặt đại trượng phu không!

Nếu thích vì sao không để ý tới người ta! Tần Luật ngồi bên này nhìn Khổ Đình Trà, trong đầu không ngừng xoắn xuýt, đến khi offline kết thúc hăng còn tiếp tục xoắn xuýt. Đang định tạm biệt mọi người về nhà, Khổ Đình Trà cuối cùng mở miệng.

“Chúng ta có thể nói chuyện không? Sẽ không làm mất nhiều thời gian đâu.” Khổ Đình Trà nhìn thẳng mắt Tần Luật nói rành rọt.

Ánh mắt tránh né của Tần Luật lóe lên một cái, chợt nghe Trầm Sâm thúc giục: “Đi đi, hai người đúng là cần nói chuyện.”

Tần Luật khẽ gật đầu, Khổ Đình Trà kéo sang ngồi ghế đá bên công viên gần đó.

Tần Luật cúi đầu, Khổ Đình Trà buông tay, nói: “Tôi là Hướng Trạch.”

“Tần Luật.”

“Đã lâu rồi hai chúng ta chưa từng nói chuyện riêng. Từ trước đến nay vẫn luôn là cậu nói tôi nghe, lần này, để tôi mở lời trước đi.”

Tần Luật nghe xong lời này, đột nhiên nhớ tới lời thoại mà nhân vật Khổ Đình Trà phối âm từng nói trong bộ kịch hai người hợp tác, Tần Luật chợt có cảm giác như mình đang thực sự hóa thân thành nhân vật. Trong kịch, nhân vật kia đến cuối cùng vẫn không thể thổ lộ tâm ý với người mình yêu, còn anh thì sao, Khổ Đình Trà?

9. Chương 9

Hương Trạch trầm mặc một lúc rồi mới mở miệng: “Thật ra hai chúng ta đã hợp tác không chỉ một bộ kịch. Ha, cậu không biết được để thành người hợp tác với cậu có bao nhiêu gian nan đâu.”

Tần Luật đang chuẩn bị trả lời thì bị Hương Trạch ngăn lại, “Ba năm trước, lần đầu tiên nghe được thanh âm của cậu, tôi lúc đó cảm thấy giọng cậu thật trong, thật sáng, căng tràn năng lượng. Vì thế tôi điên cuồng đi tìm tất cả những bộ kịch do cậu phối, mỗi nhân vật người đó phối đều một sắc thái riêng, thật sự rất ấn tượng. Từ giọng nói nảy sinh mong muốn được làm quen, cho nên tôi đã lựa chọn lối mòn quen thuộc, gia nhập giới vông phối. Nhưng khi đó cậu cần bản chỉ cùng CV cấp đại thần hợp tác, tôi không hề có cơ hội, đành chuyển sang làm fan hâm mộ trung thành lặng lẽ. Cứ chậm rãi như vậy, từ hứng thú quan tâm ban đầu giờ thành thật tâm yêu thích, ha ha, nghe viển vông quá nhỉ, thích một người chỉ biết người đó trên mạng có ID là Tần Thời Minh Nguyệt, nhưng biết làm sao được, tôi đâu có kiểm soát được tình cảm của bản thân. Mỗi ngày lên diễn đàn tìm kiếm tổ kịch đang tuyển thành viên, hy vọng được làm quen với cậu, dù cho chỉ là một câu chào hỏi. Vô tình tìm được bộ kịch cậu tham gia làm chủ dịch thụ đang tuyển CV, tuy rằng đã tìm được công âm, nhưng tôi nghĩ bản thân luôn thích anh thì làm chủ dịch hay bia đỡ đạn cũng chả có gì khác nhau. Tôi bèn đi thử giọng nhân vật thầm yêu thụ kia, may mắn sao được thông qua. Cho dù chúng ta cùng hợp tác, nhưng cậu vẫn không hề biết tôi là ai, bởi vì nhân vật đó quá phụ. Sau kịch phát, nhiều kế hoạch cũng tìm đến tôi ngỏ lời mời, nhưng đều bị từ chối. Nói đúng ra thì tôi không có thiên phú trong việc phối kịch, chỉ bởi vì thích cậu, vì cậu là chủ dịch nên mới tham gia. Suốt hai năm sau đó, hai chúng ta cũng từng hợp tác với nhau mấy bộ kịch, ha ha, đó là thời gian Bụi Bặm luôn là công âm, còn anh là thụ âm, còn tôi phối bia đỡ đạn, vẫn luôn là nhân vật phụ của phụ, nhưng chỉ cần có cơ hội xuất hiện cùng lúc với cậu ở trong một phần kịch tôi cũng đã rất hạnh phúc.” Hương Trạch thở dài, tiếp tục bày tỏ: “Bộ kịch vừa rồi tôi quả thực không ngờ bản thân mình có thể được nhận phần phối nhiều như vậy, tuy vẫn là bia đỡ đạn, nhưng rốt cục cũng có cơ hội nói chuyện trực tiếp với anh. Luyện thuyên nhiều ngày, cảm giác rung động càng ngày càng mãnh liệt. Lúc kịch sắp kết thúc, tôi không nhận được bày tỏ nỗi lòng với cậu. Việc cậu không trả lời, thật ra cũng được tính là trong dự đoán nhưng tôi không muốn buông tay dễ dàng như vậy.”

Hương Trạch nhìn Tần Luật mặt không cảm xúc, cười khổ: “Chắc mệnh tôi chính là mệnh bia đỡ đạn thật rồi, bất luận là ở trong kịch hay ngoài đời thật. Vốn tưởng lúc gặp mặt có thể hòa hoãn quan hệ đôi bên, ngờ đâu mọi chuyện lại theo chiều hướng hoàn toàn ngược lại, có khi cậu còn ghét tôi hơn trước. Tuy rằng, tôi vẫn còn một lời muốn nói, tôi thích cậu, thực sự. Cuộc gặp gỡ này sẽ đặt dấu chấm hết cho mấy năm thâm mến của tôi, đây đưa thời gian dài như vậy, rất xin lỗi vì làm cậu khó xử, từ nay về sau sẽ không bao giờ có chuyện đó nữa. Do tôi không cam tâm khi im lặng không nói mà từ bỏ.” Nói xong câu đó, Hương Trạch lại lặng đi một hồi, tỏ vẻ những gì muốn nói đều đã nói, dù kết quả không như mong muốn nhưng cũng giải tỏa phần nào nỗi nặng nề, thở dài một hơi đứng lên kết thúc cuộc nói chuyện: “Ha ha, lãng phí thời gian của cậu quá rồi.”

Tần Luật nhìn Hương Trạch đứng dậy, mở miệng hỏi: “Này, anh cứ rời đi như vậy hả?”

“Không thì sao?”

“Anh vừa mới tỏ tình với tôi! Không đợi người trong cuộc trả lời mà đã chạy?”

“Ha ha, tôi biết đáp án từ trước rồi, không cần lúng túng đâu, tôi không sao.”

“Anh thì biết cái thá gì!”

Hương Trạch hơi kinh ngạc nhìn Tần Luật, Tần Luật cúi đầu chỉ vào chỗ trống bên cạnh, “Anh, ngồi xuống.”
Hương Trạch ngoan ngoãn ngồi xuống.

“Anh nói anh thích tôi.”

Hương Trạch gật đầu.

“Vậy sao từ đầu tới cuối không nhìn tôi lấy một lần?” Tần Luật nhớ lại buổi offline hôm nay, sau khi chào hỏi thì không thèm mở lời nói chuyện với mình thêm lần nữa.

“Càng đông người thì càng nhiều lời ra tiếng vào, nếu cứ bám dính lấy cậu ra vẻ thân thiết, mấy cô bé nhất định sẽ gán ghép đùa giỡn hai chúng ta. Trên mạng bị người khác trêu chọc, cậu phản bác rất ác liệt, tôi lo nếu chuyện đấy xảy ra trong hiện thực thì cậu còn thấy khó chịu hơn.”

Nói xong cả hai tiếp tục yên lặng.

Một lát sau, Hương Trạch thấy Tần Luật vẫn không nói năng gì, cũng không có ý đuổi mình đi, liền mạnh dạn thăm dò: “Minh Nguyệt, cậu hỏi như vậy nghĩa cậu không ghét tôi đúng chứ? Cũng không phải là không hề có cảm giác với tôi...”

Tần Luật thấp giọng trả lời: “Tôi nói ghét anh lúc nào. Anh phải để tôi suy xét cẩn thận đã chứ, đây vốn là lần gặp mặt đầu tiên giữa tôi và anh, ai mà biết...”

Nghe thấy Tần Luật nói vậy, Hương Trạch nhất thời không hiểu đầu cua tai nheo ra làm sao. Tần Luật chờ Hương Trạch mở miệng trước, nhưng đợi cả nửa ngày vẫn thấy đối phương im lặng, bực mình đứng dậy quay ngoắt đi ra trạm xe.

Lúc bấy giờ Hương Trạch giật mình, nắm vai Tần Luật kéo lại, “Minh Nguyệt, chỉ cần cậu không thẳng thắn cự tuyệt, tôi sẽ chờ, không cần biết phải chờ bao lâu.”

“Này, không phải ở trên vòng phối, gọi tên thật của tôi đi.”

“Được, Tiểu Luật, đi nào, tôi tiễn cậu ra trạm xe.”

Tần Luật sóng vai Hương Trạch đi trên đường, “Hừ, tôi đâu còn nhỏ nữa, với cả anh biết trạm xe ở đâu không?”

Hương Trạch cười khê: “Tôi đi theo cậu là được, phải không, Tần ca?”

Tần Luật then quá hóa giận: “Xê ra chỗ khác! Nói lung tung gì thế!”

Lúc đến trạm xe, Hương Trạch đột nhiên nhớ ra hình như mình chưa hỏi số di động của Tần Luật, offline là do Tiểu Meo Meo đứng ra tổ chức nên chỉ lưu số của cô ấy. Hương Trạch vội nói trước khi xe tới: “Đến nhà nhớ nhắn tin, số tôi là 138XXXXXXX.”

Tần Luật thẳng tay ném di động do Hương Trạch: “Anh nói nhanh quá, tự lưu đi.”

Hương Trạch nhận lấy di động, nhấn nhấn, rồi nháy số qua máy mình, cuối cùng mới trả lại cho Tần Luật.

Sau khi về nhà, Tần Luật vẫn cảm thấy như mình đang đi trên mây, ngồi trên ghế sôpha một hồi mới nhớ ra Hương Trạch nhắc khi nào về nhà nhớ phải nhắn tin. Tần Luật cầm di động soạn tin nhắn.

TO Hương Trạch: Tôi về đến nhà rồi =v=

Hương Trạch: Ừ, vậy là tốt rồi, tôi cũng sắp về đến nhà.

Nhận được tin nhắn hồi âm của Hương Trạch, Tần Luật tiện tay để di động qua một bên, nghĩ đến Hương Trạch tâm sự rằng anh cùng Tần Luật đã từng hợp tác phối không ít kịch, liền chạy tới ngồi trước máy tính, mở web, search toàn bộ những kịch Khổ Đình Trà từng phối.

Sau khi bộ kịch lần trước được phát, thanh âm của Khổ Đình Trà mới được một số ít người nghe chú ý. Tin tức trên mạng không có nhiều, Tần Luật chiến đấu tại nhiều mặt trận trên khắp diễn đàn mới vất vả gộp nhặt được ít thông tin về Khổ Đình Trà. Lướt xem mấy post, Tần Luật refresh, post được tạo mới nhất xuất hiện —— “Hội những người yêu Mộ Nguyệt”. Nhấp vào xem, hóa ra là topic CP của mình và Vũ Mộ!

Không phải Tần Luật chưa từng được ghép CP, bị truyền loạn CP với Vũ Mộ cũng không phải ngày một ngày hai, Tần Luật chẳng thèm đến ý tới Vũ Mộ suốt ngày ba hoa chích chòe. Nhưng hôm nay mới được Hương Trạch tỏ tình, ngay sau đó trên diễn đàn lại có người đẩy thuyền CP mình với người khác, trong lòng Tần Luật cảm thấy hơi khó chịu. Càng bất ngờ hơn là post đó mới tạo một lúc mà đã có cả trăm bình luận. Tần Luật nhấn vào nhìn một chút, mấy bình đầu ban đầu rất bình thường, cơ mà thế quái nào càng về sau càng nhiều người nhắc đến Khổ Đình Trà là sao?!

1L: Sôpha!! Tình yêu to lớn với Mộ Nguyệt ()

2L: XDD Áu áu, Vũ Mộ-sama với Minh Nguyệt-sama đã cùng nhau hợp tác hai bộ rồi ~ nhất định có gian tình! o(*)

3L: Hai sama tiến hiện thực đi tiến hiện thực đi!

...

58L: Các fan CP! Hãy xem trạng thái mới trên weibo của thụ-kun nhà Bụi Bặm-sama đi () Xem người ta vui vẻ đến mức nói lộn xộn kìa.

60L: Khổ Đinh Trà là thằng nào!!! Sao tự dưng chạy đến thọc gậy vào bánh xe vận mệnh giữa Vũ Mộ-sama và Minh Nguyệt-sama!!!

61L: 58L Bạn đến để đập nôi chìm thuyền phá không khí hả? Không phải chỉ là một buổi offline thôi ư? Có gì đáng chú ý! Ai nói offline xong liền thành thật đâu!

80L: O(_)O Đây, mấy người mẹ nó đừng có gây xích mích giữa Vũ Mộ-sama và Minh Nguyệt-sama, hai sama của chúng ta thành cmn thực từ lâu rồi!!

85L: o(*) Giọng của Khổ Đinh Trà-sama hay lắm đó!!

86L: Khổ Đinh Trà có mà xách dép cho Vũ Mộ-sama!

87L: Vũ Mộ hoa tâm như vậy, căn bản là không xứng với Minh Nguyệt-sama của chúng tôi!!

Tần Luật đọc được một bình luận nhắc tới weibo mới nhất của Trầm Sâm, vội vàng đi xem. Hóa ra Trầm Sâm kể lại buổi offline hôm nay, nói lần tụ hội này người tham gia cùng mình có Tần Luật với Khổ Đinh Trà. Nhìn xuống phần bình luận, có vài người đoán già đoán non có phải Khổ Đinh Trà với Tần Thời Minh Nguyệt thành thật không, việc này khiến nhóm fan CP vô cùng bất bình, cho nên mới có cái topic kia trên diễn đàn. Dù sao Khổ Đinh Trà là người mới, lượng fans không nhiều, thế là bị fan CP với fan Vũ Mộ luân phiên chà đạp như bia đỡ đạn. Nhớ tới Hướng Trạch thân nhiên tự nhận mình là bia đỡ đạn trong kịch, thậm chí ra đến hiện thực vẫn là bia đỡ đạn, giờ lại bị fan rửa bản thân Khổ Đinh Trà chỉ đáng làm bia đỡ đạn. Không biết Hướng Trạch đã thấy bài post này chưa, lỡ thấy rồi thì anh ấy sẽ cảm thấy như thế nào, Tần Luật lo lắng soạn tin nhắn gửi cho Hướng Trạch. Dù sao hôm nay hai người đã nói rõ mọi chuyện, nếu Tần Luật vẫn còn không để ý đến Hướng Trạch như trước thì mới đúng là làm kiêu, chẳng qua chưa kịp gửi thì tin nhắn của Hướng Trạch đã tới trước.

Khổ Đinh Trà: Sao không đi nghỉ đi?

Tần Thời Minh Nguyệt: () Mới có chín giờ, sớm quá, anh về khách sạn rồi sao?

Khổ Đinh Trà: Về rồi, mới tắm xong, vừa mở máy.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Mỹ nam dục đồ nha.

Khổ Đinh Trà: Cậu vừa ý là được rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Tôi chưa được thấy, sao biết có hài lòng hay không.

Khổ Đình Trà: Muốn thấy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ai muốn nhìn chứ!

Khổ Đình Trà: Ha ha.

Tần Thời Minh Nguyệt: Bài post mới trên anhdiễn đàn, cậu xem chưa?

Khổ Đình Trà: Chưa kịp xem, vừa mới lên mà.

Tần Thời Minh Nguyệt: -_____ - ” Hay anh lướt xem chút đi, nói trước, chuyện này không hề liên quan đến tôi đó nha!

Năm phút đồng hồ sau...

Tần Thời Minh Nguyệt: Xem xong chưa?

Tần Thời Minh Nguyệt: Này này!! Hướng Trạch??

Tần Thời Minh Nguyệt: Xảy ra chuyện gì vậy? Còn đó không??

Khổ Đình Trà: Ủ? Tôi đây, vừa xem bài post xong.

Tần Thời Minh Nguyệt: (+‘) CậuAnh không sao chứ?

Khổ Đình Trà: Cậu lo tôi khó chịu không vui ư?

Tần Thời Minh Nguyệt: o(o#) Bỏ khí!!! Ai lo lắng cơ!!!

Khổ Đình Trà: Ha ha, không khó chịu gì cả đâu, mọi thứ vốn chỉ là tưởng tượng của người hâm mộ, chỉ cần cậu trong hiện thực là của tôi là được.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai là của anh!!

Khổ Đình Trà: Tiểu Luật, hãy suy nghĩ thật kỹ, đừng để tôi đợi quá lâu.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Xem tâm tình của tôi đã.

Khổ Đinh Trà: Ha ha, mong rằng tâm tình Tần thiếu gia luôn vui vẻ.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !

Khổ Đinh Trà: Tiểu Luật, ngày mai tôi đi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Để tôi đưa anh đi.

Khổ Đinh Trà: Không cần đâu, tôi đi sớm lắm. Tiểu Luật, tôi thích cậu mấy năm, không hề có ý định trêu. Lớn hơn hai tuổi nên so với cậu, tôi càng hy vọng chúng ta có thể xác định quan hệ thật sự. Lần này trở về tôi chắc sẽ bận rộn một khoảng thời gian, Tiểu Luật, mong cậu hãy suy nghĩ thật kỹ, được chứ?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ... Tôi biết rồi.

10. Chương 10

Từ sau khi trở về, số lần Hướng Trạch liên lạc với Tần Luật quả thật giảm hẳn, mỗi ngày chỉ có thể trò chuyện với nhau đôi ba câu, thêm nữa cũng chưa lần nào lần la dò hỏi câu trả lời từ Tần Luật. Điều này khiến Tần Luật thở phào một hơi, Hướng Trạch quả nhiên giữ lời, cho Tần Luật khoảng thời gian suy nghĩ. Kỳ thật Tần Luật từ trước đã thấy Khổ Đinh Trà là người không tệ, cũng hơi ngả nghiêng một xíu, sau khi gặp người thật, Tần Luật thẩm so sánh, người thật so với tưởng tượng cũng không khác nhau là mấy. Lúc Tần Luật nhận rõ tình cảm bản thân thì tình trạng công việc lại bắt đầu bận rộn.

Cực khổ lắm mới hoàn thành công việc, bấy giờ Tần Luật mới nhớ tới Khổ Đinh Trà bị quên lãng từ lâu. Tối đến sau khi cơm nước xong xuôi, Tần Luật than thở với Hướng Trạch

Tần Thời Minh Nguyệt: TOT Cuối cùng cũng được giải thoát!!!!

Khổ Đinh Trà: Vất vả rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ À đúng rồi, lần trước anh nói từng cùng tôi hợp tác qua mấy bộ kịch, là những bộ nào thế?

Khổ Đinh Trà: Trong máy tính tôi có, để tôi gửi qua.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(v)o Ừa!

Khổ Đinh Trà: Ấn nhận.

Tần Thời Minh Nguyệt: ^O^/ Tôi chạy đi nghe nha!

Tần Luật nhận files, mở từng bộ từng bộ lên nghe, nghe rất tỉ mỉ, nghiêm túc như vậy đương nhiên vì Hướng Trạch.

Tốn cả buổi tối nghe kịch, kết quả số thời gian Khổ Đỉnh Trà phối cộng lại không đến một giờ đồng hồ! Bia đỡ đạn gì mà vỡ nhanh thế? Chẳng qua ngấm lại, Hướng Trạch hình như có nói từng được mời không ít vai trọng yếu nhưng người kia thà nhận phối nhân vật phụ của phụ, bia đỡ đạn chỉ cần được phối cùng mình, trong lòng liền có chút đắc ý nho nhỏ. Nhìn lên đồng hồ, giờ đã khuya lắm rồi, Tần Luật mở danh sách bạn tốt, Hướng Trạch đang online.

Tần Thời Minh Nguyệt: Còn chưa ngủ sao?

Khổ Đỉnh Trà: Nghe hết rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Nghe suốt cả tối, chỉ nghe được anh nói có vài câu thoại thôi à!

Khổ Đỉnh Trà: Ha ha, cậu nghe nhanh thiệt.

Tần Thời Minh Nguyệt: Hóa ra anh đã từng cùng tôi phối qua nhiều kịch như thế sao?

Khổ Đỉnh Trà: Ừ.

Tần Thời Minh Nguyệt: Thậm chí nhân vật anh phối toàn là bia đỡ đạn!

Khổ Đỉnh Trà: ... Ừ.

Tần Thời Minh Nguyệt: Khụ khụ, này, bia đỡ đạn tiên sinh sẵn lòng chuyển chính thức không?

Khổ Đỉnh Trà: Cầu còn không được.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi đi ngủ đây! Ngủ ngon!

Lần này Khổ Đỉnh Trà không trả lời, gọi điện trực tiếp.

Tần Luật nhìn tên hiển thị trên màn hình, hơi mắc cỡ, sao gọi tới nhanh thế.

“Đêm hôm khuya khoắt rồi còn gọi làm gì thế! Tôi buồn ngủ lắm đó!” Tần Luật ấn nghe liền nổ một tràng.

Bên kia điện thoại chỉ truyền đến một tiếng cười khẽ của Hướng Trạch, “Đồng ý?”

“Này này, chỉ nói một lần, không hiểu thì đọc lại đến khi hiểu đi!”

“Nghĩ kĩ rồi? Không được phép đổi ý.”

“Ai thèm chơi trò lật mặt đó! Nhưng mà tôi nói trước nha, tính tình của tôi không được tốt cho lắm, không được như trong tưởng tượng của anh đâu...”

“Cậu tốt lắm, đừng lo thái quá.”

“Nhưng anh thì ở tận thành phố A...”

“Ha ha, có gì đâu, thành phố A cách chỗ cậu không xa, đi hai ba tiếng là đến, Tiểu Luật, đợi thêm một thời gian nữa tôi sẽ xin công ty chuyển sang thành phố T làm việc.”

“Không cần lằng nhằng vậy đâu!”

“Mặc dù hai thành phố cách không xa nhưng dầu gì cũng có khoảng cách, hai chúng ta không còn trẻ trung gì, sau khi xác định quan hệ thì tiến tới luôn đi.”

Tần Luật ngẫm lại thấy cũng đúng, mình đi làm đã được mấy năm, Hướng Trạch còn lớn hơn mình hai tuổi, chẳng qua việc này nói là gấp nhưng không thể tính gấp được, chỉ có thể trả lời: “Thuận theo tự nhiên đi.”

“Ừ, muộn rồi, cậu nghỉ ngơi sớm đi, ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Sáng sớm ngày hôm sau tỉnh giấc, Tần Luật vẫn còn cảm thấy lằng lằng, mình thoát kiếp F.A nhẹ nhàng đơn giản vậy sao? Đến tận khi ngồi vào phòng làm việc, Tần Luật mới hồi thần, nhanh chóng mở máy bắt đầu làm việc. Công việc được giao không nhiều, thời gian nhàn rỗi có cả đống, Tần Luật hoàn thành xong thì ngồi lướt web game chơi bất cá.

Đột nhiên một khung chat ùng ùng hiện ra.

Kế hoạch A: o(v)o Sama cầu nhận kịch!!

Thấy khung chat của em nhỏ kế hoạch, Tần Luật mới nhận ra bản thân đã lâu rồi không có nhận kịch mới. Đang định hỏi em nhỏ A kịch lần này kịch bản ra sao, Tần Luật đột nhiên nhớ tới lời Hướng Trạch tâm sự:

thích anh, ngay cả ở trong kịch cũng chỉ muốn được làm CP với anh, cho dù nhân vật phối chỉ là bia đỡ đạn có một vài câu thoại. Vì vậy, Tần Luật quyết định làm một việc vĩ đại! Hiện tại Hướng Trạch đã trở thành bạn trai chính quy, như vậy thì trong kịch cũng nên cho Hướng Trạch chuyển chính chức cái nhỉ? Về sau, mình quyết tâm chỉ nhận vai CP với Khổ Đình Trà.

Em gái kế hoạch gửi liền một lèo mấy tin đánh thức Tần Luật ra khỏi cõi thần tiên.

Kế hoạch A: T^T Sama không onl sao...

Kế hoạch A: Sama... TAT

Tần Thời Minh Nguyệt: Đây.

Kế hoạch A: Sama cầu tiếp kịch o(v)o~ Chủ dịch thụ nha ~

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Chủ dịch công là ai?

Kế hoạch A: Là Vũ Mộ-sama đó nha!! Sama và Vũ Mộ-sama phối rất hợp nhau, cầu lần hợp thể thứ hai!! Ấy lẽ mồm! Là hợp tác!

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai quen cậu ta, không tiếp.

Kế hoạch A: Nà ní!! Sama!! Vì cái gì TUT

Tần Thời Minh Nguyệt: Gần đây không có thời gian, à, tôi đi làm việc! Bái bai!

Kế hoạch A: ...

Không đến hai ngày sau, lúc Tần Luật lên mạng ở nhà, lại có một em gái kế hoạch mò đến.

Kế hoạch B: o(v)o Sama cầu tiếp kịch! Vai thụ phụ ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Công âm là ai?

Kế hoạch B: Bụi Bặm-sama nha ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Không tiếp, gần đây bận rộn nhiều việc!

Kế hoạch B: Sama... Sao ngài nữ vứt bỏ Bụi Bặm-sama vậy TAT

Tần Thời Minh Nguyệt: Gần đây rất bận, tôi buồn ngủ, đi ngủ đây, bái bai.

Kế hoạch B: ...

Hai ngày tiếp theo, tình huống trên lại một lần nữa tiếp diễn.

Kế hoạch C: (v) Sama onl không?

Tần Thời Minh Nguyệt: (v) Có.

Kế hoạch C: ^O^/ Sama cầu tiếp kịch! Chủ dịch thụ!

Tần Thời Minh Nguyệt: Chủ dịch công là ai?

Kế hoạch C: Mèo báo-sama ~

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Không tiếp, dạo này bận lắm.

Kế hoạch C: ::>_<:: Sama!! Không phải chứ!!

Tần Thời Minh Nguyệt: Thực sự rất bận, đi ăn cơm đây, bái bai.

Kế hoạch C: ...

Cứ như vậy vài lần, không chỉ mấy cô em kế hoạch mất bình tĩnh, fan của Tần Thời Minh Nguyệt cũng không chịu được. Trong diễn đàn xuất hiện một topic mới hot hùn hột. Topic với hàng tít: “Minh Nguyệt-sama anh định lui giới sao!!!” vừa ra đã hù một đồng fan Minh Nguyệt ngã ngửa, chỉ trong chốc lát trong topic đã có tầng tầng lớp lớp bình luận.

1L: Nói bậy!! Sao sama có thể lui giới được!!

2L: Đây là tin vịt!!!

3L: Chuyện gì đây T^T Đừng a...

4L: Nà nì!!!!

5L: Đạo gần đây sama hình như bận lắm, có phải bị hành kinh quá không...

Những bình luận đầu toàn là fan khóc lóc lắm nhảm, càng về sau càng nhiều kế hoạch lên kế khổ.

51L Kế hoạch A: TvT Hai ngày trước thông đồng không có kết quả *chấm nước mắt*! Sama nói mình bề bộn nhiều việc!! Không dừng sao lại như vậy!! Sama rất siêng ra kịch mà!

80L Kế hoạch B: Cùng khóc!! Sama hỏi câu “Công âm là ai?” xong rồi từ chối luôn::>_<::!!

92L Kế hoạch C: Bạn nhỏ số 80, tui cũng gặp trường hợp giống thím!! Sama hỏi đúng câu “Chủ dịch công là ai?”! Rồi cự tuyệt luôn!

93L: TOT Các cô em kế hoạch à, xin cho hỏi chủ dịch công là ai! Hay là người mới nên Minh Nguyệt-sama không muốn phối chung...

98L Kế hoạch C: Mèo báo-sama!

99L Kế hoạch B: Bụi Bặm-sama!!

100L Kế hoạch A: Vũ Mộ-sama!!!

Quần chúng: ... Chuyện quái gì đang xảy ra thế này TVT!!!!

Mà Tần Luật lúc này cũng đang phiền muộn, cậu nhìn đồng bình luận mà phát sầu, thật ra công việc của tui rất nhàn hạ đó, không hề mệt xịu nào luôn, chỉ là muốn thành CP với Khổ Đình Trà thôi, có sao lại khó khăn như vậy! Ngó một chuỗi bình luận càng ngày càng nóng, Tần Luật cảm thấy rất bất đắc dĩ, đúng lúc này Hướng Trạch gửi tin tới.

Khổ Đình Trà: Đang làm gì đó?

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Hồng có làm gì hết!

Khổ Đình Trà: Sao dạo này không nhận kịch mới? Làm mấy cô bé xù lông hết cả lên rồi kìa.

Người nên xù lông phải là ông đây mới đúng! Tuy nhiên Tần Luật chưa mặt dày đến mức không biết xấu hổ mà nói thẳng với Khổ Đình Trà: “Vì về sau tôi chỉ định thành CP với anh thôi”.

Tần Thời Minh Nguyệt: Không có gì đâu.

Khổ Đinh Trà: Hay tại gần đây phải gấp rút hoàn thành công việc?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ...

Tần Luật yên lặng thở dài, thôi cứ để Hướng Trạch nghĩ vậy đi.

Bởi vì vấn đề công âm, suốt hai tuần Tần Luật không hề phối kịch, ngay cả Thư Nguyên cũng bắt đầu thấy kỳ lạ phải chạy đi chủ động hỏi chuyện.

Thư Nguyên: →_→

Tần Luật: →_→

Thư Nguyên: Sao không phối kịch nữa?

Tần Luật: _ Đừng có mà nói vấn đề này với tôi!!

Thư Nguyên: Thế giờ đang bị sao?

Tần Luật: Xàm ghê! Đổi chủ đề đổi chủ đề nhanh!

Thư Nguyên: Ông với Khổ Đinh Trà sao rồi?

Tần Luật: >///< < Không có gì sất!!!

Thư Nguyên: Ở chung rồi?

Tần Luật: (^) Đâu có được.

Thư Nguyên: Sao lại không được, chúc mừng nha. Khổ Đinh Trà đối xử với ông không tệ nhỉ?

Tần Luật: () Chắc là vậy.

Thư Nguyên: Cứ tiếp tục mạnh miệng nữa đi.

Tần Luật: (#) !!!

Đối với một CV thích phối âm mà nói, một thời gian dài không phối âm liền thấy không quen. Mỗi ngày lên diễn đàn uốn éo qua lại, tâm sự với Hướng Trạch, cứ như thế như thế thêm vài ngày, Tần Luật bắt đầu thấy bút rút không yên, may mắn sao, rốt cuộc cũng có một em gái kế hoạch hiểu thấu tâm tư Tần Luật mò đến cửa.

11. Chương 11

Tối hôm đó, như mọi ngày, Tần Luật nhàm chán dạo diễn đàn, đang cảm thán sao cả tối rồi mà chả thấy có topic gì hay hay. Đúng lúc ấy, một em gái kế hoạch chạy tới gõ cửa.

Kế hoạch: Sama, anh có đó không ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Có.

Kế hoạch: ~()/~ Sama cầu nhận kịch! Kịch nhẹ nhàng tình cảm, cầu nhận chủ dịch thụ!

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Chủ dịch công là ai?

Kế hoạch: TvT Công âm hiện mất hút, vẫn đang nỗ lực tìm kiếm...

Tần Luật vừa nhìn câu trả lời của em gái kế hoạch xong liền tỉnh táo, há há! Chuẩn không cần chỉnh luôn!

Tần Thời Minh Nguyệt: =w= Tui đề một công âm, được không?

Kế hoạch: ^O~/ Dĩ nhiên là được!! Người được sama đề cử nhất định là tay to!! Anh nói mau đi!

Tay to: ám chỉ người có tiếng, có năng lực trong công việc, nghề nghiệp của mình.

Tần Thời Minh Nguyệt: Khụ khụ, tay to gì đâu, là người mới từ đầu đến chân.

Kế hoạch: Không sao không sao, người được sama nhìn trúng trong tương lai không phải là tay to thì nhất định cũng là tay to! Không được khinh thường, gọi người đến đi sama!

Tần Thời Minh Nguyệt: (v) Nếu đã nói đến như vậy thì... Khổ Đinh Trà phù hợp chứ? Mặc dù bây giờ trong giới cậu ấy không được biết tới nhiều lắm, nhưng giọng rất tốt nha ~ Cứ mò bộ kịch lần trước tui chủ

dịch nghe là biết liền, biểu hiện của Khổ Đinh Trà nhận được rất nhiều lời khen ngợi đó nha ~

Kế hoạch: Khổ Đinh Trà!!!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (o)?

Kế hoạch: TvT Từ rất lâu trước kia em đã phát hiện Khổ Đinh Trà rất có tiềm năng! Lúc đó trong tay em có một bộ kịch mới, tìm ảnh phối chủ dịch công, bị từ chối phũ phàng luôn... Bộ kịch sama nói trên em đương nhiên đã nghe! Khổ Đinh Trà-sama phối thật hay TOT Tiếc là không thông đồng được.

Tần Thời Minh Nguyệt: Việc này cứ để tôi lo (v)

Kế hoạch: Oa oa ~ được như vậy thì tốt quá! (3) Minh Nguyệt-sama moah moah! Tuy em khá bất ngờ khi người sama đề cử là Khổ Đinh Trà, nhưng nghĩ cho kĩ thì bộ này rất hợp với hai người nha ~ Chuyện tình trúc mã trúc mã! Thâm tình ôn nhu công X ngạo kiều tsundere thụ! Khổ Đinh Trà-sama nhất định có thể diễn thâm tình công vô cùng nhuần nhuyễn!

Khúc 'tsundere' trong QT dịch là không được tự nhiên, xét về bản chất thì mình thấy hai từ nó na ná nhau, hiện nay nhiều từ ngữ bên Nhật Bản đã bắt đầu được dùng phổ biến bên Trung nên mình nghĩ có thể đổi thành như thế này.

Tần Thời Minh Nguyệt: ^O^/ Gửi cho tui kịch bản đi, chuyện Khổ Đinh Trà cứ để tui bao.

Kế hoạch: (3) Chuyện nhỏ!!

Tần Luật sau khi nhận được kịch bản liền đọc qua sơ sơ một chút, câu chuyện về thời thanh xuân tươi vui trẻ trung, rất nhẹ nhàng, tính cách nhân vật xây dựng không tệ. Lướt đọc từ đầu đến cuối, Tần Luật gửi tin cho Hường Trạch.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~

Khổ Đinh Trà: Sao vui thế?

Tần Thời Minh Nguyệt: Vừa mới nhận kịch mới, không tệ lắm ~

Khổ Đinh Trà: Ha ha, công việc gần đây quá nhẹ nhàng sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (v) Ủa ~ Lâu rồi không phối âm! Có chút không quen! Lúc này có một em gái kế hoạch đến tìm tôi phối chủ dịch thụ, chỉ là...

Khổ Đinh Trà: Chỉ là?

Tần Thời Minh Nguyệt: Lạnh nhạt quá, làm tôi mất cả hứng nói chuyện →__→

Khổ Đinh Trà: =3= Chỉ là về chuyện gì?

Tần Thời Minh Nguyệt: () Là như vậy, em gái kế hoạch kia vẫn đang chưa tìm được chủ dịch công!

Khổ Đinh Trà: Ha ha, có anh tọa trấn thì tìm công âm khó gì.

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Ý cậu là sao?

Khổ Đinh Trà: Không phải anh thường hay hợp tác với Bụi Bặm và Vũ Mộ sao? Giờ không tìm họ thì tìm ai?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!!! Đừng có mà nói chuyện với tôi nữa!!!

Tần Luật nhìn Hướng Trạch trả lời mà muốn học máu! Ý mời rõ ràng như vậy mà không hiểu! Thậm chí còn đem người sang tay!

Khổ Đinh Trà: Tiểu Luật, sao vậy?

Khổ Đinh Trà: Tiểu Luật?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Khổ Đinh Trà: Thế làm sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Không có gì!

Khổ Đinh Trà: =3= Ngoan, làm sao vậy? Anh không nói thì sao tôi hiểu.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Cậu vẫn muốn làm bia đỡ đạn công của tôi ư?? Đồ không có chí tiến thủ!

Khổ Đinh Trà: Kịch anh nhận muốn tôi làm chủ dịch?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai muốn! Do Vũ Mộ với Bụi Bặm dạo này không rảnh, mà tôi thì chỉ muốn

cùng người quen hợp tác, vả lại cậu rất hợp với tính cách nhân vật công. Thật ra cũng không cần đặc biệt phải tìm cậu phôi, chẳng qua, ài, tôi thuận miệng nói tên cậu, em gái kia từng nghe kịch cậu phôi, ngay lập tức đồng ý với gợi ý của tôi, nhưng lại sợ thông đồng không được nên nhờ tôi hỏi giùm () Được người nhờ vả thôi mà.

Khổ Đinh Trà: Tiểu Luật, không cần giải thích nhiều như vậy, anh mà lên tiếng tôi nào dám từ chối. Huống chi được thành CP với anh là chuyện tôi đã mong ước từ lâu.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai quan tâm chuyện của cậu! Tôi chỉ là người giúp đỡ thôi!

Tối ngày hôm sau, Tần Luật được em gái kế hoạch kéo vào nhóm chat tổ kịch.

Kế hoạch: Hoan nghênh Minh Nguyệt-sama! Tung hoa! *, °*:. ()/\$:*. °*.

Đạo diễn: Hoan nghênh Minh Nguyệt-sama! Tung hoa! *, °*:. ()/\$:*. °*.

Hậu kỳ: Hoan nghênh Minh Nguyệt-sama! Tung hoa! *, °*:. ()/\$:*. °*.

CV – Cầm Rằm: Hoan nghênh Minh Nguyệt-sama! (3) Minh Nguyệt-sama tui là fan nào tàn của anh!!

Kế hoạch: Phá đội hình, người đâu, mang đi bạo cúc một trăm lần!

Đạo diễn: Thụ thụ yêu nhau không có kết quả đâu!

Biên kịch: Sama nhỉ??

Tần Thời Minh Nguyệt: Bỏ khi! Cắt!

Kế hoạch: Quả nhiên là thụ nha, đến máy tính-kun cũng có thể bắt nạt anh.

Đạo diễn: Sama mau đi tìm một công của đời mình đi!

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Tốt thôi.

CV – Cầm Rằm: Lần này em gái kế hoạch cmn làm thế nào mà thông đồng được với Minh Nguyệt-sama thế? Lúc trước trên diễn đàn có rất nhiều chị em thông đồng không có kết quả nha (o)

Kế hoạch: () Cũng không có gì ghê gớm, mọi người hãy sùng bài tui đi o(v)o

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Đừng có tự dát vàng lên mặt!! Chẳng qua tôi đọc kịch bản thấy tạm được nên nhận mà thôi -_-||

Kế hoạch: →_→ Thật là như vậy sao sama?

Đạo diễn: Mau nói! Nghe có mùi âm mưu! Tôi muốn biết!

Kế hoạch: Không phải trên diễn đàn từng có người hỏi sama muốn lui giới hay không sao, tôi thiếu chút nữa bị hù chết nên vội vàng vào xem, leo từng bình luận một, rốt cục cũng phát hiện ra đầu mối!

Biên kịch: Đầu mối gì?

Kế hoạch: ~()/~ Máy chuẩn bị kia đều nói lúc họ thông đồng, sau khi sama hỏi chủ dịch công là ai liền từ chối không tiếp sao, hơn nữa công âm mà kế hoạch trước đó tìm cũng toàn tay to nữa cơ chứ!

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!!! Khi đó công việc đang ngập đầu!

Kế hoạch: Tôi đoán hay là trong lòng sama đã có một CV cố định và chỉ muốn hợp tác với người đó thôi, mà người sama muốn hợp tác đến vậy chắc chắn ở phái thực lực.

Hậu kỳ: Sau đó thì sao? Sau đó??

Biên kịch: = = Tôi rất muốn bóp chết cậu! Cậu không thể nói hết câu sao! Lần nào nói đến đoạn then chốt thì cắt cái rụp!!!

Kế hoạch: Uống cho cứng là biên kịch! Phải để cho người khác hồi hộp theo dõi mới kịch tính hiểu không!

CV – Cầm Rằm: >0< Nói tiếp!

Kế hoạch: Sau đó tôi ôm kịch bản đi tìm sama. Mẹ nó! Quả nhiên, vấn đề đầu tiên sama hỏi là câu ‘Chủ dịch công là ai?’! Tôi tất nhiên nói còn chưa tìm được người! Sau đó sama liền đề cử một CV!!!

Đạo diễn: Tựa lẹ đi!! Sặc, nghe một hồi mà vẫn chưa nói công âm là ai!

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Không cần nói nữa, để tôi nói, là Khổ Đình Trà.

Kế hoạch: TOT Sama, sao anh tự dừng lại nói!! Phải ngưng một chút mới đủ để làm màu!! Trong cổ họng tôi hiện đang kẹt một búng máu đây này!!

Đạo diễn: Người lần trước hợp tác với Minh Nguyệt-sama?

Biên kịch: Khóc-ing!! Tôi đã nghe rồi! Thâm tình ả nhĩn công âm!

Hậu kỳ: ~()/~ Chân tướng cuối cùng hóa ra là Khổ Đỉnh Trà-sama! Minh Nguyệt-sama có phải chỉ muốn cùng Khổ Đỉnh Trà-sama hợp tác thôi phải không? Phải không phải không hử hử hử??

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Ủ thì sao!

Đạo diễn: Khổ Đỉnh Trà-sama vào nhóm! Hoan nghênh! Tung hoa! *, °*:. ()/\$:*. °*.

CV – Cầm Rằm: Gào khóc! Khổ Đỉnh Trà-sama, tui là fan nảo tàn của anh!

Kế hoạch: Dao thụ, anh thật là...

Cầm rằm () – phiên âm Dao Dao

Tần Thời Minh Nguyệt: Này! Ai cho cậu vào đây!

Khổ Đỉnh Trà: Chào mọi người.

Hậu kỳ: Khổ Đỉnh Trà-sama khỏe!!

Kế hoạch: Khổ Đỉnh Trà-sama là người trong lòng của Minh Nguyệt-sama sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Tại tôi nhìn cậu ta cứ nhận vai bia đỡ đạn hoài thật đáng thương nên mới đề cử thôi.

Khổ Đỉnh Trà: Đúng vậy, cảm ơn Minh Nguyệt-sama.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!

Khổ Đỉnh Trà: Ha ha, đùa thôi.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai tưởng thật!

Đạo diễn: (o o)!! Sao tui có cảm giác vi diệu thế này!

Biên kịch: Σ(') Không chỉ mình cưng đâu!!

Hậu kỳ: Vậy nên... Khổ Đinh Trà mới là chính quy công của Minh Nguyệt-sama saooo?

CV – Cảm Râm: TvT Thật hạnh phúc... Cùng người mình thích cùng nhau phối kịch, lại còn phối CP... Dù kịch trong hay kịch ngoài vẫn tương thân tương ái ^O^/ Chắc chắn sẽ tiến triển vượt xa người thường!!

Kế hoạch: Thật ra còn có thể loại vừa yêu vừa hận nữa Đạo thụ...

Hậu kỳ: Thêm ngược luyến tình thâm...

Đạo diễn: Buồn lo vô cớ đánh rơi tình yêu...

CV – Cảm Râm: Tôi đang nói về kịch!! Trong kịch Minh Nguyệt-sama và Khổ Đinh Trà-sama tương thân tương ái! Phối kịch dựa trên chuyện tình của họ!

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai nói tôi phối tốt là do cùng cậu tương thân tương ái! Tôi phối tốt là do thực lực! Tôi là phái thực lực!

Khổ Đinh Trà: Ủ, Minh Nguyệt rất có thực lực.

Kế hoạch: →_→ Có vẻ hiện trường hơi nhiều kỳ đà cản mũi...

Đạo diễn: →_→ Tôi nghĩ chúng ta nên...

Hậu kỳ: →_→ Vậy còn chần chờ gì...

Biên kịch: →_→ Lặn nhanh thôi.

CV – Cảm Râm: →_→ Tui cũng lặn đây...

Quản chúng: →_→ Tụi đây vẫn muốn vây xem...

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Mấy người đủ rồi đó!!

Để xứng chức một CV chuyên nghiệp, Tần Luật trước khi phối kịch luôn tìm đọc nguyên tác để nắm chắc diễn biến tình cảm của nhân vật, đọc hết toàn văn một lượt làm Tần Luật thoải mái hơn khi phối lời kịch. Chẳng qua như đã nói ở trên, cậu cùng Hương Trạch gặp nhau một lần ở buổi offline, sau đó chưa gặp

nhau thêm lần nữa, tình yêu giữa bọn họ đơn thuần đến đáng thương. Ngay cả ngày đó gặp mặt cũng chỉ nói được mấy câu lúc tan hội, yêu người nơi đất khách vâng vâng thực sự rất là đau khổ!! Ngay cả hẹn nhau ăn một bữa cơm cũng không được.

12. Chương 12

Ngày mai là thứ bảy, Tần Luật còn đang cảm thán lại một cuối tuần ngồi nhà ngẩn ngơ thì Trầm Sâm gửi tin nhắn tới.

Trầm Sâm: ~()/~

Tần Luật: →_→ Sao?

Trầm Sâm: -_-|| Đừng có dùng vẻ mặt đấy chứ!

Tần Luật: Lần nào cậu đến tìm tôi cũng chả bao giờ có chuyện tốt!

Trầm Sâm: (v) Lần này chắc chắn là chuyện tốt! Tôi phát hiện một nhà hàng lẩu mới mở! Nhìn quảng cáo trông có vẻ ngon! Mùa đông ăn lẩu là sướng nhất!

Tần Luật: = = Ổn! Ngày mai tôi rảnh.

Trầm Sâm: Mười một giờ tại đầu đường XX nha, ha ha ha! Ngày mai nhất định phải ăn cho thật no! ^O^/

Tần Luật: OK!

Hẹn giờ giấc xong xuôi, Tần Luật hăm hở định kể cuộc chơi ngày mai với Hướng Trạch, bỗng nhiên phát hiện Hướng Trạch đã out QQ từ lâu! Chuyện vui không người chia sẻ quả thực rất đau khổ nha! Lướt web một lượt, Tần Luật quyết định đi tắm rồi đánh một giấc.

Mùa đông gió rét được ngủ trong chăn ấm đệm êm quả thật vô cùng thoải mái, lúc Tần Luật tỉnh lại mở đi động thì phát hiện có tin nhắn mới của Hướng Trạch, nhìn thời gian tin tới, tám rưỡi sáng nay.

Hướng Trạch: Tầm hai tiếng nữa tôi tới thành phố T (=v=Y

Mèn đét ơi!!! Chuyện gì đang xảy ra thế này!! Không nói câu nào chạy tới, chả khoa học gì cả! Lại còn làm mặt bán manh trong tin nhắn nữa! Tần Luật rít thăm, nhìn đồng hồ sắp tới chín giờ! Cậu bật người khỏi chăn, hấp tấp gọi lại.

“Tiểu Luật?” Giọng Hương Trạch trả lời rất nhẹ nhàng.

Lòng Tần Luật thì không nhẹ nổi, “Anh tới đây sao không nói trước một tiếng nào thế hả! Trời ạ, giờ tôi vẫn còn đang ở nhà này! Bao lâu nữa tới ga?”

“Đừng gấp, tôi tới khách sạn trước rồi hai chúng ta gặp nhau, nhé?”

“Nhà tôi chẳng lẽ không đủ chỗ cho anh sao! Có tôi ở đây mà anh còn phải đi đặt khách sạn à!”

“Đến nhà cậu tôi sợ nhờ gây gì phiền toái thì sao?”

“Phiền cái gì mà phiền! Tôi chờ anh ở trạm xe! Dậy ngay đây! Anh không cần nói thêm gì nữa! Đứng đó đợi!”

Cúp điện thoại, Tần Luật lập tức rời giường, nhanh chóng đánh răng rửa mặt, khoác bữa cái áo gió thật dày rồi ra khỏi nhà.

Chờ đến lúc Tần Luật vội vàng chạy tới ga tàu thì mới nhận ra, sảnh lớn như vậy thì biết đón nơi nào, hình như Hương Trạch còn chưa nói mình cần đứng đâu chờ cậu ấy! Mở di động gọi điện, Hương Trạch rất nhanh bắt máy.

“Đến rồi?”

“Ừ, anh đang ở đâu vậy?”

“Ra sảnh quẹo trái, cửa hàng đồ ăn nhanh gần nhất, vào cửa là có thể thấy tôi, à, trừ khi cậu quên mất mặt mũi của tôi ra sao.”

Tần Luật cúp điện thoại chạy tới, quả nhiên vừa vào đã thấy Hương Trạch, lần này người kia ăn mặc đơn giản hơn, cảm giác không giống lần tụ hội trước. Tần Luật bước nhanh tới, Hương Trạch tựa như có cảm ứng ngẩng lên. Thấy Tần Luật đến gần liền đứng dậy kéo ghế cho cậu ngồi, đặt ly đồ uống còn đang bốc khói vào tay Tần Luật, “Ngoài trời rất lạnh phải không? Uống một ngụm cho ấm người.”

Tần Luật cầm ly nước uống một hớp: “Đến lâu chưa?”

“Không lâu lắm.”

Hít một hơi thật sâu, Tần Luật tức giận nói: “Sao anh đến mà không báo trước với tôi một tiếng!”

Hướng Trạch vô tội trả lời: “Tôi muốn dành cho cậu một sự kinh hỉ.”

“Bao lớn rồi mà đòi kinh với chả hỉ! Anh mà báo sớm một chút thì sáng tôi đã dậy sớm hơn tới đón!”

Hướng Trạch cười cười ừ một tiếng.

Nghỉ lấy hơi một lúc, Tần Luật đưa Hướng Trạch về nhà mình.

Đến nhà Tần Luật, Hướng Trạch ngó nghiêng tò mò nhìn quanh, Tần Luật xách túi của Hướng Trạch để vào phòng ngủ, nói to: “Nhà này là nhà tôi thuê, cách công ty rất gần, lúc đầu định mua luôn một căn, nhưng do tính chất công việc không ổn định, nay đây mai đó nên dứt khoát không mua nữa, chỉ thuê thôi, tiện hơn nhiều.”

“Đúng là tiện thật.” Hướng Trạch vừa trả lời vừa dạo một vòng quanh nhà, “Thật ra chỗ này rất tốt, môi trường xung quanh cũng tốt.”

Ngồi nhà thông thả uống miếng nước, nhìn đồng hồ sắp tới mười một giờ, Hướng Trạch hỏi: “Tiểu Luật, bữa trưa cuối tuần anh thường ra ngoài ăn hay mua đồ về nhà tự làm?”

Nhắc tới bữa trưa, Tần Luật lúc này mới sực nhớ tới buổi hẹn với Trầm Sâm! Thảo nào cậu cứ cảm giác mình hình như quên mất cái gì! Nhìn đồng hồ, bây giờ bắt đầu đi thì sẽ đến muộn, cậu tính gọi điện bảo mình không đi, dù sao có đi thì cũng làm bóng đèn.

Hướng Trạch ngó Tần Luật đang ngẩn người không trả lời, hô một tiếng: “Tiểu Luật?”

“Gi? Chờ một xít, hôm qua tôi hẹn hai người nhà Bụi Bặm đi ăn, nhưng giờ mà đi chắc không kịp đâu, để tôi gọi họ nói đừng chờ tôi.” Dứt lời bèn cầm lấy di động nhấn số.

“Hai bọn tôi sắp tới rồi! Cậu đang ở đâu?” Vẳng từ đầu dây bên kia tiếng Trầm Sâm ồn ào.

Tần Luật xấu hổ trả lời: “Ồm, hai người không cần chờ tôi nữa, hôm nay có việc bận đột xuất, hẹn lần sau đi.”

Trầm Sâm bực mình hô to: “Này! Hôm qua cậu nói đi được mà, sao tự dưng hôm nay lại có biến hả! Chúng ta hẹn thời gian địa điểm cả rồi! Việc gì! Thành thật khai báo, nhanh!”

Tần Luật liếc mắt nhìn Hướng Trạch, bất đắc dĩ giải thích: “À, ờ, hôm nay Khổ Đinh Trà tới chơi, nên không tôi đi được cùng hai người...”

“Khổ Đinh Trà!! Khổ Đinh Trà-sama tới thì càng cần phải đi, mọi người đều là bạn bè cả, hơn nữa tôi lâu

rồi cũng chưa có được gặp sama.”

Anh chỉ muốn xem náo nhiệt thôi phải không?! Tần Luật âm thầm thở tào, “Hai bọn tôi vẫn đang ở nhà, đi bây giờ chắc phải nửa tiếng nữa mới tới.”

“Không sao không sao, chúng tôi vào quán chờ hai người! Bao lâu cũng chờ!” Nói xong liền cúp máy.

Tần Luật nghe âm thanh ‘tút tut’ từ đầu dây bên kia mà không biết phải nói gì. Nghiêng người về phía Hướng Trạch đang chăm chú nhìn mình, cậu giải thích: “Là vị kia nhà Bụi Bặm, ngày hôm nay chúng tôi vốn hẹn nhau ăn lẩu...”

Hướng Trạch hơi lúng túng: “Có phải tôi lỡ làm rối lịch của mọi người không?”

“Không có đâu, cũng lâu rồi không gặp, lần trước gặp nhau cũng chỉ mới nói được mấy lời chào hỏi...” Tần Luật có chút ngại ngại trả lời, “Hai chúng ta chuẩn bị một chút rồi ra ngoài đi. Trầm Sâm, à, người yêu Bụi Bặm đấy, nói chờ hai chúng ta tới mới ăn.”

Hướng Trạch vội đứng dậy: “Vậy chúng ta nhanh lên, đừng để họ chờ lâu.”

Tần Luật xác nhận địa chỉ xong liền kéo Hướng Trạch ra ngoài, đến khi họ tới thì thấy Trầm Sâm đang cúi đầu chơi điện thoại, Thư Nguyên ngồi bên cạnh uống trà nhìn quanh.

Tần Luật đi tới chào: “Này!”

Trầm Sâm ngẩng đầu gào to: “Cậu đến muộn thế, tôi đói lắm rồi.”

“Ai bảo hai người không ăn trước, quen nhau lâu như vậy rồi há còn ngượng ngùng.” Sau đó kéo Hướng Trạch lên trước giới thiệu, “Đây là Hướng Trạch, hay còn gọi Khổ Đinh Trà.”

Thư Nguyên cũng tự giới thiệu: “Lần trước đã gặp nhau, tôi tên thật là Thư Nguyên, còn đây là người yêu của tôi, Trầm Sâm.”

Trầm Sâm nhìn Hướng Trạch chọc khéo: “Sama, Tần Luật có phải khó hầu hạ lắm không?”

Tần Luật đang định bác lại thì Hướng Trạch đã cướp lời: “Tôi cam tâm tình nguyện.”

Trầm Sâm nháy mắt với Tần Luật: “Khó có được một người không ngại tính tình khó đỡ của anh, nhớ giữ cho chắc vào nha!”

Tần Luật không trả lời đúng trọng tâm, “Nhanh gọi món! Không phải kêu đói sao?”

Nhân viên phục vụ đưa tới menu, bốn người gọi một nồi lẩu uyển ương, do Trầm Sâm và Tần Luật kêu. Trong lúc đợi đồ ăn mang lên, Thư Nguyên hỏi Hướng Trạch về dự tính sau này của bọn họ.

“Anh với Tần Luật đều trưởng thành cả rồi, vẫn tính người nơi này nơi kia như vậy sao?”

Hướng Trạch liếc mắt nhìn Tần Luật rồi nói: “Tôi cũng không hề muốn vậy, không ở gần nhau có nhiều cái rất bất tiện. Tôi đã đệ đơn xin chuyển công tác với cấp trên, chắc không lâu nữa sẽ được phân tới đây.”

“Có gặp nhiều khó khăn không? Nếu không được thì tôi chuyển sang bên anh, dù sao ở nơi này tôi cũng không mua nhà mua xe, công ty càng không biết lúc nào chuyển công tác.” Tần Luật hơi lo lắng.

“Đừng lo, tôi ở thành phố A ngưng một thời gian dài rồi, đổi môi trường mới cũng tốt, hơn nữa sắp tới công ty cũng có dự định điều người đến thành phố T công tác, nhà cửa bên kia thì bán đi, sang đây mua nhà mới, xe thì lái từ bên kia sang, cũng không phải không có chỗ dùng.”

“Đúng rồi, mang qua bên này đi! Như vậy chúng ta gặp nhau dễ dàng hơn!” Trầm Sâm chen miệng nói.

Vừa dứt lời, nhân viên phục vụ đẩy xe đồ ăn tới, canh trong nồi cũng đúng lúc sôi.

“Mau thả rau! Em muốn ăn thịt! Còn cả nấm nữa!” Trầm Sâm chỉ huy Thư Nguyên hành động.

Hướng Trạch cũng bưng hai đĩa đặt xuống bàn, thỉnh thoảng hỏi Tần Luật muốn ăn cái gì. Chờ đồ chín, Thư Nguyên cùng Hướng Trạch chia nhau gấp thức ăn ra đĩa, Trầm Sâm vùi đầu tận lực ăn uống, Thư Nguyên gấp thức ăn, Trầm Sâm gơ bát lấy. So ra, Tần Luật không thể ăn thả ga như người ta được, nhìn Hướng Trạch thì thoáng gấp thịt ra bỏ vào bát mình, nhỏ giọng thì thầm: “Để tự tôi lấy, anh cũng ăn đi kéo nguội.” Hướng Trạch gật đầu, nhưng mỗi lần thấy bát Tần Luật hết thức ăn thì lập tức thêm đồ.

Sau khi cơm nước xong, Trầm Sâm nhiệt tình mời Hướng Trạch cùng ra ngoài dạo phố, nhưng bị Tần Luật lấy lý do Hướng Trạch ngồi xe từ sáng chiều lại đi chơi sẽ mệt mà từ chối.

Về đến nhà, Tần Luật ngã người lên ghế sofa cảm thán: “Lần nào ăn uống no say xong cũng thấy vô cùng thỏa mãn!”

Hướng Trạch ngồi bên cạnh Tần Luật dịu dàng xoa đầu cậu.

“Này, giờ chúng ta làm gì?” Tần Luật tựa lên người Hướng Trạch, híp mắt hỏi, “Anh có buồn ngủ không? Đi chớp mắt một xíu đi cho đỡ mệt.”

“Không cần, lãng phí thời gian, bản âm thô lần này cậu thu chưa?”

Tần Luật liếc hần một cái, trả lời: “Đừng nói anh muốn đi ghi âm chứ?”

“Tôi muốn nghe cậu ghi âm.”

Tần Luật đứng dậy đi vào phòng ngủ lôi laptop ra phòng khách: “Vây cũng được, hai chúng ta cùng thu, phỏng chừng năng suất hơn đó.” Nói xong mở máy, bấm kích bản.

Một câu chuyện tình yêu trúc mã trúc mã, thụ thắm mến công từ lâu, nhưng không dám bày tỏ, cả hai sắp kết thúc quãng thời gian cấp ba, thụ vẫn chưa biết công dự định đăng kí trường đại học nào.

“Này, mày định thi trường nào?” Tần Luật nói lời thoai trước.

“Chưa nghĩ ra, sao thế?”

“Không... Không có gì! Tao hỏi chơi thôi!”

Sau đó là một khoảng lặng ngắn.

“Chúng ta nếu đăng kí học ở hai tỉnh khác nhau về sau sẽ không gặp nhau được nhiều nữa...”

“Không gặp nhau mày có nhớ tao chứ?”

“Ai thèm nhớ mày hả! Đường đường là nam nhi đại trượng phu sao lại có suy nghĩ buồn nôn như thế?”

“Cũng đúng... Có khi mày vừa lên đại học liền kiếm được cô bạn gái chứ chẳng đùa...”

...

“Ha ha ha! Rốt cục cũng ghi xong âm thô!” Tần Luật thở dài một hơi thỏa mãn sau khi hoàn thành bản ghi âm.

“Cùng cậu đối diễn so với tự mình diễn cảm xúc quả thật được nâng cao.”

“Đương nhiên rồi! Không nhìn xem tôi là ai, mau, mở lên nghe lại xem.”

“...”

“Làm sao thế?”

“Hình như... vừa rồi chúng ta không có ấn ghi.”

“!!!”

13. Chương 13

Vào mùa đông, cơm tối tương đối dễ giải quyết, Tần Luật kéo Hường Trạch ra siêu thị mua đồ, trực tiếp đặt nồi lẩu ăn tại nhà.

Hường Trạch bê đĩa gấp thức ăn bỏ vào nồi, Tần Luật cầm di động chụp ảnh. Di động bắt lấy khung cảnh nồi lẩu đang sôi sùng sục, chụp xong Tần Luật mới nhớ tới một việc, thốt ra: “Tôi hình như chưa từng chụp ảnh chung với cậu!”

Hường Trạch vớt đồ ăn đã chín rồi lại thả thêm vào nồi, lên tiếng: “Hình như là vậy, vậy chúng ta nhân lúc đồ ăn chưa chín chụp mấy bức?”

Tần Luật thấy hơi ngượng ngượng, đi tới bên cạnh Hường Trạch. Chuyển sang camera trước, giơ di động lên, “Màn hình nhỏ như thế này làm sao chụp đây!”

Hường Trạch vươn tay cầm di động, choàng tay kéo Tần Luật, “Gần hơn chút nữa.” Nói xong ấn chụp liền mấy bức.

“Để tôi xem thử!” Tần Luật giành lấy di động, mở thư viện ảnh, “Không tệ lắm, ha ha.” Nhìn tấm chụp bàn ăn, Tần Luật quyết định đăng lên weibo, cũng lâu rồi chưa đăng trạng thái gì mới.

Tần Thời Minh Nguyệt: Lại tiếp một bữa lẩu tại gia ~()/~ [hình ảnh]

Chưa kịp xem bình luận mới, Hường Trạch đã gọi hỏi Tần Luật thích ăn gì, “Đừng chơi điện thoại nữa, ra đây ăn đi.” Nói xong cầm bát đã gấp đầy thức ăn đưa qua cho Tần Luật.

“Để tự tôi gấp! Anh cũng ăn đi!”

“Ừ.” Nhưng theo thói quen nhìn thấy đồ chín là gấp bỏ bát Tần Luật trước.

Hai người ăn hết một nồi lớn, Hương Trạch ra phòng khách ngồi trên sofa xem thời sự, Tần Luật ôm máy tính ngồi bên cạnh, vừa mở weibo đã thấy một loạt bình luận và chuyển phát.

1L: Khóc-ing ~ tui cũng muốn ăn () Thèm rút nước miếng rồi!

2L: Mùa đông ngồi nhà ăn lẩu là số dzách!

3L: Mẹ nó, có phải đôi tay đang đảo thức ăn trong nồi bị hơi nước mịt mờ che đi là công chính của Minh Nguyệt-sama khôngg = =

4L: Sama ngồi nhà ăn một mình ư?

5L: Khăng định không phải một mình! Nếu dáng người mờ ảo trong ảnh kia là sama... thì ai là người chụp?

20L: = = Bà đây đoán chính là Vũ Mộ-sama nha ~

21L: LS Nhất định là người đó! Vũ Mộ-sama đang tiến từng bước chinh phục trái tim!

25L: Biết đâu lại là Bụi Bặm-sama và thụ-kun nhà anh ấy ^O^/

26L: Gạch tên Bụi Bặm-sama đi () Xem chuyển phát weibo mới nhất của thụ-kun đi.

Đặt tên gì gì đó là khó nhất: Tại sao hai người lại có thể thoải mái ngồi nhà ăn lẩu! Nhìn rất ngon nha ()
chảy rãi-ing @Tần Thời Minh Nguyệt: Lại tiếp một bữa lẩu tại gia ~()/~ [hình ảnh]

Tần Luật đang sung sướng đọc bình luận trên weibo thì Vũ Mộ gửi tin nhắn tới.

Vũ Mộ: →_→

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Có chuyện gì?

Vũ Mộ: →_→

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Mất ông bị lé à?

Vũ Mộ: →_→

Tần Thời Minh Nguyệt: __ Liếc gì mà liếc hoài!!

Vũ Mộ: Người ăn lẩu với cậu là ai →__→

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Mắc mớ gì tới ông!!

Vũ Mộ: Thế chắc là Khổ Đinh Trà rồi →__→

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Sao biết hay quá vậy!

Vũ Mộ: Hai người thành thực rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: Đúng vậy.

Vũ Mộ: Mẹ nó!!! Hai người thật sự thành đôi rồi??

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Ông kích động như vậy là làm sao?

Vũ Mộ: Chắc chắc chắc, không nghĩ tới hai tên lớn đầu như vậy rồi còn bày đặt chơi trò yêu qua mạng
←__←

Tần Thời Minh Nguyệt: Cút!!!

Vũ Mộ: Tiến triển nhanh như vậy, cẩn thật cúc hoa khó giữ nha ()

Tần Thời Minh Nguyệt: Cút!!!!

Tần Luật quá mức tập trung tán gẫu, kết quả bị Hướng Trạch lên đọc hết cả.

“Anh thân với Vũ Mộ lắm sao?” Tuy trước đây từng hỏi câu này một lần, nhưng Hướng Trạch vẫn nhin không được hỏi thêm lần nữa.

Tần Luật không hiểu ý Hướng Trạch, nhìn lại cuộc nói chuyện, trả lời: “Ừ, đã quen từ lâu, cũng gặp nhau rồi.”

“Sao không cùng anh ta tiến thêm một bước?”

Tần Luật trợn mắt khinh bỉ nhìn Hướng Trạch: “Tôi cùng Vũ Mộ chưa bao giờ có quan hệ mờ ám nhập nhằng, con người cậu ta ấy à, làm bạn thì không tệ nhưng làm người yêu thì quá tệ. Còn muốn biết gì thêm nữa, hỏi hết luôn đi.”

Hướng Trạch đưa mắt quay lại màn hình TV: “Cậu cứ chơi của cậu đi, tôi không còn vấn đề gì nữa.”

“Có chuyện gì nói đi!”

“Cậu thích tôi chứ?” Hướng Trạch phun ra câu hỏi làm như tùy ý.

Nghe thấy câu này, Tần Luật thấy mặt mình hơi nóng, “Người trưởng thành cả rồi hỏi mấy câu thích hay không thích...”

“... Cậu một câu tương tự thế cũng chưa từng nói.”

“Không thích anh thì tại sao tôi lại chấp nhận tiến tới... Ày dà! Sao anh nói nhiều thế, tôi đi hỏi chuyện tổ kịch đây!” Nói xong mở nhóm chat tổ kịch, may mà Hướng Trạch không có truy hỏi đến cùng.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Mọi người đang nói chuyện gì thế?

CV – Cầm Rằm: ~()/~ Đang nói về việc người cùng Minh Nguyệt-sama tối nay ăn lẩu là ai!! Là bạn trai sama phải không?

Kế hoạch: TvT Sama, sao anh nỡ vứt bỏ Khổ Đinh Trà-sama??

Đạo diễn: =0= Có phải là Vũ Mộ-sama không?

Hậu kỳ: () Cũng có thể không phải là người trong giới, thụ-kun nhà Bụi Bặm-sama không phải đã bị lừa vào tay từ lâu rồi sao.

Tần Thời Minh Nguyệt: ...

Kế hoạch: Cho nên người ăn chung với sama rốt cuộc là??

Tần Thời Minh Nguyệt: Khổ Đinh Trà...

Hậu kỳ: $\Sigma(^\circ \quad ^\circ |||)$!

Kế hoạch: $\Sigma(\circ \circ |||) !!$

Đạo diễn: $\Sigma(\circ \circ |||) !!!$

Biên kịch: $\Sigma(\circ \circ |||)$ Mẹ nó, đã phát sinh chuyện gì thế, vừa mới vào đã thấy nguyên một hàng mặt kinh hoảng!

CV – Cầm Ràm: Cho nên!! Hai người các anh thực sự thành thực!!! TvT Tôi lại được tiếp thêm niềm tin vào tính yêu rồi!! Thật hâm mộ!! Làm thế nào bây giờ, trái tim thủy tinh của tôi hiện đang run rẩy TOT Tui cũng muốn thoát kiếp nghìn năm đơn côi...

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Chúc cậu sớm ngày thoát kiếp cô đơn!

Hậu kỳ: Dao thụ đừng đau lòng! Chắc chắn sẽ có một tiểu công vẹn toàn đang chờ anh!

CV – Cầm Ràm: $(\wedge \wedge)$ Ủa!

Kế hoạch: $\rightarrow _ \rightarrow$ Mấy người các anh có nhiều thời gian chat chít nhăng nhít vậy mà không ai giao âm thô là sao!!

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Thật ra tôi vừa bị mộng du đấy...

CV – Cầm Ràm: Tôi vừa vị rớt mạng! Hình như đường truyền không được tốt cho lắm... Thôi chào mọi người ~ vẫy tay ~

Tần Luật tắt khung chat nhìn đồng hồ, mới thế mà đã mười giờ, Hương Trạch vẫn còn đang xem thời sự.

“Thời sự đẹp đến thế sao?”

“Sao thế? Không chơi nữa à?”

“Ngồi trên ghế sofa hồi lâu thấy mỏi hết cả người, đi tắm xong rồi lên giường mà xem.

“Ừ, đi thôi.”

Đến khi Tần Luật tắm xong mới nghĩ tới một chuyện! Buổi tối ở đây rất lạnh, không thể bảo Hương Trạch ra sofa ngủ, nói không chừng mình sẽ phải cùng Hương Trạch ngủ chung một giường, trong đầu lại nhớ tới lời nhắc của Vũ Mộ, cùng ngủ một giường chắc không có gì đâu... Tần Luật đặt máy tính lên giường, rồi nằm xuống, nhìn Hương Trạch cầm quần áo chuẩn bị đi tắm. Tối nay phải làm sao bây giờ! Tuy đã xác

định quan hệ, nhưng không cần tiến thêm một bước nhanh như vậy nha!

Hướng Trạch tắm xong ra ngoài, thấy Tần Luật vẫn còn duy trì bộ dáng ngồi ngơ ngẩn trước máy tính, liền mở miệng hỏi: “Không phải nói muốn xem phim ư? Thế sao không mở máy lên mà để chồng chờ một bên thế này?”

Tần Luật giật mình hồi thần: “Không có đâu, đang chuẩn bị mở mà...”

“Rất căng thẳng sao?”

“Sao tôi lại phải căng thẳng!!”

Hướng Trạch không nói tiếp, vén chăn lên giường, rõ ràng thân thể Tần Luật chợt căng cứng. Hướng Trạch không đành lòng, trực tiếp choàng tay ôm vai Tần Luật, “Còn nói không căng thẳng, nào, thả lỏng, tôi sẽ không làm gì quá giới hạn đâu.”

“Ai... Ai căng thẳng!” Tần Luật cự mình thoát khỏi vòng tay Hướng Trạch.

Hướng Trạch nhẹ nhàng vỗ về: “Ừ, không căng thẳng, nào, xem phim thôi. Muốn xem thể loại gì?”

“Ừm... Phim nghệ thuật đi.”

Quả thật là ngoài dự đoán của Hướng Trạch, những người có tính cách như Tần Luật thường đâu có hứng thú với phim nghệ thuật đâu.

Nhìn Hướng Trạch kè cà không động tay, Tần Luật chọc chọc, “Sao ngồi đờ ra thế?”

“À không, chẳng qua không nghĩ cậu thích xem thể loại này...”

“Cũng không quá hứng thú, dùng để gây buồn ngủ tốt lắm.”

Điều này thì không lạ, Hướng Trạch chọn bữa một bộ phim tình cảm nghệ thuật, sau đó tắt đèn, ôm Tần Luật ngồi trên giường xem phim.

Quả nhiên mới xem được phân nửa, mắt Tần Luật đã díp hết cả vào, ở trong lòng Hướng Trạch kiên trì hé mắt ra một khe nhỏ, Hướng Trạch nhìn về mặt khổ sở của cậu, khẽ nói: “Mệt thì đi ngủ đi.”

Tần Luật mơ màng “Ừ” một tiếng rồi mắt nhắm nghiền. Hướng Trạch nhìn về mặt say ngủ của cậu, cúi đầu hôn nhẹ lên trán Tần Luật, rồi với tay tắt máy.

Hôm sau, Tần Luật tỉnh lại phát hiện mình bị người ta ôm trọn vào lòng, ngỡ ngàng một lúc mới sực nhớ hôm qua Hướng Trạch tới thành phố T chơi. Hướng Trạch vẫn còn say giấc, Tần Luật thì chưa muốn ngồi dậy, tránh động dậy đánh thức Hướng Trạch. Cậu cẩn thận trở mình, vươn dài tay với lấy di động. Cho dù rất nhẹ nhàng nhưng Hướng Trạch vẫn bị tỉnh giấc, nhìn Tần Luật đang cầm di động, mở miệng hỏi: “Mấy giờ rồi?”

Tần Luật mở di động trả lời: “Tám giờ hơn.”

Hướng Trạch kéo Tần Luật ôm vào lòng, nhỏ giọng thì thầm: “Đói không... Đói thì để tôi đi mua đồ ăn sáng.”

“Không đói lắm, cũng không muốn dậy.” Vì vừa mới tỉnh nên Tần Luật ngoan ngoãn thuận theo cái ôm, “Anh chờng nào đi?”

“Buổi chiều xe chạy, ăn cơm trưa xong sẽ ra bến.”

Hướng Trạch mua vé giờ xe chạy tương đối sớm, Tần Luật quyết định cùng Hướng Trạch ra ngoài ăn cơm rồi đến thẳng bến luôn. Ngồi trong phòng chờ, Tần Luật rầu rĩ không vui, trong lòng có chút không nỡ, nhưng lại không muốn thể hiện ra ngoài. Mỗi lần như thế này, Tần Luật vô cùng ghét cái tính cách của bản thân. Thấy Tần Luật mất hứng, Hướng Trạch cũng bồn chồn theo, kéo Tần Luật vào phòng vệ sinh.

Tần Luật không phản kháng, từ đầu đến cuối không thèm nhìn Hướng Trạch lấy một cái. Hướng Trạch nắm lấy tay Tần Luật, dùng ngón cái khẽ vuốt mu bàn tay Tần Luật, “Không vui sao?”

Tần Luật không ừ hử gì.

“Không nỡ?”

Mặt Tần Luật hơi đỏ, nhưng vẫn không thèm hé răng.

Tay còn lại của Hướng Trạch vuốt nhẹ nhẹ gò má Tần Luật, từ từ cúi đầu, má chạm má, Tần Luật rụt về sau một chút, Hướng Trạch tiếp tục sát lại gần, cụng một cái lên môi Tần Luật, thấy Tần Luật không phản kháng, lại khẽ hôn thêm cái nữa, nhưng không giống như cú chạm nhẹ rồi rời đi như lần trước mà le lưỡi liếm liếm môi cậu, Tần Luật vẫn không có phản ứng làm Hướng Trạch cảm thấy hơi thất bại, chậm rãi buông Tần Luật ra.

Lúc này Tần Luật mới ngẩng đầu nhìn lên Hướng Trạch, đầu lưỡi vô thức quẹt qua chỗ vừa bị Hướng Trạch hôn.

Hướng Trạch ghé vào tai Tần Luật thấp giọng hỏi: “Không ghét phải không?”

Tần Luật rốt cuộc có phản ứng, trừng mắt nhìn Hướng Trạch: “Anh dám hôn tôi tại phòng vệ sinh nát ở bến xe cũ này?! Sao không chọn chỗ nào lãng mạn hơn cơ chứ!”

Hướng Trạch không để ý tới ánh nhìn tức giận của Tần Luật, dù sao đối với Hướng Trạch, Tần Luật không ghét nụ hôn của mình là tốt lắm rồi: “Đừng mất hứng, khi nào có thời gian tôi lại bắt xe sang đây chơi, khi nào cậu rảnh cũng có thể sang chỗ tôi nữa mà. Hơn nữa hết năm nay, tôi mới có thể chuyển công tác sang đây.”

“Được rồi, chúng ta ra ngoài thôi...”

“Ồ yên thêm chút nữa đi.” Nói xong Hướng Trạch trực tiếp áp môi lên môi Tần Luật, thừa dịp Tần Luật chưa kịp khép mà vói lưỡi vào, quét sạch một vòng rồi mới buông ra.

Tần Luật đen mặt đẩy Hướng Trạch rồi ra ngoài.

Lại tiếp tục ngồi ở phòng chờ, Tần Luật cúi đầu chơi di động, không thêm bổ thí cho Hướng Trạch một ánh mắt.

“Tiểu Luật, đang nhìn gì thế?”

“Đang nhìn màn hình di động.”

“...”

Thấy Hướng Trạch không nói thêm gì, Tần Luật bổ sung thêm một câu: “Lướt weibo.”

“Weibo chơi vui thế sao?”

“Ừ! Sao cậu không lập weibo?” Tần Luật ngẩng đầu nhìn Hướng Trạch.

“Không có, tôi không thường dùng mạng xã hội.”

“Về nhà lập một cái đi!”

“Được, về nhà rồi lập.”

Chưa kịp nói thêm vài câu thì đã nghe loa phóng thanh thông báo xe đã tới trạm.

Hướng Trạch đứng lên, thoáng ôm Tần Luật một chút rồi đi ra phía cửa: “VẬY TÔI ĐI ĐÂY, BÁI BAI.”

“Ừ, về đến nhà nhớ báo tôi một tiếng.”

Nhìn theo bóng Hướng Trạch một hồi lâu, Tần Luật mới xoay người về nhà. Căn nhà tràn ngập ấm cúng sao hôm nay quanh quẽ thế.

14. Chương 14

Tần Luật về nhà mở di động xem ảnh, nhìn bức chụp chung tối qua, lại nhớ tới khoảng thời gian vui vẻ với Hướng Trạch, lúc này cậu mới thực sự cảm thấy mình được yêu, chuyện có người yêu không phải mơ mộng. Đổi hình nền di động sang ảnh chụp cả hai, Tần Luật chăm chú nhìn một hồi rồi vội vàng đổi sang cái cũ, vứt điện thoại sang một bên chạy ào vào phòng ngủ chơi máy tính. Dừng ảnh chụp chung làm hình nền, ngại quá đi!

Hướng Trạch chắc mấy tiếng nữa mới đến nhà, Tần Luật nhàm chán ngồi thu âm thô. Tính tâm ghi âm nên rất nhanh đã hoàn thành, nén file gửi cho kế hoạch, trong lòng thở phào một hơi, buông hết mọi áp lực từ tội kéo âm mà chạy đi tán phét.

Tần Thời Minh Nguyệt:

Đạo diễn: = = Sama không phải đang đi chơi với Khổ Đình Trà-sama sao? Phí thời gian hưởng thụ thế giới hai người vào nhóm chat làm gì?

Kế hoạch: ~()/~ Thậm chí âm thô sama cũng đã gửi!! Rất thần tốc!! Nói đi cũng phải nói lại, thể còn của Khổ Đình Trà-sama đâu?

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Cậu ấy về nhà rồi.

Kế hoạch: →_→ Thảo nào rảnh rồi ngồi thu âm thô...

Đạo diễn: →_→ Thảo nào có thời gian vào nhóm chat...

CV – Cầm Rằm: →_→ Đội hình mới sao...

Kế hoạch: Đạo thụ!! Âm thô!!

CV – Cầm Rằm: o()o Hãy coi như tui chưa từng xuất hiện...

Tần Luật đang định đánh chữ trả lời thì âm báo tin nhắn mới đột nhiên vang lên. Chạy ra phòng khách lấy di động, cậu mở máy.

Hướng Trạch: Tôi về đến nhà rồi, đang sửa soạn hành lý, tý lên mạng chơi.

Tần Luật: (^) Đi đi.

Hướng Trạch: =3=

Hướng Trạch mà cũng biết dùng biểu cảm này cơ đấy! Sự kiện trong nhà vệ sinh vốn đã quên, giờ bị tin nhắn kia gọi lại, Tần Luật dùng sức xoa mạnh lên khuôn mặt đang dần nóng rực, không nhìn thêm nữa, thẳng tay ném di động sang một bên, đưa mắt trở lại màn hình máy tính vô tình bị quên lãng.

Đạo diễn: Minh Nguyệt-sama đâu rồi Σ(° °|||)

Kế hoạch: QAQ Tui còn muốn nghe chi tiết mà!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (|||) Chi tiết gì...

Kế hoạch: Tối hôm qua không phải anh ở cùng Khổ Đinh Trà-sama sao, ăn xong rồi sao nữa? Gì nữa hở hở hở o(*)

Đạo diễn: o(*//// ///*)q Hôm nay Minh Nguyệt-sama có bị đau lưng tê chân không ~

CV – Chăm Rằm: o(*//// ///*)q Kỹ thuật của Khổ Đinh Trà-sama cmn có được không? Lúc mở rộng có khó chịu không?

Kế hoạch: o(*//// ///*)q Đạo thụ, hay anh tự mình trải nghiệm một chút xem!

CV – Chăm Rằm: TOT Chợt đúng nỗi lòng tui rồi...

Kế hoạch: Lại nói Đạo thụ anh vẫn có thời gian tán phét cơ đấy, còn âm thô...

CV – Chăm Rằm: Vầy khăn...

Đạo diễn: __ Máy người kéo chủ đề chính đi đâu vậy! Minh Nguyệt sà má ~ Cmn kỹ thuật của Khổ Đinh Trà-sama rốt cuộc ra làm sao = =

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !! Rặt một lũ đầu óc đen tối!!!

Biên kịch: $\Sigma(^\circ \circ|||)$ Chẳng lẽ Khổ Đinh Trà-sama chưa xuống tay?

Đạo diễn: $\Sigma(^\circ \circ|||)$ Đến bước này rồi còn nhịn được?

Kế hoạch: $\Sigma(^\circ \circ|||)$ Chẳng lẽ Minh Nguyệt-sama không đủ hấp dẫn?

Khổ Đinh Trà: Minh Nguyệt rất tốt.

Đạo diễn: Khổ Đinh Trà-sama!

Kế hoạch: Khổ Đinh Trà-sama!

Tần Thời Minh Nguyệt: Này! Tưởng đang dọn đồ mà! (#) Hóa ra lại để ỉn!

Khổ Đinh Trà: Dọn xong rồi, vừa mới lên mạng thì nhìn thấy đối thoại của mọi người.

Kế hoạch: $\sim()/\sim$ Cho nên mới vội vàng lên tiếng bảo vệ tiểu thụ nhà mình!

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai cần anh ta bảo vệ!

Khổ Đinh Trà: Đúng rồi, chính cậu ấy cũng tự biết bảo vệ mình mà.

Tần Thời Minh Nguyệt: >O< Chuẩn không cần chỉnh! Anh lập weibo chưa?

Khổ Đinh Trà: Chưa, cậu giúp tôi lập một cái đi, tôi đi tắm đây.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Được.

Tần Luật hào hứng mở weibo đăng kí account mới, nhưng khi điền tên thì lại không biết nên đặt thế nào, ‘Khổ Đinh Trà’ đã bị người khác lấy mất rồi! Tự dưng Tần Luật nhớ tới tên weibo của Trâm Sâm – Đặt tên gì gì đó là khó nhất! Quả nhiên khó thật!

Thêm vài con số sau ‘Khổ Đinh Trà’ thì quá bình thường, không đặc biệt, Tần Luật trầm tư suy ngẫm hồi lâu, thử vài cái tên cuối cùng cũng có một cái được đăng ký! Đặt là ‘Khổ Đinh Trà không đáng’! Đăng kí xong xuôi, Tần Luật mở trang weibo của Khổ Đinh Trà không đáng, hủy bỏ hết mấy theo dõi mặc định, tìm weibo Tần Thời Minh Nguyệt, theo dõi! Sau đó lên weibo của mình, mở phần người theo dõi tìm Khổ

Đinh Trà không khổ, ần theo dõi. Làm xong mọi việc, Tần Luật chạy đi kể công.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Không có ở đó?

Tần Thời Minh Nguyệt: —_— Tắm lâu vậy sao??

Khổ Đinh Trà: Đây.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~()/~ Xong rồi!

Khổ Đinh Trà: Ủ?

Tần Thời Minh Nguyệt: Đã lập weibo, đây là mail và mật khẩu. Lên xem đi!

Khổ Đinh Trà: Được, để tôi lên xem.**Năm phút trôi qua...**

Tần Thời Minh Nguyệt: _ Người đâu rồi? Xem gì mà lâu thế?

Khổ Đinh Trà: Đang xem weibo của anh.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Hóa ra từ trước đến nay cậu chưa từng xem weibo của tôi?

Khổ Đinh Trà: Xem rồi chứ, chẳng qua về sau công việc bận bịu quá nên thôi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Nếu vậy sao không mở weibo? Bạn bè cậu cũng không dùng weibo sao?

Khổ Đinh Trà: ... Có, nhưng tôi không hứng thú dùng weibo.

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Được rồi, về sau cậu sẽ thấy nó thú vị thế nào!

Trên thực tế, Khổ Đinh Trà quả thật vẫn không tìm ra chỗ thú vị nào từ weibo. Sau khi Tần Luật giúp Hướng Trạch mở weibo, weibo Hướng Trạch cũng chẳng đăng hoạt động gì mới, thậm chí có khi Hướng Trạch một ngày còn chẳng lên đến một lần, trái lại, Tần Luật mỗi ngày lên weibo đều phải mở trang của Khổ Đinh Trà không đăng đầu tiên, sau đó bức dọc nhìn trang weibo trống trơn một lúc rồi tắt, chờ buổi tối khởi binh hồi tội.

Song xé chiều có sự kiện xảy ra khiến Tần Luật bị sao nhãng, lúc đó cậu đang lướt đọc bài post trên diễn đàn, đột nhiên nghe tiếng than nhỏ của đồng nghiệp ngồi cạnh: “Oa, tuyết rơi!” Tần Luật vội vàng nhìn ra ngoài cửa sổ. Trận tuyết đầu mùa khiến Tần Luật phấn khích khác thường. Tuy hàng năm tuyết đều rơi, nhưng trận tuyết đầu mùa vẫn luôn làm con người ta thích thú hơn cả. Trên đường về nhà sau khi tan làm, vỉa hè đã phủ một tầng hoa tuyết trắng, Tần Luật lúi di động trong túi, đứng ở góc đường chụp cảnh tuyết rơi, mở weibo cập nhật trạng thái.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Đợt tuyết đầu tiên của mùa đông năm nay [hình ảnh]

Đến khi Tần Luật về nhà cơm nước xong xuôi, mở máy tính thì đã thấy trạng thái mới này được chuyển tiếp rất nhiều.

1L: ~()/~ Chỗ chúng em tuyết rơi từ lâu rồi sama!

2L: ^O^/ Tuyết rơi đẹp quá!

3L: TOT Từ bé đến giờ chưa từng được thấy tuyết rơi, đau khổ-ing...

Bụi Bặm: Anh đèo em đi @Đặt tên gì gì đó là khó nhất: Khóc-ing! Cùng nhau ngắm tuyết đầu mùa đi! Buổi tối đi luôn nhé @Bụi Bặm [trái tim] @Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Đợt tuyết đầu tiên của mùa đông năm nay [hình ảnh]

Tần Luật nhìn Thư Nguyên và Trầm Sâm người tung kẻ hứng tình tứ trò chuyện, cảm thấy vô cùng phần nộ, khi không có người yêu thì bị hào quang tình ái của bọn họ chột mù mắt, giờ có người yêu rồi, vì có gì mọi sự không có xi nhê! Haiz, lại nhìn thời gian đăng bình luận, lửa giận vừa mới bình ổn của Tần Luật lần thứ hai bùng lên! Ta đây đăng weibo rút cuộc cho ai xem đây hả!!

42L: XDD Minh Nguyệt-sama mau tìm người đi cùng anh thưởng tuyết đi!

43L: ~()/~ Cùng nhau đi ngắm tuyết rơi, thật lãng mạn làm sao!

44L: Lại nói người lần trước ăn lẩu cùng sama là ai vậy >O<

Mấy cái bình luận đáng ghét này! Tần Luật tắt weibo, mới qua một lát, dưới góc phải hiển thị có thông báo mới, Tần Luật cau mày mở ra, đến khi đọc rõ ràng, không chỉ chân mày giãn ra mà ngay cả miệng cũng nhoen cười.

Khổ Đinh Trà không khổ: Tuyết đầu mùa sang năm nhất định sẽ ở cạnh cậu [hôn nhẹ] @Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Đợt tuyết đầu tiên của mùa đông năm nay [hình ảnh]

Tần Luật mở khung chat của Hướng Trạch.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Khổ Đinh Trà: Tuyết rơi trời trở lạnh không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Không lạnh lắm, sao giờ này cậu mới lên mạng _

Khổ Đinh Trà: Tăng ca, gần đây công việc tương đối bận.

Tần Thời Minh Nguyệt: (_) Vậy ăn cơm chưa?

Khổ Đinh Trà: Chưa kịp ăn, vừa mới về, tý hấp một phần sủi cảo là xong.

Tần Thời Minh Nguyệt: _ Vậy nhanh đi ăn đi!

Khổ Đinh Trà: Nói chuyện với anh một lúc đã.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi không phải trẻ con! Tán cái gì mà phét! Nhanh đi ăn!

Khổ Đinh Trà: Ủ, lát gặp.

Hướng Trạch đi ăn cơm, một mình Tần Luật nhàm chán mở chat group, lâu rồi không nói chuyện với mọi người trong nhóm “Cúc thơm đầy vườn”.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Ló đầu ~

Tiểu Meo Meo: Minh Nguyệt-sama!!!

Đậu Đậu: QAQ Minh Nguyệt-sama lâu lắm rồi không lên tuyến! Sao vậy!

Bụi Bặm: ~()/~

Tiểu Hoa Đào: = = Bụi Bặm-sama sao hưng phấn vậy!

Tần Thời Minh Nguyệt: () Không cần đoán cũng biết người này không phải là Bụi Bặm.

Đậu Đậu: (v) Hóa ra là thụ-kun nhà Bụi Bặm nha ~

Bụi Bặm: = = Trúng phóc! Tuyết rơi nên rất vui!

Tiểu Meo Meo: ~()/~ Lại sắp tới Lễ Giáng sinh rồi, các sama có dự định làm gì không? Mọi người muốn rủ nhau tụ tập, không tổ chức quy mô gì đâu ~

Bụi Bặm: (o) Nghe có vẻ hay!

Tiểu Meo Meo: Thụ-kun đến đây đi! Tổ chức ca hội sinh nhật Bụi Bặm-sama luôn! Chắc chắn sẽ có rất nhiều em gái đến chơi!

Tần Thời Minh Nguyệt: =. = Không phải lễ Giáng sinh là dịp cho người ta quây tới bến sao?

Đậu Đậu: ~()/~ Sama phải nghĩ đám trạch chúng ta muốn ra ngoài đường chen chúc với người ta sao!

Tần Thời Minh Nguyệt: Tôi nghĩ lúc đó mình không rảnh.

Đậu Đậu: () Năm nay Minh Nguyệt-sama không có thời gian kìa, năm trước anh ấy vẫn còn hào hứng lắm mà.

Tiểu Meo Meo: ~()/~ Chờ Nguyệt-thụ xù lông!

Bụi Bặm: () Đáng tiếc mọi người phải thất vọng rồi ~

Tiểu Hoa Đào: (_) Tình huống vi diệu gì thế!!

Đậu Đậu: (_) Thấy mùi JQ thoang thoảng!

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→

Thính Phong: Quả nhiên không xù lông! Chuyện gì thế này!

Bụi Bặm: ~()/~ Không nói cho mấy người biết!

Tần Thời Minh Nguyệt: ()

Khổ Đinh Trà: Chào buổi tối.

Thính Phong: Khổ Đình Trà-sama!

Tiểu Meo Meo: Khổ Đình Trà-sama!!

Bụi Bặm: Chính chủ lên rồi!

Tần Thời Minh Nguyệt: Ăn xong rồi?

Khổ Đình Trà: Ừ, mọi người đang nói gì thế?

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Về lễ Giáng sinh năm nay, đang tính xem ngày hôm đó làm gì.

Tiểu Meo Meo: →__→ Cớ sao tui lại có cảm giác kì kì...

Tiểu Hoa Đào: →__→ Không chỉ mình cưng đâu Meo Meo...

Đậu Đậu: TvT Rốt cục hai sama đã làm hòa!!

Thính Phong: TUT Sau cơn mưa rồi cuộc trời lại sáng!!

Khổ Đình Trà: Chúng tôi từng cãi nhau sao?

Bụi Bặm: Ha ha ha!! Người biết chân tướng luôn thấy thật vui!

15. Chương 15

Về phần chân tướng rốt cuộc là gì, Tần Luật không tốt tính đến độ trả lời mấy cô đâu.

Bộ kịch mới hợp tác cùng Khổ Đình Trà, kỳ đầu tiên đã hoàn thành, tổ kịch dự định tối thứ sáu sẽ phát. Ý định cướp sôpha lại bắt đầu rục rịch trong lòng Tần Luật.

Vào tối hôm phát kịch, nhóm chat vô cùng náo nhiệt.

Kế hoạch: Tám giờ tối nay phát kịch! Ha ha ~ tôi có dự cảm, chắc chắn sẽ xuất hiện fan CP Khổ Đình Trà-sama và Minh Nguyệt-sama! o(*) Cuộc sống thật tươi đẹp làm sao! Tôi cũng muốn gia nhập vào hàng ngũ fan CP này!

Đạo diễn: () Họ vốn là CP trong hiện thực mà, quan tâm đến CP trên internet làm gì?

Hậu kỳ: $\Sigma(\text{ ” } \text{ Ấy... đúng rồi, chỉ có điều đến bây giờ Khổ Đình Trà-sama mới danh chính ngôn thuận nha! }$
Tại sao tôi lại không phát hiện CP này từ sớm cơ chứ!

Biên kịch: () Thật ra từ kịch thứ hai bọn họ hợp tác tôi đã có linh cảm sẽ có chuyện gì đó xảy ra mà!

Kế hoạch: (”) Là người nào trước kia gào thét gầm rú kêu CP Mộ Nguyệt thật MOE hả...

Đạo diễn: (”) Nhớ ra rồi...

Tần Thời Minh Nguyệt: ($\wedge\text{U}\wedge$) ~ YO, đang nói chuyện gì thế ~

Kế hoạch: Minh Nguyệt-sama! Tám giờ tối nay phát kịch!

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Tui muốn cướp sôpha!!!

Đạo diễn: (”) Làm sao thụ-kun đề nghị sôpha-kun được...

Biên kịch: () Đây là một vấn đề muôn thuở ~

Tần Thời Minh Nguyệt: ($\wedge$) Hôm nay tui nhất định cướp được!

Kế hoạch: ($\wedge\text{o}\wedge$)/~ Để xem tốc độ mạng của ai nhanh hơn! Ha ha!

Tần Thời Minh Nguyệt: Này! Cậu cũng bắt đầu chuẩn bị đi!

Đạo diễn: $\Sigma(\text{ }^{\circ} \text{ }^{\circ}|||)$ Ai?

Hậu kỳ: $\Sigma(\text{ }^{\circ} \text{ }^{\circ};)$ Sà má đang nói chuyện với ai vậy?

CV – Cầm Rằm: Tui nhất định sẽ chuẩn bị thật tốt! o(o#) *nắm chặt tay*

Tần Thời Minh Nguyệt: (”) Dao Dao đừng có tham gia, thụ muôn đời không đề được sôpha-kun đâu!

Kế hoạch: o(*) Minh Nguyệt-sama tự mình hiểu mình!! Ha ha ha ha!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!

Khổ Đỉnh Trà: Vừa mới đi lấy nước, chưa kịp đọc.

Biên kịch: Khổ Đỉnh Trà-sama!!

Kế hoạch: Hóa ra mới này để ỉn!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (") Cậu ta lần này đâu có để ỉn.

Kế hoạch: Đi phát kịch đây (*° °*)

Thấy em gái kế hoạch thông báo đi phát kịch, Tần Luật ngồi canh sẵn, liên tục refresh diễn đàn, sau vài lần, rốt cuộc thấy bài post. Tần Luật ngay lập tức nhấp vào, không thèm đọc post chính mà lao đi bình luận.

1L Khổ Đỉnh Trà: Ôm Minh Nguyệt làm sôpha.

2L Kế hoạch: Ôm toàn bộ tổ kịch làm sôpha ~~~()/~ Clap clap clap

3L Tần Thời Minh Nguyệt: Sôpha!!

4L: Chúc mừng kịch mới!! Tung hoa! *, °*:. ()/\$:*. °*.

5L Cầm Rằm: Ngao ngao ~ Sôpha sôpha o(*)

Đợi đến khi Tần Luật refresh lại, quay về trang nhất nhìn bình luận, may quá, người cướp được sôpha là người trong nhà. Rồi trở lại nhóm chat tổ kịch.

Biên kịch: Khổ Đỉnh Trà-sama không hổ là công! Chúng em bái phục bái phục!! o*)

Kế hoạch: Minh Nguyệt-sama đâu?

Tần Thời Minh Nguyệt: Dao Dao, quá yếu! Tôi tốt xấu gì còn được ngồi chung o(* *) o

Dao diễn: Anh có bao giờ không ngồi ở trong cmn lòng của Khổ Đỉnh Trà-sama ư o((o)!!

Hậu kỳ: o*//// //(*)q Minh Nguyệt-sama ~ Được Khổ Đỉnh Trà-sama ủ có thấy ấm không ~

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !! Tôi đi đọc bình luận đây!!

Khổ Đinh Trà: Ủ, vậy tôi cũng đi xem.

Biên kịch: o(*//// ///*)q Nhớ ôm thụ thụ cùng xem nha ~

Tần Luật không thèm để ý đến lời trêu chọc của tổ kịch, mở post kịch, đây là bộ đầu tiên mình và Khổ Đinh Trà cùng chủ dịch, nhất định phải xem bình luận đánh giá! Mấy comment đầu tiên đều để đẩy bài, phía dưới mới có bình luận thực chất.

60L: Về đến nhà liền nhận được tin tốt này!! Cuối cùng đã phát kịch!! Kịch tổ GJ! Á, Khổ Đinh Trà là người mới phỏng Σ(" a... Chưa từng nghe tên.

61L: (O) Áu áu ~ Minh Nguyệt-sama cuối cùng cũng lộ mặt!! Rốt cuộc cũng có kịch mới! Hóng quá! Lăn đi nghe!

...

87L: o(*//// ///*)q Mới nghe xong, quá cảm xúc, quá rung động trước CP Khổ Đinh Trà và Minh Nguyệt! Che mặt tiếp tục nghe!

88L: (/// ///) LS không chỉ mình cưng có cảm giác đó đâu!! Mỗi lần các sama hợp tác phối kịch, cảm giác CP rất mãnh liệt (") Chỉ là Khổ Đinh Trà-sama luôn thành bia đỡ đạn của Vũ Mộ-sama! Lòng tôi tràn ngập ai oán nha QAQ, cuối cùng lần này Khổ Đinh Trà-sama có thể chuyển chính thức rồi! Vui quá ()/

89L: Khóc-ing!! Minh Nguyệt-sama thụ vẫn hoàn thụ! Khổ Đinh Trà dù là người mới nhưng thật sự không tệ ~ hoàn toàn chả giống người mới ~ cảm xúc lúc diễn rất mạnh mẽ!

90L: XD Sôpha là Khổ Đinh Trà-sama ôm Minh Nguyệt-sama cùng ngồi ~ Có phải sắp tới trong giới sẽ có một CP mới không ~ mà có khi họ đã thành CP thật rồi ấy chứ o(*//// ///*)q

...

125L: QAQ Hai sama thành CP đi!

126L: Cầu tên weibo của Khổ Đinh Trà-sama ~()/~

127L: Cùng cầu weibo của Khổ Đinh Trà-sama! Khổ Đinh Trà-sama còn phối bộ nào khác không nhỉ??

128L: Bộ kịch lần trước Khổ Đình Trà hợp tác với Vũ Mộ và Minh Nguyệt là bộ đầu tiên sao?

...

Leo từng bài từng bài đến hết toàn bộ post, người nghe công nhận tài năng của Hướng Trạch, trong lòng Tần Luật tự nhiên nảy sinh một niềm tự hào không tên.

Vốn định nhắn tin nói chuyện riêng với Hướng Trạch bày tỏ kích động thì bỗng nhiên em gái kế hoạch tìm tới.

Kế hoạch: Sama >O< Sao anh tự dưng biến mất tăm! Nhanh vào nhóm chat!

Nhìn tin nhắn của cô bé, Tần Luật liền chạy vào nhóm chat.

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Xảy ra chuyện gì?

Đạo diễn: >O< Nguyệt thụ! Weibo của Khổ Đình Trà-sama tên là gì?

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Sao không tự tìm cậu ấy mà hỏi!

Hậu kỳ: _ Mau nói!

Tần Thời Minh Nguyệt: () Khổ Đình Trà không đáng.

Hậu kỳ: ~()/~ Có phải Nguyệt thụ nghĩ ra cái tên ý nghĩa này không? Chắc anh với Khổ Đình Trà-sama ngọt ngào lắm ~

Kế hoạch: o(*//// //*)q Áu áu, Minh Nguyệt-sama dùng chính tên weibo để diễn tả tình yêu sâu đậm với Khổ Đình Trà-sama ư!

Biên kịch: ^O^/ Nếu là tui, tui sẽ ghi là Khổ Đình Trà rất đáng, chắc chắn sẽ khiến những thụ thụ có tà niệm với Khổ Đình Trà-sama phải chùn bước!

Tần Thời Minh Nguyệt: () Chính vì anh ấy là Khổ Đình Trà nên trừ tôi ra sẽ không ai chịu được đâu, đừng lo.

Đạo diễn: () Tôi thì lại nghĩ là trừ Khổ Đình Trà-sama không ai chịu được anh ấy chứ, người cần lo lắng ở đây chính là anh đó sama à o(v) o

Kế hoạch: +1!

Biên kịch: +2!!

Hậu kỳ: +3!!!

Tần Thời Minh Nguyệt: Mẹ nó!! Làm sao có thể (#)

Sau khi báo cho mấy em gái tổ kịch biết weibo của Hướng Trạch, Tần Luật đóng trò chuyện, chạy đi làm phiên Hướng Trạch.

Tần Thời Minh Nguyệt: =v= Đọc post kịch chưa?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Người đâu?

Khổ Đinh Trà: =3= Đang xem

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Được rồi. À, tôi vừa mới nói với mấy cô bé tổ kịch tên weibo của anh.

Khổ Đinh Trà: Ủ, cậu thích làm gì cứ làm.

Ngày hôm sau, Tần Luật mở weibo, theo thói quen xem trang weibo của Hướng Trạch, sau đó, bàng hoàng.

Trong một đêm, lượng người quan tâm của Hướng Trạch đã hơn một nghìn, hơn nữa bài chuyển tiếp weibo Tần Luật lần trước cũng có hơn trăm cái bình luận.

Lên QQ, rất nhiều tin nhắn gửi tới, đại khái hỏi chuyện giữa Khổ Đinh Trà và cậu, Tần Luật không đọc, chỉ để lại nhóm chat “Cúc thơm đầy vườn”.

Thính Phong: Nguyệt thụ anh mau ra đây!!!!

Tiểu Meo Meo: >O< Mau lên mạng!

Đậu Đậu: QAQ Minh Nguyệt-sama bị gả nhanh như vậy sao...

Cà Phê: ~()/~ Clap clap clap ~

Thính Phong: Thụ-kun, có phải anh biết từ lâu rồi không!

Cà Phê: Ừ o(v) o

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→

Thính Phong: Nguyệt thụ! Thành thật khai báo! Chuyện khi nào!

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Cái gì?

Đậu Đậu: (_)# Đừng giả ngu!

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Chưa lâu lắm.

Thính Phong: =0= Nhớ rồi! Có phải từ sau buổi offline không?

Tiểu Meo Meo: o(*//// ///*)q Cho nên là nhờ có offline chúng ta tổ chức, cho nên là cơ hội mới đến...

Đậu Đậu: (. ||) Hai người giấu đủ sâu! Làm tui mới đầu còn tưởng thù oán sâu đậm...

Tiểu Hoa Đào: ~()/~ Lên diễn đàn đi! Các chị em quá nhanh quá nguy hiểm! Bao nhiêu hội CP được mở rồi!

Tần Luật nhìn tin nhắn của Tiểu Hoa Đào, lập tức mở diễn đàn, trang đầu tiên đã nhìn thấy bài post ‘hot’, tiêu đề là “Minh Nguyệt-sama ~ Khổ Đinh Trà không đáng!”

Đây gọi là tự bê đá đập chân mình sao! Cái tên hay ho mình đặt cho weibo Hướng Trạch giờ thành tiêu điểm trên chốc của fan CP!

Post đầu tiên dính một số lời tung hứng giữa Tần Luật và Hướng Trạch, không nhiều lắm, nhưng ăn nhau ở chất lượng, đạt 5 sao, cuối cùng là ảnh chụp màn hình weibo chuyển phát của Hướng Trạch, trực tiếp công khai hai người là người yêu ngoài đời. Fan hâm mộ hoan nghênh nhiệt liệt.

1L: Sôpha!

2L: Rất cực cũng có post của CP Trà Nguyệt! Em đã chờ mong một thời gian rất dài!!

3L: Ngồi hàng đầu hóng chuyện!

4L: Thảo nào mỗi lần thổ lộ Khổ Đỉnh Trà-sama đều diễn rất hoàn hảo! Có chân ái trong lòng nên mới thể
~()/~

5L: Chúc mừng Minh Nguyệt-sama xuất giá! o(v)o~~ Quá tốt!

...

52L: o(*//// ///*)q Qua mấy ngày tìm tòi, cuối cùng cháu nó đã tìm được trọn bộ tác phẩm mà Khổ Đỉnh Trà từng phối ~ Tui đã ghép thành clip rồi ~ Ai muốn nghe chốt → Tác phẩm của Khổ Đỉnh Trà (đã chỉnh sửa).

Tần Luật ấn vào liên kết, cậu bày tỏ sự sùng bái vô cùng sâu sắc với em gái đã bỏ bao nhiêu công sức tìm tòi chỉnh sửa này! Ngay cả bộ kịch Khổ Đỉnh Trà phối áo rồng vô cùng nhỏ cũng tìm được! Giống hệt những gì Khổ Đỉnh Trà gửi cho cậu! Một bộ cũng không thiếu.

1L: Khóc-ing! Nghe liền đây!

2L: Chấm!

3L: Hức! Khổ Đỉnh Trà-sama!

4L: Nhiều kịch quá! Lăn đi đây...

5L: Hú hú ~()/~ Hóa ra sama đã từng phối nhiều kịch như vậy! >O< Có nhiều bộ thậm chí đã từng nghe nhưng không hề nhận ra giọng sama!

Mấy bình luận đầu toàn là fan Khổ Đỉnh Trà, nhưng những bình luận phía dưới thì hoàn toàn khác, tràn ngập mùi thuốc súng.

16. Chương 16

Càng lướt về cuối Tần Luật càng đọc càng giận! Sao tự dưng lại thành thế này!!

34L: (^) Có gì hơn người! Khổ Đỉnh Trà chẳng qua là dựa hơi Minh Nguyệt-sama nên mới nổi tiếng, TAT Vũ Mộ-sama thật đáng thương...

35L: -_-||| Fan Mộ Nguyệt mò vào đây làm cái mẹ gì!

36L: →__→ Hóng! Người ta đã xác định trong hiện thực rồi, mấy bạn fan khác còn ảo tưởng à!!

...

53L: Khổ Đỉnh Trà ôm chân Minh Nguyệt-sama nên mới leo từ áo rồng lên làm chủ dịch () Nhìn không ra Khổ Đỉnh Trà tốt ở chỗ gì!

54L: Đồng cảm với bạn ở trên () Khổ Đỉnh Trà tuổi gì mà so được với Vũ Mộ-sama và Bụi Bặm-sama?

55L: Khổ Đỉnh Trà-sama vào giới trẻ! Rất có thực lực!

56L: Bạn trên nói rõ ràng chút đi! Khổ Đỉnh Trà hai năm trước toàn phối áo rồng! Đến giờ áo rồng vẫn chỉ có thể làm áo rồng mà thôi! Có thực lực tại sao chỉ phối áo rồng? Sau khi ôm đùi Minh Nguyệt-sama một thời gian, ngay lập tức thăng lên làm chủ dịch?

...

85L: Có thực lực hay không tổ kịch đều biết rõ! Người nghe chúng tôi cũng nghe rõ! Mấy antifan các người ăn no rửng mỡ sao chuyện gì cũng thích chõ mũi vào!

Tần Luật cau mày nhìn bài post, không biết Hướng Trạch có thấy không, Hướng Trạch không chỉ chuyên làm bia đỡ đạn! Mà còn chuyện hút tiếng xấu đi! Tần Luật mở danh sách bạn tốt, gửi tin tới Hướng Trạch

Tần Thời Minh Nguyệt: =__=

Khổ Đỉnh Trà: Một sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Anh không biết trên diễn đàn đang loạn ra sao hả?

Khổ Đỉnh Trà: Sao thế?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Anh bị nói xấu!

Khổ Đỉnh Trà: Kệ đi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Kệ đi??? Anh không thấy ức chế sao?!

Khổ Đỉnh Trà: Việc này thì cần gì phải ức chế?

Tần Thời Minh Nguyệt: Chết tiệt! (_)# Anh là đương sự mà còn không quan tâm vậy thì tội gì tôi phải để ý! Bị họ đim cho là đáng đời!!

Khổ Đinh Trà: Chỉ cần người bị nói xấu không phải cậu là được rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: ...

Khổ Đinh Trà: Đừng để ý, dăm ba câu nói không làm gì được tôi đâu, cậu đừng bị ảnh hưởng là được.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Còn lâu tôi mới bị ảnh hưởng!

Tuy Hướng Trạch nói không cần quan tâm nhưng Tần Luật vẫn thấy tức không chịu nổi, nghĩ tới nghĩ lui lửa giận vẫn không nguôi, cậu trực tiếp đi dần mặt Vũ Mộ.

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)#

Vũ Mộ: = = Ồ ồ, Khổ Đinh Trà không thỏa mãn nổi cậu nên trèo tường đến tìm tôi?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Xem cho rõ mặt mũi fan của ông!

Vũ Mộ: -_-|| Chuyện gì?

Tần Thời Minh Nguyệt: <http://XXX.com> tự ông đi mà xem!! Đọc đi!! Xem xem mấy em fan bảo bố nhà ông là làm chuyện tốt gì!!

Qua mấy phút, Vũ Mộ trở lại.

Vũ Mộ: ... -_-|| Kính thưa đại gia Tần, chuyện này đâu có dính dáng gì tới tôi?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Sao lại không! Mấy em gái cứng của cậu sao cứ nhắm vào Khổ Đinh Trà không buông vậy!

Vũ Mộ: Onz Tôi đây nằm cũng trúng đạn sao... Việc này sao tôi có thể kiểm soát...

Cùng lúc đó, Thư Nguyên cũng bị dính chưởng.

Tần Luật: (_)#

Thư Nguyên: -_-|| Ông bị sao thế?

Tần luật: (_)# Nhìn fan của cậu mà xem!!

Thư Nguyên: -_-|| Thế là sao?

Tần Luật: [Http://XXX.com](http://XXX.com) Tự đi mà nhìn!

Thư Nguyên: Quả nhiên có chồng rồi sẽ khác, chưa chi đã ra mặt bảo vệ rồi.

Tần Luật: (#) !

Thư Nguyên: Cái này chả được chú ý lâu đâu, Khổ Đinh Trà có tài, đến khi họ nghe kịch sẽ biết thôi mà.

Tần Luật: ...

Sự việc xảy ra quả thật đúng như Thư Nguyên dự đoán, ngày hôm sau Tần Luật lên ngó bài post nọ, một loạt anti-fan không biết đã biến đi đâu.

325L: Nghe kịch cả một buổi tối! Phần Khổ Đinh Trà-sama phối trong mỗi kịch không quá 3 phút!! QAQ Sama phối nhiều kịch như vậy cộng lại không tới nửa tiếng! QAQ Sama phối áo rồng cũng rất toẹt vời! Vì có gì không ai đào được tài năng này!

326L: TUT Cùng quan điểm với bạn ở trên! Vì rãng kế hoạch không phát hiện từ sớm!

...

358L: TOT Là một kế hoạch bất hạnh, từ hơn một năm trước tui đã tìm Khổ Đinh Trà-sama cầu nhận kịch, phối chủ dịch, bị từ chối rất lạnh lùng!

359L: Chị em tốt, đừng buồn! Tui cũng bị như bạn trên luôn! Thông đồng bao lần đều không có kết quả, rất đau khổ nha!!

360L: o(*//// ///*)q Nếu đúng như theo lời của mấy bạn trên, vì sao kế hoạch lần này có thể kéo được Khổ Đinh Trà-sama! Tò mò ghê!!

361L: o(*//// ///*)q Hay là lúc đó Khổ Đinh Trà-sama với Minh Nguyệt-sama đã là người yêu rồi, thế nên Minh Nguyệt-sama muốn cùng công nhà mình chủ dịch kịch mới!

362L: Như vậy, dạo trước Minh Nguyệt-sama từ chối nhiều lời mời là để được cùng Khổ Đình Trà-sama phối CP trong kịch?

...

421L: Lẽ nào không ai nhìn ra kịch nào Khổ Đình Trà-sama phối mẹ nó đều có Minh Nguyệt-sama sao!!
~()/~

422L: Lẽ nào không ai phát hiện vai nào Khổ Đình Trà-sama phối đều là bia đỡ đạn thầm yêu nhân vật của Minh Nguyệt-sama sao? ^O^/ Hú hú, hình như tui đã nhìn ra một chuyện không tưởng!

423L:!!! Cho nên! Khổ Đình Trà-sama dùng phương thức lẳng lặng này để bày tỏ sao!! o(*//// ///*)q Dù chỉ là phối kịch nhưng cũng muốn được phối vai thích em! Đây là tình yêu sâu đậm cơ nào cơ chứ!!

424L: Khóc-ing! Khổ Đình Trà-sama tuyệt đối là công-kun thâm tình nhất!! Yên lặng đứng bên em, nghe em và người khác tán gẫu, nhìn em nép người trong lòng người khác QAQ ...Vì rằng tui thấy ngược tâm thế này...

425L: Hu hu ~ Minh Nguyệt-sama với Khổ Đình Trà-sama đích thực chân ái!!!

426L: Chỉ có mình tui thấy Khổ Đình Trà-sama là đáng gần chết thôi sao ()

...

510L Vũ Mộ: Này các em, nếu chúc phúc thì cứ tiếp tục, còn xỉa xối thì dừng đi, cẩn thận có người xù lông
()

511L: (O) Hú ~ Chính chủ!! (3) ~~ Tụi em đến chúc phúc!

512L: XDDD Minh Nguyệt-sama xù lông ~ Khổ Đình Trà-sama mau đi vuốt lông!!

513L Đặt tên gì gì đó là khó nhất: o(*) Thay mặt Bụi Bặm nhà tui phát biểu! Đừng chọc tổ ong vò vẽ nữa ~ Đã có người xù lông ~ há há há há há!!!

514L: Bắt thụ-kun!! (*o *) Thay mặt công-kun nhà mình, ui ui, sao tui cảm thấy phấn khích thế này!!

515L: o(*//// ///*)q Khổ Đình Trà-sama có cảm động không, thụ-kun nhà mình lặng lẽ vì mình mà xuất đầu lộ diện ~ (3) Anh nhớ vuốt lông Minh Nguyệt-sama cho tốt đó!!

Đọc xong bình luận cuối, mặt Tần Luật bốc khói! Hai tên khốn nạn chỉ sợ thiên hạ không loạn này! Mấy chuyện này có thể đem ra rêu rao sao, rất mất mặt!!! Thực sự không có mặt mũi mở QQ, Tần Luật thoát QQ trèo lên giường xem TV.

Vừa mới tắm xong ra ngoài thì di động để trên giường kêu inh ỏi, Tần Luật nhanh chóng đi tới, màn hình hiển thị người gọi là Hướng Trạch, Tần Luật bị khớp một lúc rồi mới nhận.

“Sao tự dưng lại out?” Đầu bên kia mở lời trước.

“Muốn đi ngủ!”

“Vậy mai lại nói.”

“Chuyện gì?????”

“Không có gì, đi ngủ đi, nói hôm nay hay mai cũng như nhau.”

“Nói lẹ đi!!!!”

“Giáng sinh vào cuối tuần, anh muốn sang bên này chơi không?”

“Đi chứ, bao ăn bao uống bao ở bao chơi, tội gì không gì!”

Trên mạng dù nhận được bao nhiêu lời chúc phúc hay nói xấu dè bêu, cũng chẳng mấy may ảnh hưởng gì được cuộc sống hiện thực. Sau khi hẹn dịp Giáng sinh qua bên Hướng Trạch, Tần Luật sốt ruột đếm từng ngày, đương nhiên, là đếm trong lòng.

Trước Giáng sinh một ngày, Tần Luật an vị ngồi trên chuyến tàu đến thành phố A. Trước khi bắt đầu đi đã gọi cho Hướng Trạch, Tần Luật ngồi trên tàu ngắm cảnh sắc ngoài cửa sổ, chụp một tấm rồi đăng lên weibo.

Tần Thời Minh Nguyệt: Lên tàu ~ [hình ảnh]

Đặng tải hoàn tất, Tần Luật nhắm mắt nghỉ ngơi, mùa đông phải dậy sớm thật là đau khổ mà, đêm hôm qua hưng phấn hơi quá mức, lật qua lật lại mãi mới ngủ được. Trên tàu có chút ồn ào, Tần Luật mơ mơ màng màng ngủ một lúc, đột nhiên bị người bên cạnh chạm vào, lập tức bừng tỉnh. Nhìn đồng hồ, tàu chạy đã hơn một giờ, chắc tầm nửa tiếng nữa tới trạm. Tần Luật lười di động nhấn báo Hướng Trạch là mình sắp đến. Rảnh rỗi lướt weibo, ảnh mới đăng lúc lên tàu đã có không ít bình luận.

1L: XDD Một ngày trước Giáng sinh lên tàu ~~~ Đi đâu quá rõ rồi! o(*)

2L: Cầu ảnh chụp chung!!! (*° °*)

3L: Cầu như trên!! Nhất định là đi đến nơi nào có Khổ Đỉnh Trà-sama!

4L: o(*///// /////*)q Cớ sao tui lại có cảm giác lần này sama đi hiến thân!!

5L: (_ _). zzZ Sama dậy thật sớm... Sáng sớm lên tàu sang chỗ Khổ Đỉnh Trà-sama.

...

20L: (O) Hú ~ Khổ Đỉnh Trà-sama, mau ra nghênh đón @Khổ Đỉnh Trà không đấng.

Thấy fan trả lời, Tần Luật liền bật cười, mấy em gái này dừng thính thế chứ. Ba mươi phút trôi qua thật nhanh, loa tàu thông báo đã đến trạm.

Tuy Tần Luật chưa tới thành phố A lần nào, nhưng nhà ga thì cái nào chả giống cái nào, theo chân dòng người ra ngoài, Tần Luật liên tục ngó nghiêng xung quanh, rốt cục cũng thấy Hướng Trạch.

Hướng Trạch nhìn Tần Luật chậm chậm đi tới trước mặt: “Cuối cùng cũng đã tới.”

Tần Luật gạt đầu, mắt không ngừng liếc trái liếc phải, “Nhà ga ở đây trông đẹp phết nhỉ,” nói xong quăng túi cho Hướng Trạch xách, lôi điện thoại chụp ảnh nhà ga thành phố A. Hướng Trạch yên lặng nhìn cậu, chờ Tần Luật cất di động mới mở miệng: “Xong chưa? Chúng ta vào trong xe nói tiếp, lạnh không?”

Tần Luật híp mắt cười: “Ừ, nhà anh cách nhà ga xa lắm sao?”

Hướng Trạch dẫn Tần Luật ra chỗ đỗ xe, vừa đi vừa nói: “Mất chừng một tiếng.”

Về đến nhà, Tần Luật lượn một vòng tham quan, Hướng Trạch rót chén trà nóng đưa qua: “Buổi trưa ăn ở nhà nhé, tôi đã mua đủ đồ với rau dưa rồi.”

“Ừ, chuẩn bị nấu thôi nào, đói lắm rồi!” Tần Luật theo chân Hướng Trạch vào bếp, quả nhiên thấy rất nhiều loại rau, trong tủ lạnh còn có một số loại thịt. Hướng Trạch kéo cậu ra sôpha ngồi: “Cậu ngồi đi, chờ tôi một tý, xong ngay thôi.” Nói xong liền ghé đầu hôn hôn Tần Luật một chút rồi buông, đi vào bếp chuẩn bị bữa trưa.

Tần Luật ngồi trên ghế sôpha, nhìn bóng lưng Hướng Trạch trong bếp, lấy di động ‘tách tách’ mấy cái chụp bóng lưng, tiếp tục tải lên weibo.

Tần Thời Minh Nguyệt: Mùa đông quả nhiên là mùa tốt nhất để ăn lẩu! [hình ảnh]

“Tiểu Luật, ăn thôi.” Hương Trạch đứng trong bếp gọi Tần Luật.

“Tối ngay!” Tần Luật ngồi dậy từ từ đi vào bếp, “Đói quá đi!”

Bưng đĩa rau đặt lên bàn, chờ nước lẩu sôi, Hương Trạch bắt đầu thả đồ ăn. Chờ thịt chín thì gắp vào bát đưa qua cho Tần Luật: “Tối hôm Giáng sinh định đi đâu chơi?”

Tần Luật nhận bát, nghĩ nghĩ một hồi: “Rất đông! Đâu đâu cũng toàn người là người! Không muốn chen chúc!”

“Ở nhà sợ chán không?”

“Tôi không hứng thú dạo phố lắm, nhiều người trên đường như thế, thà ở nhà cùng Tiểu Meo Meo tổ chức ca hội còn hơn.”

Hương Trạch hôn một cái lên mặt Tần Luật: “Cậu thích gì cứ làm.”

Tần Luật đỏ mặt tức giận nói: “Ăn đi, hôn cái gì mà hôn!”

17. Chương 17

Xong cơm trưa, Tần Luật vui mình ở phòng ngủ vọc máy tính, weibo đăng từ trưa được rất nhiều fan chú ý.

1L: (o) Bóng lưng này... là Khổ Đinh Trà?

2L: ~()/~ Bóng lưng nhìn rất ấm áp, sama chắc chắn đang muốn dựa vào đi! Chỉ nhìn thui mà iem cũng muốn dựa!

3L: o(*//// ///*)q Minh Nguyệt-sama sao anh nỡ để Khổ Đinh Trà-sama một thân một mình ở trong bếp lao động vậy ~

...

Không trả lời bình luận của fan, Tần Luật mở nhóm chat ‘Cúc thơm đầy vườn’, cậu tính bàn bạc thời gian tổ chức ca hội đêm Giáng sinh.

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Mọi người nhào ra đây!

Thính Phong: XD Sama vạn dặm tìm chồng nha ~

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! Mọi người muốn tổ chức ca hội không!!

Tiểu Meo Meo: o(o) o Ca hội? Sama không hưởng thụ thế giới hai người ẩm cúng bên Khổ Đình Trà ư?

Đậu Đậu: o(*//// ///*)q Khoảnh khắc tốt đẹp thế mà Khổ Đình Trà-sama cũng đồng ý cho anh tham gia ca hội sao?

Thính Phong: 9494 anh chắc chắn Khổ Đình Trà-sama không để ý chứ?

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Cậu ta dám có ý kiến!

Tiểu Meo Meo: o(*//// ///*)q Khổ Đình Trà-sama quá nhanh quá nguy hiểm, mới thế mà lừa được thụ tới tay rồi ~

Thính Phong: () Công chỉ cần ở trên giường nắm chắc tiểu thụ là được, dưới giường cần gì so đo ~

Đậu Đậu: ^O~/ Cho nên ~ Nguyệt thụ đêm nay anh hãy để Khổ Đình Trà-sama ăn thật no vào ~ Để ngày mai có thể cùng bọn quẩy Giáng sinh!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!

Hương Trạch đang rửa dọn trong bếp ló ra hỏi: “Buổi chiều muốn ra ngoài mua gì không?”

Tần Luật lắc đầu, đứng dậy uốn éo giãn cơ rồi nhào lên giường: “Không hứng thú, sáng dậy sớm, giờ buồn ngủ.”

“Buồn ngủ thì đi ngủ đi, dèm chăn kín coi chừng lạnh.” Vừa nói vừa đi vào phòng kéo rèm che cửa sổ.

Tần Luật lè mề cởi quần áo: “Nhà anh có áo phông không, tôi thích mặc áo phông đi ngủ.”

Hương Trạch lôi một cái từ trong tủ quần áo đưa cho Tần Luật, Tần Luật nhận quần áo rồi ù té chui tọt vào phòng tắm. Chờ đến khi Tần Luật ôm tay từ phòng tắm đi ra, Hương Trạch đã giúp cậu trải chăn nệm gọn gàng.

“Mặc dù nhà có hệ thống sưởi, nhưng giữa mùa đông mặc áo phông vẫn lạnh ghê!” Nói xong nhanh như chớp vọt lên giường bọc chăn kín người, còn luôn miệng than “Lạnh quá lạnh quá”. Hướng Trạch lại gần giúp Tần Luật đắp chăn cho kín rồi ra phòng khách xem TV.

Ngủ hết cả chiều, đến khi Tần Luật mở mắt thì phát hiện mình bị người ôm từ đằng sau, giật giật tay, người kia nói lỏng tay đổi tư thế ôm chặt hơn. Dụi dụi mắt, Tần Luật khẽ hỏi: “Mấy giờ rồi?”

Hướng Trạch lúc này mới buông Tần Luật, mò trong học tủ lúi di động ra xem: “Gần năm giờ.”

“Trễ như vậy?” Tần Luật cọ cọ gối, “Ngủ lảo đảo cả buổi chiều vẫn thấy bả cả người, không muốn động. Sao tự đứng anh lại đi ngủ?”

“Chả biết nên làm gì, ngủ lấy sức cũng tốt.” Hướng Trạch ngồi dậy, vào phòng vệ sinh rửa mặt, đang lau mặt sực nhớ: “Buổi tối muốn ăn gì?”

Tần Luật nằm ì trên giường léo nhéo trả lời: “Buổi trưa ăn quá nhiều, vẫn no căng, tối ăn cái gì nhẹ nhẹ thôi.”

“Ừ.” Hướng Trạch rửa mặt xong đến bên giường ngồi, khẽ vuốt tóc Tần Luật, “Chưa chịu dậy?”

Tần Luật nghiêng đầu né Hướng Trạch, chôn đầu vào trong chăn, âm ừ trả lời: “Dậy dậy dậy dậy, đừng xoa nữa.” Giãy ra khỏi tay Hướng Trạch, Tần Luật bật người vào phòng vệ sinh.

Bữa tối do Hướng Trạch nấu, một bàn vô cùng phong phú, Tần Luật ăn rất high. Cơm nước xong xuôi, Tần Luật ngồi bên Hướng Trạch, mỗi người một máy ngồi chat chít trên mạng.

Tần Thời Minh Nguyệt: Nào mọi người tập hợp o(*)

Tiểu Meo Meo: ^O^/ Được công-kun xoa dịu có khác, vui vẻ hơn hẳn bình thường ()

Cà Phê: Minh Nguyệt hai đã???? Ừ ừ ừ rồi????

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ ừ ừ cái quái gì! Hai chúng tôi chỉ đơn thuần ngủ!

Thính Phong: Úi dà ~~~~~ Đơn thuần! Ngủ! Một giường!

Cà Phê: o(v) o~~ Nói ai tin ~

Tần Thời Minh Nguyệt: Này này!!

Khổ Đình Trà: Không phải nói chuyện tổ chức ca hội sao?

Đậu Đậu: →_→ Sama, anh định đánh trống lảng sao...

Thính Phong: →_→ Quả nhiên không chấp nhận việc thụ thụ bị trêu...

Bụi Bặm: →_→ Muốn trêu cũng chỉ mình mình được trêu...

Tiểu Meo Meo: Bụi Bặm-sama!!

Tần Thời Minh Nguyệt: Bụi Bặm ông @! &#%

Khổ Đình Trà: Đột nhiên nhớ ra, tối mai ở quảng trường tổ chức chương trình, Minh Nguyệt, cùng đi không?

Tiểu Meo Meo: TOT Sama! Bọn em từ nay không dám làm cản nữa, đến quảng trường làm gì, mở ca hội tốt hơn!!!

Thính Phong: TAT Đúng đúng! Bọn em đã thông báo cho bao nhiêu người rồi!!

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Hai người tui tui sẽ đi quảng trường chơi!!

Tiểu Hoa Đào: TVT Sama mau vượt lông Nguyệt thụ!

Khổ Đình Trà: Mọi chuyện theo ý cậu ấy.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^)

Đậu Đậu: () Có công-kun làm chỗ dựa quả nhiên là phải khác!

Tiểu Meo Meo: Khổ Đình Trà-sama thật oai phong!

“Muốn đi quảng trường thật sao?” Hướng Trạch nhìn Tần Luật thắc mắc.

Tần Luật khua tay: “Nói chơi thôi, đừng tưởng thật, ngày mai mà đi thì có mà chen bẹp ruột!”

Hướng Trạch đóng máy tính, lấy quần áo từ trong tủ. Tần Luật nhìn Hướng Trạch hỏi: “Anh làm gì thế?”

“Đi tắm.”

“Hey, hơn chín giờ rồi, sao không thấy buồn ngủ tý nào nhỉ...”

“Chắc do chiều ngủ nhiều quá, tắm xong ngồi trên giường xem TV.”

“Vậy tôi đi tắm liền, nằm giường êm hơn ngồi sofa.”

Cà Phê: = =

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Cái gì?

Cà Phê: Kỹ thuật Khổ Đinh Trà tốt chứ? Có đau không?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) ! (#) ! Chúng tôi chẳng làm gì hết!!

Cà Phê: @_@ Anh ấy không nổi hứng với cậu?

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Nhanh như vậy đã đến bước cuối, anh ấy đâu phải đồ háo sắc...

Cà Phê: Cả hai đều là đàn ông! Sắp đầu ba cả rồi! Tiến triển nhanh cái gì?? Cậu ở cùng anh ấy mà không có cảm giác kích động thôi thúc đến gần nhau sao?

Tần Thời Minh Nguyệt: Như bây giờ là ổn rồi, tôi không muốn thêm bước nữa gấp rút vậy.

Cà Phê: = = Khổ Đinh Trà cũng không muốn?

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Không biết

Cà Phê: →_→ Cần thận người ta ở ngoài dạn dĩ với người khác...

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) Anh ta dám!

Cà Phê: Cậu từng làm chưa?

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) Tôi là dạng dễ dãi vậy sao??

Cà Phê: o() o Ủ ừ, hai người dự định dậm chân tại chỗ mãi như vậy?

Tần Thời Minh Nguyệt: Từ từ rồi tính.

Cà Phê: Phục hai người luôn!

Tần Thời Minh Nguyệt: Không thềm nói chuyện với cậu nữa, đi tắm đây.

Khổ Đinh Trà đi ra, Tần Luật vào phòng tắm. Chờ đến khi Tần Luật tắm xong, Hướng Trạch đã tải xong phim. Lần này Hướng Trạch chọn phim tình cảm nghệ thuật, vì chiều ngủ quá nhiều, hơn nữa chịu chút ảnh hưởng từ lời nói của Trầm Sâm, cho nên lần này Tần Luật không bị thôi miên lúc xem phim.

“Chắc chắc chắc, yêu từ cái nhìn đầu tiên? Ô, nghe đã thấy điều!” Xem một đoạn, Tần Luật bắt đầu thổ tào.

Hướng Trạch nhét cái tay đang khua khoắng vào trong chăn: “Nói thì cứ nói, lộn xộn làm gì.”

Một lúc sau, Tần Luật lại mở miệng: “Ôi, mới gặp nhau được bao lâu mà đã kết hôn? Yêu nhau vì tiền phỏng? Chắc chắn không thật lòng kết hôn! Phải không?” Tần Luật ngẩng đầu nhìn Hướng Trạch tìm kiếm đồng tình.

“Ha ha, phim mà.”

Lại thêm xú nữa.

“Chắc chắc chắc, giả dối! Ha ha ha! Thú vị thật!”

Hướng Trạch bắt đắc dĩ nhìn kẻ đang vui trong lòng mình cười nghiêng ngả: “Hình như chúng ta đâu phải đang xem phim hài đâu?”

Hai phút trôi qua, Tần Luật xoay tới xoay lui, “Lại sao nữa?” Hướng Trạch ôm cứng Tần Luật cố định cậu vào chỗ.

“Muốn uống nước.”

“Tôi lỡ quên mất, để tôi đi rót cho cậu cốc nước.” Nói xong mở đèn bàn đầu giường đứng dậy ra phòng khách rót nước.

“Nước lạnh đó!” Tần Luật từ phòng ngủ nói vọng ra.

Lát sau, Hướng Trạch bưng cốc vào phòng đưa Tần Luật: “Uống đi.” Tần Luật ngửa đầu tu ừng ực.

Hướng Trạch giúp cậu lau nước bên khóe miệng, lại ra phòng khách rót thêm cốc nữa đặt lên tủ đầu giường.

Uống xong cốc nước, Tần Luật cuối cùng cũng nghiêm chỉnh ngồi xem. Gần đến cuối phim, Tần Luật bắt đầu rộ lên cười: “Ha ha, chả hiểu gì cả, loại phim này lần nào xem cũng thấy thật hài.” Tần Luật cười cười rồi đột nhiên ngồi dậy.

Hướng Trạch ù ù cạc cạc hỏi: “Đứng lên làm gì thế?”

Tần Luật dùng chân kéo kéo dép đi trong nhà: “Đi vệ sinh.”

Lúc quay vào thì Hướng Trạch đang tìm một bộ phim khác, Tần Luật nhanh chóng trèo lên giường, nhét đôi chân lạnh lẽo dán lên đùi Hướng Trạch, Hướng Trạch ngay lập tức dùng chân kẹp chặt chân Tần Luật làm túi sưởi cho cậu.

“Tiểu Luật, cậu muốn xem phim gì hở?”

Tần Luật hơi lưỡng lự một chút mới trả lời: “Hay chúng ta xem phim hành động đi?”

“Không phải cậu không thích xem phim hành động trước khi đi ngủ sao? Bảo dễ mất ngủ cơ mà.”

Tần Luật vốn nói tới thể loại phim hành động mà Trầm Sâm đã mạnh dạn đề cử. Loại phim hành động ừ chứ không phải dòng phim hành động kia, mỗi tội Hướng Trạch không lĩnh hội được ẩn ý mà Tần Luật nhắm tới, chỉ nghĩ phim hành động là mấy loại phim chiến đấu chiu chiu pằng pằng, Tần Luật không dám giải thích cụ thể gợi ý của mình, đành để mặc Hướng Trạch.

Tần Luật lợi dụng khóe mắt lén ngó Hướng Trạch, sau đó giả vờ tùy ý khoác tay ôm lấy hông Hướng Trạch, nhìn Hướng Trạch không có phản đối, cánh tay trên lưng từ từ lặn vào vạt áo, mò mẫm hướng đến ngực Hướng Trạch.

Bất thành linh Hướng Trạch vươn tay nắm lấy cái tay đang tác loạn trên người mình cảnh cáo: “Sờ lung tung gì, tập trung xem phim!”

Tần Luật vừa tức vừa ngượng, vội vàng rút tay: “Hứ! Ai thèm!” Nói xong muốn cựa mình tránh khỏi tay Hướng Trạch, “Bỏ ra!! Tôi muốn đi ngủ!” Ngã người xuống giường, trùm chăn qua đầu đi ngủ.

18. Chương 18

Hương Trạch đối mặt với lưng của Tần Luật, dờ khóc dờ cười, sao tự dưng cậu ấy lại đổi? Tần Luật muốn ngủ, Hương Trạch cũng không muốn xem phim nữa, tắt máy đặt xuống dưới giường, trở người kéo Tần Luật lúi vào trong ngực. Tần Luật giật giật tay, Hương Trạch không để ý, Tần Luật trở mình mặt đối mặt với Hương Trạch.

“Sao thế?” Trong bóng tối Hương Trạch vẫn cảm nhận được ánh mắt trừng trừng nhìn mình của Tần Luật.

“Không phải lúc này bảo tôi đừng đụng vào anh sao? Giờ ôm cái gì mà ôm?” Tần Luật bất bình trả lời.

“Giận thật?” Hôn hôn trán Tần Luật một cái, “Lần này tôi sai. Được rồi, ngủ đi.”

Nghe Hương Trạch nhận lỗi, Tần Luật không đành tiếp tục truy cứu, lần này là do cậu nói năng không rõ từ đầu, nên đành chọn một tư thế thoải mái rồi đi ngủ.

Sáng hôm sau, Tần Luật tỉnh giấc nhưng vẫn lười biếng nằm trên giường, khiến Hương Trạch cũng bị cậu kéo tới tận mười giờ chưa thể rời giường.

Hương Trạch khẽ vuốt lưng Tần Luật, Tần Luật không những không phản kháng mà còn ghé sát vào người Hương Trạch chẳng buồn nhúc nhích. “Tối nay hai ta ra ngoài ăn nhé? Thấy thế nào?”

“Sẽ đông người lắm đó? Còn bàn không?”

“Đặt chỗ trước là được.”

“Vậy được, ra ngoài hóng không khí Giáng sinh cũng tốt, ăn xong về vừa kịp lúc mở màn ca hội.”

Buổi trưa ăn linh tinh vài thứ, Hương Trạch kéo Tần Luật ra khỏi nhà đi dạo phố. Lượn lờ phố phường một lúc, Tần Luật lại lười không muốn bước nữa, ngồi ở khu nghỉ ngơi, Tần Luật đề nghị: “Hay chúng ta đi xem phim đi?”

Hương Trạch dĩ nhiên không từ chối: “Được, muốn xem phim gì? Anh đi mua vé?”

Tần Luật nhìn lịch chiếu, không muốn xem cái gì, có phim trông hay hay thì chưa công chiếu, cậu đành chọn bộ phim tình cảm đặc biệt công chiếu vào dịp Giáng sinh. Dù sao Tần Luật vì đi nhiều mỗi chân nên mới đề xuất ý kiến xem phim giết thời gian.

Hương Trạch đi xếp hàng mau vé, Tần Luật chạy đi mua bỏng và coca. Mặc dù đang dịp Giáng sinh, nhưng buổi chiều trong rạp cũng không đông, Tần Luật và Hương Trạch cầm vé ngồi vào chỗ, đằng trước một loạt chỗ trống không người. Ngồi vào ghế, Tần Luật thả cốc coca đặt vào tay vịn, trong tay ôm túi bỏng lớn,

chìa ra hỏi Hương Trạch: “Ăn không?”

Hương Trạch ăn một miếng rồi lắc đầu ý bảo không ăn nữa.

“Phần bồng lớn thế này mình tôi ăn hết sao nổi.” Tần Luật cúi đầu nhìn túi bồng đầy ắp.

“Thời gian phim dài lắm, từ từ mà ăn.”

Phim bắt đầu chiếu được một lúc, Tần Luật đang chăm chú nhìn lên màn hình thì vô tình phát hiện đôi tình nhân ngồi hàng trước đã mặt dán mặt rồi. Nhắc coca uống vài hớp, Tần Luật lén liếc sang người ngồi cạnh, Hương Trạch nhìn qua hình như không phát hiện động thái mập mờ ở hàng trước, vẫn chăm chú xem phim. Trông rất... bình tĩnh! Không đến hai phút, cặp đôi kia quần chặt nhau hôn không biết trời trăng. Làm sao mà con nhà người ta chuyên tâm xem phim được đây! Nội tâm Tần Luật rít gào, nhưng mặt vẫn tỉnh bơ uống coca.

Phim chiếu được phân nửa, Tần Luật thả cốc coca đã hết xuống, bắt đầu quay sang chiến đấu với bồng, cố gắng dời đi lực chú ý, ăn một lúc lại thấy khát, đung đung tay gọi Hương Trạch: “Này, uống hết nước chưa?”

Hương Trạch chuyển cốc coca của mình sang, thấp giọng nói: “Sao anh uống nhanh thế? Bồng ăn cũng nhiều, tỳ ăn tối nổi sao?”

“Thế cậu ăn bồng đi, tôi uống!” Nói xong đưa túi bồng sang Hương Trạch, còn mình thì ôm coca uống ừng ực.

Hương Trạch ghé vào tai Tần Luật hỏi: “Có phải phim chán quá không?”

Là do đôi tình nhân trước mặt diễn live sống động quá nên tôi mất tập trung đó! Đương nhiên, Tần Luật vẫn nhin xuống không gào lên, “À, thật ra... ưm!”

Tần Luật chưa kịp nói xong, Hương Trạch dán môi tới chặn lời Tần Luật, nhân cơ hội đó luồn lưỡi qua kẽ môi, quét sạch hai hàm răng. Giữa cả hai là hương bồng ngọt ngào, đến lúc Tần Luật bắt đầu thở gấp thì Hương Trạch mới buông ra. Tần Luật cắn mạnh môi dưới của Hương Trạch một phát, hàm hè trùng mắt: “Bị người khác thấy thì làm sao giờ?”

Hương Trạch vỗ về lưng Tần Luật: “Không ai để ý đâu, bên cạnh không có người, đôi tình nhân ngồi trước từ đầu phim đã không kiêng nể gì rồi.”

“Hóa ra cậu cũng thấy!”

“Mất bị mù mới không nhận ra.”

“Thế mà vẫn ra vẻ đạo mạo trang nghiêm làm gì!”

Hương Trạch hôn hôn Tần Luật một hồi rồi mới nói: “Chúng ta đi trước.”

Tần Luật gật đầu, dù sao cậu không biết phim đang chiếu cái gì.

Ra khỏi rạp, Tần Luật nhìn đồng hồ, hơn năm giờ, hai người dạo quảng trường một lúc, cốt để tiêu đồng bóng và coca đã nốc trong rạp. Ngay chính giữa khoảng sân rộng bày một rừng thông noel, Tần Luật lấy di động chụp một tấm rồi tải lên weibo.

Tần Thời Minh Nguyệt: Mọi người Giáng sinh vui vẻ [hình ảnh]

Đăng xong trên weibo, cùng Hương Trạch dạo hai vòng, đi một lúc thì đã tới bảy giờ, Tần Luật nghĩ nghĩ: “Chúng ta đi ăn đi, ăn sớm về sớm.”

“Được.” Hương Trạch gật đầu dẫn cậu đi lên một nhà hàng trên lầu cao.

Thời điểm này người đi ăn không ít, may mà Hương Trạch đã đặt bàn từ sớm. Tuy Tần Luật muốn ăn sớm rồi về nhưng ý tưởng này ngay lập tức bị một cuộc gọi của bạn Hương Trạch dập tắt.

Bữa cơm trôi qua hơn nửa, di động của Hương Trạch kêu vang, Hương Trạch nhìn cái tên hiển thị trên màn hình, nhú nhú mày, cúp máy.

“Sao không nghe?” Tần Luật hơi ngạc nhiên.

Hương Trạch thở dài: “Là người mỗi lần gọi đến đều không có chuyện tốt.”

Lời nói khiến Tần Luật càng thêm tò mò: “Ai vậy?”

“Bạn xấu.” Vừa nói xong chuông điện thoại lại vang.

“Nhận đi, không nhận lại gọi tiếp đây.”

Hương Trạch cam chịu ấn nghe: “Có chuyện gì?”

“Hương Trạch, tối nay đi chơi đi, tao dẫn mày đến một nơi cực kỳ thú vị, chỗ A tổ chức pác-ti, hai ta đều là người không nhà trống, chỉ bằng tham gia cho xôm!”

Âm thanh đầu bên kia hơi lớn, Tần Luật ngồi bên cạnh cũng nghe được, Hướng Trạch nhú mày khó chịu, nghiêng răng nghiêng lợi trả lời: “Ai nói tao không có bạn!”

“Người kia không phải đang ở thành phố T sao?”

“Ngày hôm qua cậu ấy qua đây rồi.”

“Vậy sao? Kéo qua đây! Tao muốn gặp, càng đông càng vui!”

Hướng Trạch nghe xong theo bản năng nhìn qua Tần Luật, thấy Tần Luật gật đầu mới đáp ứng: “Được, đợi hai bọn tao ăn xong sẽ qua.”

Hướng Trạch cúp điện thoại, thấy Tần Luật cười cười đầy ẩn ý, ấp úng giải thích: “Bạn bè thân thiết nhiều năm, cậu ta lúc nào cũng ồn ào, ham vui thành thói.”

“Giống chúng ta?”

“Ừ, nhưng chưa tìm được người hợp ý.”

“Anh thường cùng cậu ấy đi bar sao?”

“Không, mọi khi là cậu ta uống say, kêu tôi đến đón.”

Tần Luật cầm đũa chọc chọc thức ăn trong bát: “Thân thiết gắn bó như vậy sao không tiến thêm bước nữa?”

“Tiểu Luật, cậu nghĩ nhiều rồi, tôi với cậu ta trước đến giờ không cùng sống nào, cậu ta thích mấy em trai học sinh sáng sủa, xinh xắn, mà tôi, thích cậu.”

Tần Luật hơi đỏ mặt nhìn cơm trong bát: “Nhanh ăn đi! Kêu nguội bây giờ.”

Hai người dùng bữa xong, Hướng Trạch lái xe đưa Tần Luật đến bar A.

Ngồi trên xe, Hướng Trạch sợ Tần Luật từ trước đến nay chưa từng đặt chân vào bar, có lòng hỏi han: “Trước kia đi bar bao giờ chưa?”

Tần Luật quăng sang ánh mắt khinh bỉ: “Sao lại chưa từng đi, dạo trước vào chơi cùng Thư Nguyên, Trầm Sâm.”

Khi hai người đến bar A, bên trong đã vô cùng náo nhiệt. Hương Trạch nắm tay Tần Luật xuyên qua đám đông đang ngồi, vào sâu bên trong, qua vài bàn nữa mới đến bàn của bạn Hương Trạch.

“Yô, tới rồi?” Người đàn ông nhìn thấy hai người Tần Luật đi tới, lên tiếng chào hỏi trước.

Hương Trạch kéo Tần Luật ngồi xuống, giới thiệu: “Đây là bạn tôi, Quý Bắc.”

Tần Luật cười cười nhìn người đối diện: “Chào anh, tôi là Tần Luật.”

Quý Bắc hướng mắt ra phía khác, khẽ nâng ly rượu: “Rất vui được gặp, nghe danh đã lâu, nghe danh đã lâu.”

Hương Trạch đập Quý Bắc: “Lắm nhắm gì thế?”

“Thì đúng là thế mà, muốn uống gì thì gọi đi, hôm nay tao bao.” Quý Bắc vẫy tay gọi phục vụ.

Hương Trạch mở miệng: “Tý tao còn phải lái xe, uống nước trái cây thôi, Tiểu Luật, anh uống gì?”

“Uống loại nào độ cồn thấp ấy.”

Rượu vào lời ra, Quý Bắc bắt đầu nhiều chuyện. Xung quanh quá ồn, Quý Bắc dí sát vào Tần Luật kể lể: “Ông bạn này à, nói ra thì khó tin chứ lúc đầu cậu ta thổ lộ tâm tư làm tôi giật nảy người, một người trầm tính như cậu ta, đột nhiên lại thích một người chỉ biết trên mạng, tôi thực sự không tin tình cảm này sẽ có kết quả. Nhưng tốt xấu gì đây là lần đầu tiên cậu ta thích một ai đó, tôi không muốn dội gáo nước lạnh vào tấm lòng nhiệt thành ấy.” Nói xong, uống thêm ngụm rượu, “Lớn đầu vậy rồi còn bắt chước giới trẻ chơi trò thăm mền, thăm mền thôi cũng không nói làm gì, đảng này còn thăm mền qua mạng. Cậu ta theo cậu ba năm, tôi từng khuyên, người ta trong giới vông phổi, hay mày cũng vào giới đi, chí ít có thêm điểm chung, cậu ta nghe lời, lao vào giới luôn. Vậy mà không hiểu trong đầu cậu ta luôn nghĩ gì mà lúc nào cũng nhất nhất phải được hợp tác cùng cậu, thành ra nhận toàn vai phụ chết yểu vì tình, thế thì đến năm nào tháng nào mới được cậu để ý? Ha ha, ai ngờ đầu cậu ta lại có cơ hội nhận vai trực tiếp cùng cậu đối diễn, hai người rất cục đã gặp nhau. Haiz, mấy năm này tôi cũng thấy sốt ruột thay cho cậu ta, may mà cuối cùng mây bay trăng tỏ, đem được Minh Nguyệt yêu quý về nhà rồi.”

Hương Trạch nghe Quý Bắc dông dài, trực tiếp cầm miếng táo từ mâm đựng trái cây nhét vào miệng Quý Bắc, bị Quý Bắc tránh được, lại tiếp tục kể: “Cậu ta thật sự nghiêm túc với cậu, vậy đó...”

Tần Luật tiếp lời: “Tôi cũng rất nghiêm túc.” Dừng một chút rồi nói, “Anh ấy có bạn bè tốt như anh, tôi thấy rất may mắn.” Nói xong nhắc ly rượu cạn một hơi, gắng che gò má đỏ lên vì xấu hổ của mình.

Trên đường về nhà, ánh mắt Tần Luật thi thoảng đảo tới lui trên người Hương Trạch, Hương Trạch bị cậu nhìn không biết nên nói gì, đành hỏi: “Sao thế?”

Tần Luật lắc đầu: “Không sao.”

“Có phải tối nay uống hơi nhiều nên bị đau đầu không?”

Tần Luật tiếp tục lắc đầu: “Không sao.”

“Xú nữa mới về đến nhà, mệt thì chợp mắt một lúc đi.”

Tần Luật gật đầu, ngoan ngoãn nhắm mắt.

Về đến nhà đã là mười một giờ, Hương Trạch nhìn người đang ngủ bên ghế phó lái, sờ sờ gò má của cậu nhỏ giọng gọi: “Tiểu Luật, tỉnh tỉnh, đến nhà rồi.”

Tần Luật mơ hồ gắng sức mở mắt, nhìn Hương Trạch ở gần, không thèm động đậy. Hương Trạch bắt đắc dĩ nửa dìu nửa ôm Tần Luật xuống xe, ghé vào tai thấp giọng hỏi: “Mệt không?”

Tần Luật ôm cổ Hương Trạch, khẽ “Ừ” một tiếng.

“Mệt thì để lên nhà rồi ngủ, nhanh thôi, gắng thêm chút nữa.

Tần Luật xoa xoa mắt tự mình thẳng người chậm rãi bước đi, Hương Trạch đóng cửa xe, kéo Tần Luật lên nhà.

Bọn họ không hề nghĩ tới, chúng em gái bị bọn họ bỏ bom đã lên weibo của Tần Luật kịch liệt lên án hành vi đi mà không nói của bọn họ.

1L: Giáng sinh vui vẻ ~

2L: Khóc-ing ~ Đẹp ghê ^O^/ Sama, Giáng sinh vui vẻ!

...

15L Thính Phong: Nguyệt thụ!! Ca hội (_)#(_)#(_)#

16L Tiểu Meo Meo: >O< Sama vậy mà không tới!!!

17L Đậu Đậu: QAA Sama tới không!!

...

43L: Thực sự không tới TOT! Thực sự đi chơi đêm Giáng sinh với Khổ Đình Trà-sama sao??

Đặt tên gì đó là khó nhất: (_)# Cậu dám bỏ bom!! Đã nói là tổ chức ca hội rồi còn gì!!! @Tần Thời Minh Nguyệt: Mọi người, Giáng sinh vui vẻ [hình ảnh]

19. Chương 19

Đến khi vào nhà, Tần Luật mới tỉnh tỉnh đôi chút, cầm quần áo đi tắm, người ngơ ngác sẽ thơm tho xong cậu mới hoàn toàn tỉnh táo, ôm máy tính lên mạng lướt weibo, hơi áy náy đọc hàng loạt bình luận oán trách trên weibo.

Tần Thời Minh Nguyệt: Chuyện ca hội rất xin lỗi mọi người, hôm nay có việc đột xuất, sẽ lên lịch bù =3=

Sau đó đóng weibo tìm phim ngồi xem.

Hương Trạch tắm xong thấy Tần Luật ngồi nghịch máy tính, kinh ngạc hỏi: “Không phải bảo mệt sao, giờ lại ngồi chơi máy tính?” Nói xong vén chăn ngồi lên giường.

Tần Luật né ánh nhìn của Hương Trạch, thấp giọng nói: “Chúng ta xem phim hành động nhé.”

“Hôm qua không phải vừa mới xem sao?”

Tần Luật lợi dụng hơi men có sẵn lớn mật mở miệng: “Không phải là phim hành động như kia...”

Hương Trạch cau mày nghĩ nghĩ một hồi: “Phim hành động còn chia thể loại cơ à?”

Tần Luật nắm gối đập Hương Trạch một cái, hung tợn nói: “Anh có phải là đàn ông không!”

Nhìn gương mặt đỏ ửng, ánh mắt né tránh của Tần Luật, bấy giờ Hương Trạch mới vỡ lẽ. Ôm vai Tần Luật, ghé lỗ tai cậu thì thầm: “Chắc chứ?”

“Thích thì xem được chưa!” Hết xong hất tay Hương Trạch, trùm chăn nằm xuống. Tần Luật ngượng quá đi, loại chuyện này còn để người ta nói thẳng ra mới hiểu là sao! Ấm chỉ như vậy đối với Tần Luật là cực hạn lắm rồi, thế mà đối phương còn muốn cậu nói rõ ràng hơn! Tần Luật chôn đầu trong chăn đợi hồi lâu cũng không thấy người kia nhúc nhích, lát sau nghe thấy tiếng soàn soạt, Hương Trạch xuống giường, chuyện gì thế! Giờ không phải là lúc nhào lên sao, đi đâu vậy ta?

Đến tận khi Tần Luật đứng ở lằn ranh bùng nổ thì Hương Trạch mới trở về. Chậm rãi vòng tay ôm eo Tần Luật, Tần Luật tránh qua tránh lại, rồi nằm im: “Không phải bỏ đi sao? Lại đây làm gì?”

Hương Trạch dán bên tai Tần Luật thấp giọng nỉ từng tiếng: “Đi lấy ít đồ.” Môi vẫn dính lên vành tai. Tần Luật hạ bả vai, xoay người lại, Hương Trạch thừa cơ hôn cậu. Tần Luật vô cùng phối hợp, hé môi, dùng đầu lưỡi liếm nhẹ môi Hương Trạch, bị Hương Trạch càng thêm kịch liệt phản kích.

Mút mát hồi lâu, khi hô hấp cả hai không ổn định thì mới buông. Hương Trạch dùng tay vén tóc Tần Luật, chỉnh hai bên tóc mai, hôn một cái lên trán, sau lại hôn gò má rục hồng, dời xuống môi dưới lưu luyến hồi lâu. Tay từ từ vói vào trong vạt áo, lại hôn hít trận nữa, Hương Trạch dán gần Tần Luật khẽ hỏi: “Cởi quần áo nhé?”

Tần Luật không trả lời, hơi nâng hông, ngầm chấp nhận. Cả ai đều mặc áo phông, nhấc tay lên một cái là cởi ra. Hai thân thể trần trụi cọ sát vào nhau, nụ hôn Hương Trạch lần từ môi dời xuống cổ, mân mê trên cổ hồi lâu tiếp tục dời xuống dưới nữa. Tay cũng không rảnh rỗi, từ từ lần ra phía sau Tần Luật, làm công tác chuẩn bị cho bước tiếp theo, Tần Luật vội vàng mở miệng: “Này, anh không cần...”

Hương Trạch dừng động tác, môi chạy đến bên tai Tần Luật, miết miết: “Sợ sao?”

Tần Luật vòng tay ôm cổ Hương Trạch cọ cọ: “Thật ra... có một chút...”

“Anh sẽ cố hết sức làm chậm rãi...” Nghe lời Hương Trạch nói, Tần Luật gật đầu.

Nhận được sự đồng ý của Tần Luật, Hương Trạch tiếp tục động tác.

Một ngón tay đẩy vào thăm dò, Tần Luật hơi khó chịu giật giật, Hương Trạch nâng người lên hỏi: “Đau?” Tần Luật lắc đầu, mặt chôn bên vai Hương Trạch, cổ họng khẽ hừ hừ hai tiếng.

Thấy Tần Luật không khó chịu, Hương Trạch tiếp tục thêm một ngón tay, “Ha... Chậm lại xíu...”

Tần Luật cắn lên vai Hương Trạch một cái.

Tỉ mỉ hôn từng phần trên mặt Tần Luật, tay không ngừng hoạt động, đến khi ba ngón tay dễ dàng ra vào, Hương Trạch từ từ rút ra, vùi vào tận gốc.

“Ừ... Sao tự dừng lại vào toàn bộ... Ha... Dừng động... Đau.” Tần Luật ôm Hương Trạch thật chặt, nhúu mày kêu vài tiếng vụn vặt.

“Anh cũng đau... Em thả lỏng chút...” Hương Trạch cũng không biết nên tiến hay nên lùi.

“Không khổng chế được...”

Hướng Trạch động động thân người, nhẹ nhàng găm cán phần cổ lẫn xương quai xanh trên người Tần Luật, tay không ngừng vuốt ve tấm lưng trần, qua hồi lâu Tần Luật mới dần thích ứng, đỏ mặt nói: “Thử động một cái xem...”

Nghे thấy giọng Tần Luật bình thường trở lại, Hướng Trạch mới bắt đầu từ tốn đưa đẩy, thanh âm Tần Luật dần dần mất thống khổ, Hướng Trạch cũng chậm chậm tập trung tinh thần vào cuộc chơi tình ái này.

Lần đầu tiên rất nhanh kết thúc, Tần Luật nằm phịch trên giường thở dốc, tay Hướng Trạch vuốt ve tấm lưng mịn màng của Tần Luật, chờ Tần Luật ổn định hơi thở, mới hỏi: “Thế nào? Vẫn ổn chứ?”

Tần Luật lắc đầu, tựa vào Hướng Trạch: “Người nhóp nhép mồ hôi, muốn đi tắm.”

Hướng Trạch ngồi dậy, định ôm Tần Luật thì bị từ chối: “Đâu phải con gái, không cần ôm, đỡ em.”

Tay Hướng Trạch nắm hông Tần Luật, khoác tay Tần Luật lên vai đỡ cậu từ từ vào phòng tắm, vốn Tần Luật không định để Hướng Trạch giúp cậu xử lý, chẳng qua Hướng Trạch lo lắng một mình cậu sẽ gặp khó khăn nên kiên quyết ở lại, ngay trước mặt Hướng Trạch mò mẫm không bằng để Hướng Trạch giúp luôn cho rồi. Trải qua một hồi tình sự, Tần Luật vô cùng mệt mỏi, bám dính người lên thân Hướng Trạch gật gù. Đến lúc Hướng Trạch giúp cậu tắm rửa sạch sẽ xong xuôi, Tần Luật đã thiếp đi từ lúc nào, cuối cùng vẫn do Hướng Trạch ôm Tần Luật về giường.

Hôm sau Hướng Trạch tỉnh lại, Tần Luật hăng còn nằm gọn trong lồng ngực say ngủ. Khẽ chạm tóc Tần Luật, Hướng Trạch đem mặt chôn trong cổ cậu, dùng môi vuốt ve khoe miệng Tần Luật, chốc sau lại tiếp tục mơ màng. Lần thứ hai mở mắt là do bị người trong lòng lay tỉnh.

“Sao thế?” Hướng Trạch vội vàng hỏi, “Trên người có chỗ nào khó chịu không?”

“Em đói! Nhanh đi nấu cơm!” Tần Luật hùng hồn sai bảo.

Hướng Trạch hôn trán Tần Luật, đứng dậy làm cơm cho cậu.

Tận khi Hướng Trạch bùng bữa sáng vào phòng ngủ, Tần Luật mới không tình nguyện vén chăn đứng lên.

“Không muốn dậy thì ngồi trên giường ăn, thoải mái hơn.” Hướng Trạch nhận ra Tần Luật không vui nên vội nói.

Tần Luật vẫn ngồi dậy mặc quần áo tử tế rồi vào phòng tắm: “Em không có thói quen chưa đánh răng mà đã ngồi ăn.”

Bữa sáng là cháo trắng ăn kèm chút dưa muối, may Tần Luật không kén chọn, hơn nữa cậu rất đói, nên ăn vô cùng ngon miệng. Ăn xong cậu lại nằm ườn trên giường, Hướng Trạch rửa xong bát đĩa trở lại cũng lên giường ngồi với Tần Luật.

“Tiểu Luật,” Tay khẽ vuốt tóc Tần Luật, Tần Luật được vuốt ve rất thoải mái, híp mắt hưởng thụ, “Tết năm nay theo anh về nhà đi.”

“Về nhà?” Tần Luật mở to mắt nghi hoặc.

“Ừ, muốn mang em về gặp cha mẹ, họ nhất định sẽ vui lắm.”

Tần Luật chôn người trong chăn nói thầm: “Không cần gây đánh đuổi là tốt lắm rồi, thích sao nổi.”

“Tiểu Luật, tư tưởng cha mẹ anh rất tiến bộ, hơn nữa chuyện này anh đã nói cho hai người họ từ lâu, hiện tại họ cũng chấp nhận rồi. Em qua đó sẽ không có chuyện gì đâu.”

Tần Luật vẫn từ chối: “Tết năm nay em muốn trở về nhà nói với cha mẹ chuyện hai đứa mình.”

“Để anh đi cùng em?”

“Không cần, em đã come out với cả nhà từ sớm, không sao đâu.”

“Thật sự không cần?”

“Không cần, hơn nữa họ là cha mẹ em mà, sao nỡ làm em bị thương.”

Hướng Trạch ừ tiếng rồi lại hỏi: “Xế chiều hôm nay em rời đi?”

“Ừ...” Tần Luật chà chà mặt vào ngực Hướng Trạch.

“Qua năm nay là ổn rồi.”

“Ừ...”

Hai người bản thân ngơ ngẩn ngồi trên giường đến tận giữa trưa mới bước xuống, giải quyết xong bữa trưa, Hướng Trạch lái xe đưa Tần Luật đến ga, xe gửi trong bãi đỗ, Hướng Trạch từ đầu đến cuối nắm tay Tần Luật không buông.

Tần Luật buồn cười: “Làm sao thế?”

Hương Trạch không trả lời, nhét Tần Luật vào lại trong xe hôn hít hồi lâu mới tách rời.

Tần Luật biết Hương Trạch không nỡ để mình đi, mà chính cậu cũng không muốn phá không khí, chỉ đành cúi đầu khẽ nói: “Sắp đến giờ rồi, nhanh lên.” Hương Trạch lúc này mới xuống xe cùng Hương Trạch đi vào sân ga.

Rất nhanh sau đó, Tần Luật bước theo dòng người, Tần Luật vẫy vẫy tay với Hương Trạch rồi lên tàu về nhà.

Qua hai giờ lắc lư trên tàu, Tần Luật mới về đến nhà. Nằm trên ghế sofa, Tần Luật lấy di động ra gọi cho Hương Trạch.

“Đến nơi rồi?” Đầu dây bên kia rất nhanh bắt máy.

“Ừ, vừa về, ngồi tàu hơi mệt.”

“Có phải do tôi qua anh làm hơi... cho nên khó chịu?”

“Bỏ đi!! Là do em ngồi lâu nên đau! Ngủ một giấc là ổn!”

“Được được, không phải thì không phải, em đi nghỉ đi.”

Không nhắc không nhớ, bị Hương Trạch gọi lại, Tần Luật bỗng thấy hơi khó chịu thật, thầm lẩm bầm mắng vài câu, sau đó cam chịu số phận lên giường nghỉ.

Khi mở mắt ra đã là 6 giờ, Tần Luật ngồi ăn chút đồ linh tinh làm cơm tối, mở máy, lên QQ, vào nhóm chat xin lỗi mọi người vì hành vi vô trách nhiệm tối qua.

Tần Thời Minh Nguyệt: T~T

Tiểu Meo Meo: (_)#(_)#(_)# Nguyệt thụ, anh còn dám xuất hiện!!

Thính Phong: Thăng thần được khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị!

Đậu Đậu: >O< Đúng!! Khiến bọn em chờ dài cả cổ!

Cà Phê: (_)#(_)# Đúng!

Khổ Đỉnh Trà: Minh Nguyệt, ăn gì chưa?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ăn một chút rồi.

Khổ Đỉnh Trà: Mai phải đi làm, chơi một lúc nhớ tắt đi nghỉ ngơi.

Tần Thời Minh Nguyệt: =_= Thật ra em giờ em vẫn thấy hơi mệt.

Tiểu Meo Meo: →_→ Chưa chi đã phấn hồng bay tung tóe rồi!! Quá đáng thật!

Thính Phong: TOT Nuôi thụ thụ trong nhà quả là phải khác.

Tần Thời Minh Nguyệt: (#) !!!

Đột nhiên dưới góc phải màn hình nhấp nháy.

Cà Phê: = =

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Đừng có dùng biểu cảm này, nhìn cái mặt kia của cậu là tôi lại thấy đau đầu.

Cà Phê: = = Cùng Khổ Đỉnh Trà có gì gì rồi phải không?

Tần Thời Minh Nguyệt: Cút cút cút!!!

Cà Phê: Xem ra là có thật? Thấy thế nào?

Tần Thời Minh Nguyệt: Đau!!!!

Cà Phê: Dần dần rồi sẽ khác

Tần Thời Minh Nguyệt: →_→ Kinh nghiệm của người đi trước?

Cà Phê: o(*//// ///*)q Dù sao thì khi tôi với Thư Nguyên gần bó thấy vô cùng ổn, cần giúp gì không?

Tần Thời Minh Nguyệt: -_-|| Rất cảm ơn, tạm thời không cần!!

20. Chương 20

Từ sau lần đó Tần Luật và Hướng Trạch không gặp nhau thêm lần nào. Càng gần cuối năm, công việc của hai người họ càng bận rộn. Đến tận trước Giao thừa mấy ngày, công ty mới cho nghỉ, kéo âm lâu như vậy cuối cùng cũng có thời gian thu.

Vào buổi sáng ngày nghỉ đầu tiên, Tần Luật nằm ì trên giường không muốn dậy, đêm hôm trước ngủ tương đối trễ, hôm sau tỉnh lại Tần Luật mơ mơ màng màng sờ sờ mò mò tìm di động trên giường, lần mãi mới thấy. Dụi dụi mắt ấn nút khởi động máy, di động vừa sáng lên thì thấy có tin nhắn mới, tỉnh tỉnh được chút đọc tin thì di động bỗng kêu vang. Tần Luật nhìn tên người hiển thị trên màn hình, là Hướng Trạch, bèn ấn nút nghe điện, “Ừ” một tiếng.

“Tiểu Luật?” Thanh âm sôi nổi của Hướng Trạch truyền tới.

Tần Luật cầm điện thoại áp lên lỗ tai: “Ừ?”

“Vẫn đang ngủ?”

“Ừ... Mệt.”

“Ha ha, đói bụng không?”

“Không đói, mệt...”

“Vậy ngủ tiếp đi, đừng nướng trễ quá, nhớ ăn đúng bữa.”

“Được...” Nói xong trở mình ôm chăn tiếp tục mơ đẹp.

Lần tỉnh sau đồng hồ đã chỉ hơn mười một giờ, Tần Luật gọi điện thoại đặt đồ ăn bên ngoài, rồi ngồi dậy đi rửa mặt.

Cầm đồ ăn ngồi chơi máy tính, vừa mới lên QQ, khung trò chuyện của Hướng Trạch liền bắn ra.

Khổ Đinh Trà: Dậy rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: (ⅴ) Ủa.

Khổ Đỉnh Trà: Ăn chưa?

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Đang...

Khổ Đỉnh Trà: Vậy em ăn trước đi.

Tần Thời Minh Nguyệt: =0= Ăn tý là xong mà!

Khổ Đỉnh Trà: Cứ từ từ mà ăn!

Qua mười lăm phút sau.

Tần Thời Minh Nguyệt: ~ () / ~ Ăn xong rồi.

Khổ Đỉnh Trà: Chờng nào tính về nhà?

Tần Thời Minh Nguyệt: Hai ngày nữa, sau khi giao âm thô em sẽ dọn dẹp đồ đạc.

Khổ Đỉnh Trà: Qua năm nay là chúng ta được ở cạnh nhau rồi, tốt quá.

Tần Thời Minh Nguyệt: Anh chuẩn bị đến đâu rồi?

Khổ Đỉnh Trà: Đang dọn đồ đạc, cái gì mang được thì mang, dù sao bên em cũng đủ hết cả, xong lái xe một chuyến là tới.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Không cần em tới đón à?

Khổ Đỉnh Trà: Ha ha, ở nhà chờ là được.

Tần Thời Minh Nguyệt: (^) Ai ham hố gì chứ!!

Khổ Đỉnh Trà: ...Nhận đi, ngại gì nữa, đứng chờ ở bên là được rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: Em sợ anh chưa quen đường thôi (o) !

Khổ Đình Trà: Ủ, lúc đến anh gọi em.

Sau khi nộp âm thô, dọn xong hành lý, Tần Luật dặm chân khởi hành.

Mấy năm nay quan hệ trong nhà dần ấm lên, hồi trước vì Tần Luật come out nên bốn năm ròng học đại học cậu chưa từng về thăm nhà. Tốt nghiệp xong, người nhà cũng từ từ nghĩ thông suốt. Hơn sau từ sau khi come out Tần Luật vẫn luôn biết giữ mình, không chơi với mấy đứa không đàng hoàng, lố lăng, nên người nhà bắt đầu tiếp nhận sự thật.

Sau một thời gian cha mẹ Tần Luật bắt đầu không yên lòng, vô cùng sốt ruột, con trai mình thích đàn ông, mình cũng đã tiếp nhận, nhưng sao suốt mấy năm bên người thằng bé vẫn không có lấy một ai quan tâm chăm sóc. Mỗi lần Tết đến đoàn viên, hai cụ luôn nói bóng nói gió hỏi han người bên cạnh Tần Luật hoặc trực tiếp hỏi thẳng rằng ‘Có người trong lòng chưa?’ luôn nhận được câu trả lời là ‘Không có’. Thằng bé không phải nói thích đàn ông sao? Bên người không có phụ nữ không nói làm gì nay đến đàn ông cũng không có? Tần Luật bị hỏi nhiều cũng thấy phiền, người yêu làm sao mà dễ gặp như người qua đường được? Gặp được người hợp ý, chấp nhận sánh bước đi một đời rất khó, may là năm nay rốt cục có thể thở phào một hơi.

Ngồi trên xe, nhìn tin nhắn chúc lên đường thuận buồm xuôi gió của Hướng Trạch gửi tới, Tần Luật thấy vô cùng thoải mái, quãng đường về nhà cũng không còn mệt nhọc như trước.

Hành lý Tần Luật mang đi không nhiều, nhưng cha Tần Luật không yên tâm nên vẫn muốn ra bến xe đón con về nhà. Vừa ra khỏi bến, Tần Luật đã thấy cha mình đứng bên cây cột văng người qua lại chờ đợi, liền bước lớn bước nhỏ nhào tới chào: “Cha, cha chờ lâu không, đã bảo cha đừng đến mà cứ đến, lạnh không cha?”

Cha Tần Luật muốn giúp cậu cầm hành lý thì bị Tần Luật tránh đi, hai người vẫy taxi về nhà.

Về đến nhà vừa kịp giờ cơm, mẹ Tần Luật đã chuẩn bị xong một bàn cơm lành canh ngọt chờ cả hai trở về.

Tần Luật cất hành lý rồi đi rửa tay ăn cơm, nhìn một bàn tiệc lớn cười xuýt xoa: “Thơm quá đi, lâu lắm rồi con không được ăn cơm mẹ nấu đó.”

Mẹ Tần Luật gấp thức ăn đặt vào bát câu: “Ngon thì ăn nhiều chút, mẹ làm nhiều thịt viên lắm, còn có Lạp xưởng nữa, khi về thì mang lên kia mà ăn.”

Tần Luật chôn mặt trong bát và cơm, thừa một tiếng: “Dạ, con sẽ mang.”

Cha Tần Luật quan tâm hỏi thăm: “Công việc nặng nhọc không? Bị điều đến thành phố T đã thích ứng chưa?”

Tần Luật liên tục gật đầu: “Tốt lắm ạ, hồi đại học con học ở đó mà, nên mọi chuyện đều ổn, bên đó còn có

nhiều bạn bè đại học của con nữa.”

“Ừ, ăn nhiều vào, trên bàn cơm không nên nói chuyện, ăn xong rồi tán gẫu tiếp.” Mẹ Tần Luật vừa nói vừa gấp thêm một đĩa nữa cho Tần Luật.

Không khí ấm cúng hài hòa ăn bữa cơm, sau khi ăn xong, cả nhà ngồi trên sôpha phòng khách xem TV, mẹ Tần Luật vào bếp rửa bát rồi đặt trước mặt Tần Luật: “Ăn hoa quả đi con, Tiểu Luật à...”

“Dạ?” Tần Luật cầm miếng cắn một góc.

“Đến nơi mới, có tìm được người thích hợp không?” Mẹ Tần Luật rói rít hỏi han.

“Dạ...” Liếc nhìn ánh mắt mong đợi của người nhà, Tần Luật nói tiếp, “Thật ra có một người.”

“Người nọ thế nào?” Cha Tần Luật mở miệng hỏi.

“Không tệ, đối xử rất tốt với con.”

“Bao lớn rồi? Sao hai đứa biết nhau? Đang làm nghề gì? Điều kiện gia đình thế nào?”

“Qua năm nay là 28.” Tần Luật không dám nói là quen nhau trên mạng, đành đổi kiểu khác trả lời, “Thông qua bạn chung mà biết nhau, điều kiện ổn định, hết năm nay anh ấy được công ty điều đến thành phố T làm việc.”

Mẹ Tần Luật vẫn có chút lo lắng: “Mẫu chốt là làm người thế nào?”

“Rất tốt, mẹ, mắt con sao mà nhìn sai người được.”

Mẹ Tần Luật tới ngồi bên người Tần Luật: “Cho mẹ xem ảnh đi.”

Nói đến ảnh, Tần Luật đột nhiên nhớ ra hình như mình không có ảnh Hướng Trạch chụp riêng, có duy nhất hình chụp chung, mà chụp ảnh chung thì chung nhưng rất gần gũi, rất thân thiết. Lấy cái ảnh thân mật như vậy cho cha mẹ xem thì có chút không tốt, Tần Luật thấy hơi ngượng. Đành giả ngu tảng lờ: “Đàn ông đàn ông có tuổi cả rồi, chụp ảnh vân vân... con không có.”

“Có phải thật ra không có bạn trai nhưng nói thế để cả nhà yên tâm không?”

“Đâu có đâu, con có bạn trai thật mà!!”

“Thế thì đưa ảnh cho mẹ xem!” Mẹ Tần Luật liếc chết không buông, càng nghĩ càng thấy Tần Luật nói điều.

Buổi tối Tần Luật nhắn tin QQ nói chuyện này cho Hương Trạch.

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# (_)# Gửi ảnh của anh ra đây! Ảnh đơn!

Khổ Đinh Trà: Để anh đi tìm, có ảnh mấy năm trước thôi, mấy năm không chụp.

Tần Thời Minh Nguyệt: (_)# Vậy giờ đi ra ngoài chụp một kiểu rồi đem vào đây!!

Khổ Đinh Trà: Làm sao thế?

Tần Thời Minh Nguyệt: +__+ Mẹ em muốn nhìn ảnh chụp...

Khổ Đinh Trà: Cùng người nhà nói rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: Có thể không nói sao, vừa mới về đã bị hỏi (_)#

Khổ Đinh Trà: Hai bác có nói gì không?

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Còn nói gì, hai cụ lúc nào cũng giục em nhanh đi tìm bạn, em nói giờ em có rồi, mẹ em liền muốn xem ảnh.

Khổ Đinh Trà: Vậy được, chờ một chút.

Tần Thời Minh Nguyệt: →__→ Chụp cho đẹp đẹp vào đây!

Khổ Đinh Trà: Ừ.

Qua hồi lâu vẫn không thấy tin tức gì từ Hương Trạch, Tần Luật bắt đầu sốt ruột.

Tần Thời Minh Nguyệt: Chụp mỗi cái ảnh thôi sao lâu thế!!

Tần Thời Minh Nguyệt: Người đâu rồi???

Tần Thời Minh Nguyệt: Hề ló (_)# (_)# (_)#

Khổ Đình Trà: Chờ xúu.

Tần Thời Minh Nguyệt: Rốt cuộc anh làm gì thế!! Không phải chụp hai tấm là xong sao, gì mà lâu vậy?? Giờ đã chụp được kiểu nào chưa?

Khổ Đình Trà: Anh đang tìm cảnh, rồi tính xem nên mặc cái gì, dù sao chụp cho người nhà em xem, ấn tượng đầu tiên tốt một chút mới được.

Tần Thời Minh Nguyệt: Bố khỉ!! Vì chuyện cón con này mà lần chần nửa này!! Mặc bừa một bộ là được!!!

Khổ Đình Trà: Không sao, chuẩn bị xong rồi.

Tần Thời Minh Nguyệt: ...

Khổ Đình Trà: [hình ảnh]

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*) Tốt ~ Rất đẹp trai! Gửi thêm hai tấm nữa!!

Khổ Đình Trà: [hình ảnh] [hình ảnh]

Tần Thời Minh Nguyệt: (3) Để em sang cho mẹ xem.

Khổ Đình Trà: Ủ, đi đi.

Tần Luật lưu ảnh vào di động, chạy ra phòng khách ngồi cạnh mẹ mình.

“Chuyện gì thế?” Mẹ Tần Luật nhìn Tần Luật sắp tới gần.

“Khụ khụ, sao mẹ, mẹ muốn xem ảnh mà.” Tần Luật giơ di động.

Cha Tần Luật nghe tiếng cũng đi tới: “Tôi xem với.”

Mẹ Tần Luật: “Tôi còn chưa kịp xem, ông cướp gì mà cướp.”

Tần Luật bị cha mẹ kẹp giữa, nhỏ giọng mở miệng: “Con còn chưa mở ảnh mà...”

“Mau, mở máy cho bố mẹ xem.” Hai vị phụ huynh đồng thời mở miệng.

Tần Luật giờ di động, ấn mở hình Hướng Trạch.

“Chắc chắc chắc chắc...”

Nghe giọng điệu này, trong lòng Tần Luật “thịch thịch” mấy tiếng. Không hài lòng? Đâu đến mức đấy, mặt mũi Hướng Trạch trông sáng sủa, thân hình cao ráo, tự đứng hai cạ lại có phản ứng như vậy là sao? Tần Luật thăm dò hỏi một câu: “Thấy sao ạ?”

“Không ngờ cậu trai tuần tú lịch sự này cũng là gay!” Mẹ Tần Luật kinh ngạc kêu.

Cha Tần Luật: “Chẹp, đúng là không nhìn ra.”

Mẹ Tần Luật: “Chuẩn chuẩn, ánh mắt con trai chúng ta quả nhiên rất tốt.”

Cha Tần Luật: “Ừ ừ, đúng đúng, người đoan chính lịch sự.”

Trong lòng Tần Luật thở phào nhẹ nhõm, vừa lòng là được, lúc cha mẹ xem ảnh, Tần Luật lặng lẽ về phòng, nhắn tin báo kết quả cho Hướng Trạch.

Tần Thời Minh Nguyệt: o(*)

Khổ Đinh Trà: Sao rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: (”) Căng thẳng không?

Khổ Đinh Trà: Có chút.

Tần Thời Minh Nguyệt: () Không có tiền đồ!

Khổ Đinh Trà: Thì là cha mẹ em mà.

Tần Thời Minh Nguyệt: =. = Được rồi... Khi nào anh đi làm?

Khổ Đinh Trà: Mừng mười.

Tần Thời Minh Nguyệt: Vừa khéo!

Khổ Đình Trà: Ủ.

Suốt cả dịp Tết, cuộc sống Tần Luật trôi qua coi như thoải mái, chỉ ít cha mẹ không còn lải nhải nữa. Trước khi ngày rời đi, mẹ Tần Luật kéo Tần Luật sang một bên cẩn thận dặn dò: “Có cơ hội lần tới cùng người ấy về nhà.”

“Dạ vâng.”

21. Chương 21

Ngày mừng chín đầu năm, Tần Luật xin nghỉ làm, bởi vì hôm nay Hướng Trạch tới. Hướng Trạch nói buổi sáng chắc sẽ đến nơi, nên Tần Luật dậy sớm thật sớm, dọn dẹp nhà cửa thu gọn đồ đạc, dành hẳn một chỗ trống trong tủ đồ để Hướng Trạch treo quần áo, tủ lạnh thì mua thêm mấy phần nguyên liệu. Chuẩn bị tất tần tật mọi thứ đâu ra đấy, Tần Luật ngồi yên đợi điện thoại của Hướng Trạch.

Hướng Trạch không muốn Tần Luật tới đón, bảo mình tự đi xe tới, Tần Luật nghĩ cũng đúng, vợ nói không cần là không cần, không nên gặt đi nguyện vọng của vợ. May là quãng đường từ bến xe đến nhà Tần Luật rất dễ nhớ, cứ đâm thẳng một lèo là đến, không sợ lạc.

Đợi đến gần mười giờ, Tần Luật nhận được điện thoại của Hướng Trạch bảo khoảng một tiếng nữa tới nơi. Tần Luật nghe xong nhanh chóng chạy tới bến, không thể để cho Hướng Trạch đợi mình được.

Lúc Tần Luật tới xe Hướng Trạch vẫn chưa tới, cậu liền đi vào cửa hàng ăn nhanh gần đó ngồi chờ. Chừng mười lăm phút sau, điện thoại kêu vang.

“Đến rồi sao?” Tần Luật mở miệng hỏi trước.

“Đến đây đến đây, em đến sân trước bến chờ anh, đợi anh qua đó, thế nhé...”

“Ê ê... Anh ăn gì chưa?”

“Ăn một ít.”

“Để em mua phần đồ ăn, lát gặp!”

“Lát gặp.”

Tần Luật ra quầy chọn bữa một hai món rồi chạy ra sân trước cửa bến, thấy xe Hướng Trạch đang đỗ bên

lần đường đối diện, bèn băng qua đường, mở ghế phụ ngồi vào xe.

“Chạy nhanh như vậy làm gì cho mệt, gấp gấp gì đâu.” Hương Trạch nhận túi từ trong tay Tần Luật để cậu ngồi thở dốc.

Tần Luật xua xua tay nói: “Trong túi là đồ ăn, sợ nguội.”

“Ừ.” Hương Trạch lấy ra cái bánh bao nhét vào miệng, nuốt xong rồi nói tiếp, “Về nhà trước, thắt dây an toàn vào.”

“Ừ, tối gọi Trầm Sâm với Thư Nguyên cùng đi ăn nhé.”

“Được, mọi chuyện đều nghe em sắp xếp.”

Hai người lái xe về đến nhà, dọn hành lý xong cũng đã một giờ chiều, ngồi nhà rang hai bát cơm ăn xong bữa, rồi xuống tiểu khu dưới lầu đi dạo tiêu cơm.

Giờ này, người không nhiều lắm, hai người lòng vòng một hồi rồi nghỉ chân ở băng ghế gần khu dựng dụng cụ thể hình tán dóc.

“Công ty mới của anh ở đâu?” Tần Luật hỏi.

“Gần quảng trường XX, anh tới đó một lần rồi, biết đường.”

“Hể, tiện đường đến công ty em.”

Hương Trạch xoa đầu Tần Luật: “Về sau anh đưa em đi làm, tan tầm thì đón em về.”

“Có taxi miễn phí, tội gì không ngồi! Này, đừng vò đầu em! Ngồi một tý cũng không yên!”

“Chúng ta về nhà đi.” Nói xong đứng dậy kéo Tần Luật quay lại.

Dạ dày xuôi xuôi, Hương Trạch muốn đi ngủ bù, Tần Luật không có việc gì làm, bị Hương Trạch kéo lên giường ngủ cùng luôn.

Ôm Tần Luật nằm trên giường, Hương Trạch xúc động nói: “Rất cuộc yên ổn.” Nhắm mắt ngủ liền một mạch, Tần Luật khẽ cười, hình như cậu cũng thấy hơi hơi buồn ngủ.

Tỉnh giấc thì trời đã xẩm tối, di động để bên gối hát vô cùng rộn ràng, Tần Luật mắt nhắm mắt mở sục sạo tìm kiếm, Hường Trạch bắt lấy cái tay quờ quạng của Tần Luật, tước lấy di động. Hường Trạch nhìn màn hình, là Trầm Sâm gọi.

“Alô...”

Bên kia ngậy ra một lúc rồi do dự hỏi: “Không phải Tần Luật sao?”

Hường Trạch nhìn người ghé vào ngực mình ngủ li bì trả lời: “Em ấy đang ngủ, tôi là Hường Trạch.”

“Sama, tôi là Trầm Sâm, anh nhớ ra không?”

“Nhớ, cứ gọi thẳng tên tôi là được rồi.”

“Ừa, tối nay làm tiệc đón gió tẩy trần cho anh, hẹn nhau 6 giờ, anh Hường Trạch, hai người có xe chứ?”

“Được, bọn tôi sẽ đến đúng giờ.”

“Tần Luật không sao chứ...”

Hường Trạch ngó Tần Luật một chút hỏi lại: “Em ấy có vấn đề gì?”

“Khụ khụ, tôi sợ hai người tiểu biệt thắng tân hôn nên, hơi kích động... e hèm...”

“Ai, không có gì, tôi biết chừng mực, Tiểu Luật không sao.”

“Tốt, gặp nhau 6 giờ đường XX nhé! Tối gặp.”

“Ừ, bye.”

Cúp điện thoại, nhìn giờ, mới thế đã gần năm giờ, chẳng trách Trầm Sâm gọi điện tới, họ cũng phải dậy chuẩn bị đi rồi.

Hường Trạch ngồi dậy đi rửa mặt, chuẩn bị xong xuôi vỗ nhẹ Tần Luật.

Tần Luật co người, ôm chăn bất động.

“Tiểu Luật, dậy đi.”

“Ừ... Mệt lắm.” Nói xong lại nhét mặt vào trong chăn.

Hương Trạch đẩy đẩy cậu: “Trầm Sâm gọi điện qua, mau dậy nào, không trễ hẹn đó.”

Tần Luật lúc này mới tỉnh đôi chút, từ từ ngồi dậy, vuốt mặt vào nhà vệ sinh.

Hương Trạch ngồi phòng khách đợi khoảng mười lăm phút sau thì Tần Luật ra, Hương Trạch kéo Tần Luật thúc giục: “Nhanh đi thôi, đã hơn năm giờ rồi.”

“Từ từ mà đi, chỗ đó không xa.”

Tuy nói không xa nhưng hai người Thư Nguyên vẫn đến trước bọn họ. Thấy họ tới, Thư Nguyên vội phục vụ mang thức ăn lên.

“Hai người tới rồi.” Thư Nguyên bắt chuyện.

Hương Trạch kéo Tần Luật ngồi xuống, đáp lời Thư Nguyên: “Ừ, để hai người đợi lâu rồi.”

“Êu, đợi lâu gì đâu, người một nhà cả!” Trầm Sâm cười hì hì nói.

“Hai người chắc chắn xác định sống chung?” Thư Nguyên rất để bụng chuyện chung thân đại sự của bạn thân.

Hương Trạch nắm bàn tay Tần Luật đang để trên bàn bóp nhẹ hai cái: “Ừ, người như chúng ta gặp được người hợp ý không dễ gì, cha mẹ hai bên cũng chẳng gây khó dễ, bọn tôi cũng không muốn người nơi này nơi kia như trước.”

Thư Nguyên uống một ngụm trà rồi tiếp tục hỏi: “Bên nhà anh không có vấn đề?”

“Không đâu, tôi come out từ sớm, vốn định mang Tiểu Luật về thăm nhà dịp Tết năm nay, nhưng Tiểu Luật phải về nhà, đợi lần tới có cơ hội tôi sẽ mang em ấy đến gặp cha mẹ tôi.”

Trong lúc mọi người nói chuyện, nhân viên lục tục mang đồ ăn lên.

“Ăn thôi, đừng nói nhiều nữa!” Trầm Sâm động đũa đầu tiên, nhiệt tình mời cả bọn.

“Chờ xíu!” Tần Luật lúi di động, “Tôi chụp đăng weibo!”

“Êu êu! Tôi cũng muốn!” Trần Sâm không cam lòng tỏ ra yếu kém

Đợi hai người tải xong ảnh lên weibo, Hướng Trạch nâng chén: “Lời đầu tiên, cảm ơn hai bữa đến chung vui, lời thứ hai, tôi rất mừng vì xung quanh Tiểu Luật có người bạn tốt như hai người. Tôi cạn trước, mọi người cũng uống đi.” Nói xong, đem chén rượu một hơi cạn sạch.

Lúc Hướng Trạch đứng dậy, Tần Luật cũng dừng đưa, cùng nâng chén với Hướng Trạch, Hướng Trạch cạn, Tần Luật đang định ngửa cổ uống thì bị Hướng Trạch cản lại. Thấy ánh mắt nghi hoặc của Tần Luật, Hướng Trạch giải thích: “Hôm nay để anh uống, em uống trà đi, tỳ còn phải lái xe.”

Thư Nguyên cười cười gơ trà: “Tiểu Sâm lái xe không tốt, tôi hôm nay lấy trà thay rượu, Tần Luật chọn anh, quả thật đáng mừng.”

Trần Sâm oanh liệt nâng chén: “Hôm nay em thay mặt Thư Nguyên, anh Hướng Trạch, để em uống cùng anh!” Thư Nguyên cười cười, tùy ý Trần Sâm hào hứng.

Một bữa cơm ăn đến tám giờ mới tan, Hướng Trạch uống hơi nhiều, may mà tửu lượng tốt, nhưng vẫn thấy hơi choáng. Chỉ là Trần Sâm không được như vậy, say túy lúy bám chặt lấy Thư Nguyên.

Ra khỏi quán cơm, Tần Luật vẫy tay chào hai người họ: “Này, hai người lái xe cẩn thận nhé.”

Thư Nguyên ôm chặt Trần Sâm đang mắc trên người đáp lại: “Không sao, cậu nhóc này sáng mai dậy thể nào cũng gào rú cho xem.” Nói xong ôm Trần Sâm đặt nằm lên ghế sau, còn mình thì mở ghế lái ngồi vào.

Tần Luật nhìn Hướng Trạch đang đứng, coi như tỉnh táo, đang xoa huyệt thái dương.

“Đau đầu sao?” Tần Luật đỡ Hướng Trạch vào xe.

“Không đến nỗi nào, về nhà thôi, muốn ngủ quá.”

“Ừ, về nào.”

Về đến nhà, Hướng Trạch ngồi bần thần trên ghế sofa, Tần Luật vào bếp rót cốc mật ong cho Hướng Trạch, Hướng Trạch uống xong vào phòng tắm qua một cái rồi vội lên giường.

Buổi trưa Tần Luật ngủ hơi nhiều, cũng không uống rượu nên không thấy mệt, mở máy tính ra chơi. Weibo đăng lúc ăn cơm được rất nhiều người bình luận.

Tần Thời Minh Nguyệt: Tiệc đón gió tẩy trần [hình ảnh]

1L: Khóc-ing ~ Đón ai đây??

2L: Nhiều món quá đi! Trông thật ngon! ~()/~

3L: Sama đi ăn với ai vậy??

4L: Khổ Đinh Trà-sama sao không thấy nói gì!! Không logic! Sà má ới @Khổ Đinh Trà không đăng!

...

31L: (v) Đây là ở quán XX sao? Hôm nay em cũng ăn ở đó! Mấy món này là món đặc trưng của nhà hàng này nè! Khóc ~ sao lại không gặp nhau cơ chứ TvT!

32L: ~()/~ Mau xem weibo thụ-kun!

33L: (o) Thụ-kun của nhà nào?

34L: +_+ Còn ai vào đây nữa →_→ Nhà Bụi Bặm-sama! Tin tức quá thiếu linh động!

35L: () Có đồ ăn ngon và thụ-kun bên cạnh!!

...

50L: ~()/~ Bọn họ quả nhiên là bạn tốt trong hiện thực, luôn tụ tập ăn uống linh đình!

Tần Luật xem một hồi rồi đóng weibo, mở nhóm chat tổ kịch.

Tần Thời Minh Nguyệt: = =

Kế hoạch: Sama!

Đạo diễn: Sama ăn xong rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: Ừ, ăn rất no là đằng khác ~()/~

CV – Cầm Rằm: Sama tổ chức đón ai vậy (o)

Tần Thời Minh Nguyệt: Khổ Đinh Trà.

CV – Cầm Rằm: Khổ Đinh Trà-sama không phải ở thành phố A sao? Anh ấy đến thành phố T rồi?

Tần Thời Minh Nguyệt: = = Ừ, được công ty chuyển sang đây làm việc.

CV – Cầm Rằm: TvT Hạnh phúc quá đi!!! A a, giờ Khổ Đinh Trà-sama đâu?

Hậu kỳ: ~()/~ Tuyệt quá, sao Khổ Đinh Trà-sama không lộ ra cho con dân xem mặt!

Tần Thời Minh Nguyệt: Anh ấy uống say... Đang ngủ...

Kế hoạch: = = Xem ra các anh gặp nhau rất vui!

Tần Thời Minh Nguyệt: =. = À quên, từ trước Tết đã giao âm thô rồi sao vẫn chưa thấy thành phẩm vậy???

Kế hoạch: Dao thụ!! Âm thô đâu!!

CV – Cầm Rằm: TOT Minh Nguyệt-sama, sao tự dưng anh nhắc tới âm thô làm chi...

Tần Thời Minh Nguyệt: ...Cậu kéo tiến độ cả đoàn mà còn dám nói mấy cậu không biết xấu hổ đó!!!

CV – Cầm Rằm: TOT Đạo này nhận hơi nhiều kịch... nên...

Kế hoạch: Thế mà còn dám ở đây tán phét!!!

Tán gẫu với mọi người đến hơn mười giờ, quay đầu nhìn người nằm trên giường, tư thế Hướng Trạch dịch chuyển một chút rồi bất động, Tần Luật đứng dậy đi tắm.

Tắm xong lên giường, cậu vừa vén chăn, Hướng Trạch tựa như có ý thức trở mình vươn tay sang bên cạnh, đợi lúc Tần Luật nằm yên trên giường thì ôm cổ cậu tiếp tục ngủ. Tần Luật chỉnh chỉnh tư thế, vui người vào trong lòng Hướng Trạch, chưa thấy buồn ngủ lắm, nằm ngơ ngẩn nghĩ vu vơ.

Trong một năm, cuộc sống cứ như vậy dung nạp thêm một người, luôn quan tâm chăm sóc mình, như lẽ đương nhiên. Đã từng rất hâm mộ tình yêu của Thư Nguyên và Trầm Sâm, cuối cùng tình yêu cũng đến gõ

cửa bản thân. Từ nay về sau, mỗi ngày đều có người ấy cùng sánh bước, cùng người ấy đi làm, cùng người ấy trở về nhà, cùng ăn, cùng ngủ. Cuối tuần thì cả hai nếu không ra ngoài chơi thì hưởng thụ thú vui tại gia. Chỉ cần nghĩ tới những điều nhỏ bé này, Tần Luật không kìm được toét miệng cười, nghiêng người, ngẩng đầu hôn cằm Hướng Trạch, cọ cọ lồng ngực anh, ôm anh đi vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau lúc Tần Luật tỉnh dậy, Hướng Trạch đã dậy từ lâu, thấy Tần Luật mở mắt, anh hôn nhẹ lên trán cậu cười nói: “Chào buổi sáng, đây là câu nói ba năm này anh vẫn luôn thầm nói trong mơ, về sau ngày nào cũng có thể nói với em rồi.”

Đáp lại Hướng Trạch là một nụ hôn chào buổi sáng ngọt ngào.

∴Kết thúc∴

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/bia-do-dan-tien-sinh-chuyen-chinh-di>